

LUDZIE SŁUPSKIEJ BEZPIEKI 1975-1990

Tobie
Towarzyszowi z Bezpieczeństwa
poświęcam ten wiersz.
Za Twą miłość ogromną do ludzi
i Twych nocy bezsennych niepokój,
za Twą troskę o dzień nasz powszedni
i walkę codzienną o pokój.
Za Twą wierność niezłomną dla Partii,
za Twe serce dla Partii bijące,
ściskam Twą dłoń uzbrojoną
i słowa przesyłam gorące.

Fragment wiersza Leona Kowalskiego *Towarzyszowi z Bezpieczeństwa*
zamieszczonego w antologii *Wiersze i pieśni poświęcone pracownikom bezpieczeństwa*, Warszawa 1954.

Biuro Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

Wstęp historyczny
dr Igor Hałagida

Kwerenda archiwalna i realizacja wystawy
Kamil Rutecki

Projekt graficzny
Anna Paciorek-Grabowska

Materiały archiwalne
Oddziałowe Biuro Archiwizacji i Udostępniania Dokumentów IPN
w Gdańsku, Oddział IPN w Gdańsku – Delegatura w Bydgoszczy,
Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej IPN w Szczecinie, Warszawie
i Katowicach

Szczególne wyrazy podziękowania za pomoc w realizacji wystawy
dla p. Mai Lubiejewskiej-Chilickiej z OBUiAD IPN w Gdańsku.

APARAT BEZPIECZEŃSTWA PRL W SŁUPSKU

Początki

Genezy komunistycznego aparatu bezpieczeństwa poszukiwać należy jeszcze w 1943 r., gdy pod Moskwą zorganizowano Polski Samodzielny Batalion Szturmowy, przekształcony z czasem w Korpus Bezpieczeństwa Wewnętrznego (KBW). Kilka miesięcy później w ośrodku NKWD w Kujbyszewie zorganizowano kurs dla pierwszej grupy funkcjonariuszy przyszłej bezpieki w Polsce. To właśnie „kujbyszewiacy” tworzyli zręby aparatu bezpieczeństwa w „Polsce Lubelskiej”. Proces ten odbywał się przy aktywnym wsparciu oraz „opiece” funkcjonariuszy sowieckich i zapoczątkowany został jeszcze przed ogłoszeniem Manifestu PKWN w lipcu 1944 r. Szefem powstałego wówczas Resortu Bezpieczeństwa Publicznego (po przekształceniu PKWN w Rząd Tymczasowy – Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego) został Stanisław Radkiewicz.

W następnych miesiącach rozbudowywano struktury tego aparatu w terenie, tworząc wojewódzkie i powiatowe Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego. Na Pomorzu zaczęto organizować je wiosną 1945 r., gdy za przesuwanym się na zachód frontem i wojskami sowieckimi na wyzwolone tereny były kierowane tzw. grupy operacyjne mające tworzyć struktury nowej władzy. Wśród nich znalazły się też grupy operacyjne MBP, które na nowych terenach miały stać się zalążkiem bezpieki. Do Słupska grupa operacyjna przybyła w marcu 1945 r. Na jej czele stał Ludwik Krakowski. Został on pierwszym szefem Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego (PUBP) w Słupsku.

Struktury

W latach 1945–1946 powiat słupski należał do województwa gdańskiego, w okresie 1946–1950 do województwa szczecińskiego, a od 1950 r. do województwa koszalińskiego. Dlatego też w latach 1945–1954 PUBP w Słupsku podlegał Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpieczeństwa Publicznego (WUBP) w Gdańsku, a później w Szczecinie i w końcu w Koszalinie.

Już wówczas wewnętrzna struktura aparatu bezpieczeństwa ulegała ciągłej rozbudowie i wielokrotnym zmianom. Do zadań poszczególnych komórek należało – jak określano to w ówczesnym wewnątrzresortowym żargonie – „przeciwdziałanie zagrożeniom ze strony wrogich ugrupowań podziemia i ośrodków dywersyjno-szpiegowskich, walka z niedobitkami wojsk niemieckich, osłona organizującej się administracji państwowej oraz ochrona życia i mienia obywateli”. W praktyce oznaczało to głównie walkę z podziemiem niepodległościowym, działania wymierzone przeciwko prawdziwym lub wyimaginowanym przeciwnikom nowego ustroju i objęcie kontrolą jak największej liczby obywateli. Dlatego właśnie wśród osób i środowisk pozostających w orbicie zainteresowań znaleźli się m.in. żołnierze podziemia, duchowni różnych wyznań, członkowie PSL i środowiska mniejszości narodowych.

W 1954 r., w wyniku reorganizacji aparatu bezpieczeństwa (związanej m.in. z ucieczką na Zachód wysokiego funkcjonariusza MBP płk. Józefa Światły), w miejsce zlikwidowanego MBP powołany został Komitet ds. Bezpieczeństwa Publicznego (KdsBP).

Zmiany dotyczyły też struktur terenowych. Zamiast WUBP powstały Wojewódzkie Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (WUdsBP), a w miejsce PUBP utworzono Powiatowe Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PUdsBP) lub Powiatowe Delegatury ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PDdsBP). W województwie koszalińskim tego rodzaju reorganizację przeprowadzono z dniem 1 IV 1955 r., tworząc m.in. PUdsBP w Słupsku. W rzeczywistości jednak zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym owe zmiany były formalne i powierzchowne. Nie zmieniał się ani zasięg, ani kierunek działań podejmowanych przez bezpiekę.

W grudniu 1956 r., na fali popaździernikowych zmian, doszło do kolejnej reorganizacji w aparacie bezpieczeństwa. Zlikwidowano MBP, a jego struktury włączono do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie powstał odrębny pion – Służba Bezpieczeństwa (SB). Zmianom tym towarzyszyło pewne złagodzenie zasad działania systemu komunistycznego. W przypadku bezpieki oznaczało to jednak tylko chwilowe osłabienie. Bo chociaż w następnych dziesięcioleciach skala represji nie osiągnęła poziomu z lat stalinowskich, to jednak już wkrótce okazało się, że aparat bezpieczeństwa odzyskał swe dawne znaczenie. Przejawem tego było chociażby reaktywowanie w 1962 r. w SB odrębnego pionu do walki z Kościołami i religią – Departamentu IV MSW (na szczeblu centralnym).

W 1975 r. w wyniku reformy administracyjnej powstało m.in. województwo słupskie. Reforma wiązała się także z likwidacją powiatów. W konsekwencji działania bezpieki przeniesione zostały na poziom wojewódzki. W Słupsku powołano wówczas Komendę Wojewódzką MO, zaś w terenie pięć Komend Miejskich MO, gdzie oprócz pionów milicyjnych funkcjonował też – tak jak dotychczas – pion SB.

Działalność środowisk antykomunistycznych na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych, powstanie „Solidarności” czy wprowadzenie stanu wojennego w 1981 r. spowodowały, że funkcjonariusze bezpieki stanęli przed nowymi zadaniami. Sytuacja taka pociągnęła też za sobą konieczność kolejnych reorganizacji (jedną z nich było powołanie Departamentu III „A”, który miał „ochroniać” gospodarkę, zabezpieczając działania „Solidarności” w zakładach pracy). Zwieńczeniem zmian było utworzenie w 1983 r. na szczeblu lokalnym wojewódzkich i rejonowych Urzędów Spraw Wewnętrznych. Tak też wyglądało to w Słupsku, gdzie WUSW podporządkowanych było pięć RUSW.

Wbrew powszechnym sądom SB nie została zlikwidowana wraz z wyborami czerwcowymi 1989 r. Dokonywane wówczas przekształcenia polityczne doprowadziły jednak do kolejnych zmian organizacyjnych. M.in. zlikwidowano dotychczasowe piony operacyjne na szczeblu centralnym oraz ich odpowiedniki w terenie. W ich miejsce powołano na szczeblu centralnym Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa, Departament Ochrony Gospodarki oraz Departament Studiów i Analiz. Analogiczne zmiany wprowadzono w województwach. Ostatecznie peerelowski aparat bezpieczeństwa zlikwidowany został latem 1990 r.

Kadry

Szeregi aparatu bezpieczeństwa rozrastały się w szybkim tempie. O ile w 1944 r. liczyły one niespełna 2,5 tys. osób, to już w 1953 r. zwiększyły się do ponad 33 tys. Znaczący przedmiot szacują, że w owym czasie „na 1 funkcjonariusza przypadało ok. 1300 obywateli”, a w „resortowych kartotekach «elementu podejrzanego» znajdowało się 5,2 mln nazwisk”. Później szeregi bezpieki nieco stopniały, lecz – sukcesywnie odbudowywane w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych – osiągnęły pod koniec PRL liczbę ponad 24 tys. osób.

Cechą charakterystyczną pierwszego okresu działania bezpieki była częsta rotacja kadr aparatu terenowego (na przykład w Słupsku w latach 1945–1956 stanowisko szefa zajmowało aż 10 funkcjonariuszy). Wiązać to należy głównie z niskim wykształceniem, słabym morale i popełnianymi niejednokrotnie nadużyciami. Nie bez przyczyny już w 1945 r. w MBP stworzono Wydział ds. Funkcjonariuszy, który oprócz ścigania różnego rodzaju nieprawidłowości miał także wykrywać obce elementy i brak czujności w szeregach „polskich czekistów”.

Większe ruchy kadrowe towarzyszyły niekiedy reorganizacjom w bezpiece. Fala zwolnień miała miejsce na przykład po „październiku” 1956 r. i dotyczyła głównie tych funkcjonariuszy, którym zarzucano największą gorliwość i zbrodnie popełnione w okresie stalinizmu. Należy jednak pamiętać, że dla części z nich było to krótkotrwałe „rozstanie” z resortem, bo po kilku latach ponownie się do niego zgłaszali i byli przyjmowani do służby. Niektórzy pracownicy zajmowali jednak stanowiska przez dłuższy czas. Z pewnością zaliczyć do nich należy zastępcę komendanta powiatowego ds. Służby Bezpieczeństwa Władysława Żurka, który swą funkcję pełnił od 1956 r. do 1968 r.

Od 1975 r. można odnotować wzrost liczby funkcjonariuszy zatrudnionych w aparacie bezpieki, szczególnie w tych pionach, które zajmowały się zwalczaniem opozycji czy działaniami wymierzonymi przeciwko Kościołowi. Na przykład w KW MO w Słupsku stan etatowy pracowników Wydziału IV (kościelnego) w latach 1975–1981 wzrósł z 8 do 43.

Liczba funkcjonariuszy SB zaczęła gwałtownie maleć po czerwcu 1989 r., gdy sztucznie wydzielano z niej niektóre departamenty (być może chcąc uniknąć weryfikacji) lub przenoszono etaty z „pionu” bezpieki do „pionu” milicyjnego. Na początku stycznia 1990 r. słupska bezpieka liczyła tylko ponad 100 osób. Część z nich w obliczu zachodzących zmian odeszła na emeryturę, inni zostali zmuszeni do pożegnania się z resortem, gdyż nie przeszli weryfikacji, pozostali znaleźli zatrudnienie bądź w policji, bądź też w nowych służbach.

Pieterwas Jan
s. Wincentego
ur. 15 I 1923 r.
w Wojsławicach (pow. Pińczów)

POLSKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA
KOMITET WOJEWÓDZKI W KOSZALINIE

SŁOWNIK BIOGRAFICZNY

ZASŁUŻONYCH
DZIAŁACZY RUCHU ROBOTNICZEGO
zweryfikowanych i zamieszkałych
w województwie koszalińskim
wg stanu w dniu 31 marca 1985 roku

PRACA ZBIOROWA POD REDAKCJĄ
Stanisława Kończaka, Stanisława Łukasika,
Włodzimierza Smutka, Stanisława Wronowskiego

PIETERWAS JAN, syn Wincentego, urodzony 15.01.1923 r. w Wojsławicach, woj. kieleckie, w rodzinie chłopskiej. W 1940 r. nawiązuje kontakt z grupą lewicową, która weszła w skład PPR. W 1942 r. przyjęty do PPR w Wojsławicach, pow. Pińczów oraz do GL, a następnie do AL Ziemi Krakowskiej (I Brygada im. B. Głowackiego). Brał aktywny udział w organizacji ogniw PPR i GL w okolicach Pińczowa. W styczniu 1945 r. - wraz z grupą towarzyszy skierowany przez komitet partyjny w Wiślicy do jeszcze nie wyzwolonego Krakowa - otrzymuje zadanie zabezpieczenia Wawelu, drukarni, w tym także papierów wartościowych, oraz pociągów jadących na front. Następnie pracuje w V Komisariacie MO w Krakowie i pełni funkcję sekretarza komórki PPR. W latach 1946-1947 kończy Szkołę Oficerską MO w Słupsku, skąd ponownie został skierowany do KW MO w Krakowie. Po kilku miesiącach służby w tejże komendzie zostaje mianowany komendantem powiatowym MO w Dąbrowie Tarnowskiej, następnie w Nowym Targu, zaś w 1950 r. komendantem m. Krakowa. W 1952 r. przeniesiony na stanowisko komendanta m. Poznania, a w 1954 r. na stanowisko zastępcy komendanta wojewódzkiego w Poznaniu. Pracując zawodowo uzupełnia jednocześnie swoje wykształcenie, uzyskuje tytuł magistra praw. Od 1963 r. do 1981 r. pracuje jako komendant wojewódzki MO w Koszalinie i Słupsku. Był wielokrotnie członkiem powiatowych, miejskich i wojewódzkich instancji partyjnych i ich ekzekutyw. Uczestniczył w siedmiu zjazdach PZPR, w tym na II, VI i VIII jako delegat.

- 15 II 1945 Dyżurny funkcjonariusz KW MO w Krakowie.
[1947] Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Słupsku.
[10 I 1948] Starszy referent nadzoru administracyjnego Wydziału Wewnętrznego KW MO w Krakowie.
1 VIII 1948 Komendant powiatowy MO w Dąbrowie Tarnowskiej.
15 I 1950 Komendant powiatowy MO w Nowym Targu.
1 V 1950 Komendant miejski MO w Krakowie.
1 I 1952 Komendant miejski MO w Poznaniu.
1 X 1953 **Zastępca komendanta wojewódzkiego MO w Poznaniu.**
1 IV 1963 **Komendant wojewódzki MO w Koszalinie.**
1 VI 1975 **Komendant wojewódzki MO w Słupsku.**
8 XII 1980 Odwołany ze stanowiska.
31 XII 1980 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1947), ppor. (1949), por. (1950), kpt. (1951),
mjr (1954), ppłk MO (1958), płk MO (1962).

Wykształcenie:

- 1947 Szkoła Oficerska MO w Słupsku.
1962 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr prawa).

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
28 VIII 1954 Referent Sekcji IV Wydziału I WUBP w Koszalinie.
1 I 1956 Referent Sekcji III Wydziału II WUdsBP w Koszalinie.
1 IV 1956 Oficer operacyjny Sekcji III Wydziału II WUdsBP w Koszalinie.
1 I 1957 Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
1 II 1959 Starszy oficer operacyjny Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
26 II 1963 Zastępca szefa Wydziału II Zwiadu 15 Bałtyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza w Koszalinie.
1 XI 1965 Naczelnik Wydziału Kontroli Ruchu Granicznego KW MO w Koszalinie.
1 V 1972 Naczelnik Wydziału IV SB KW MO w Koszalinie.
13 XI 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie.
1 VII 1973 W dyspozycji Dyrektora Departamentu Kadr MSW.
1 VIII 1973 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
1 I 1975 Kierownik Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
1 VI 1975 **Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.**
10 XII 1980 **Komendant wojewódzki MO w Słupsku.**
1 IX 1983 **Szef WUSW w Toruniu.**
12 III 1990 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW.
[31 III?] 1990 Zwolniony.

Awanse:

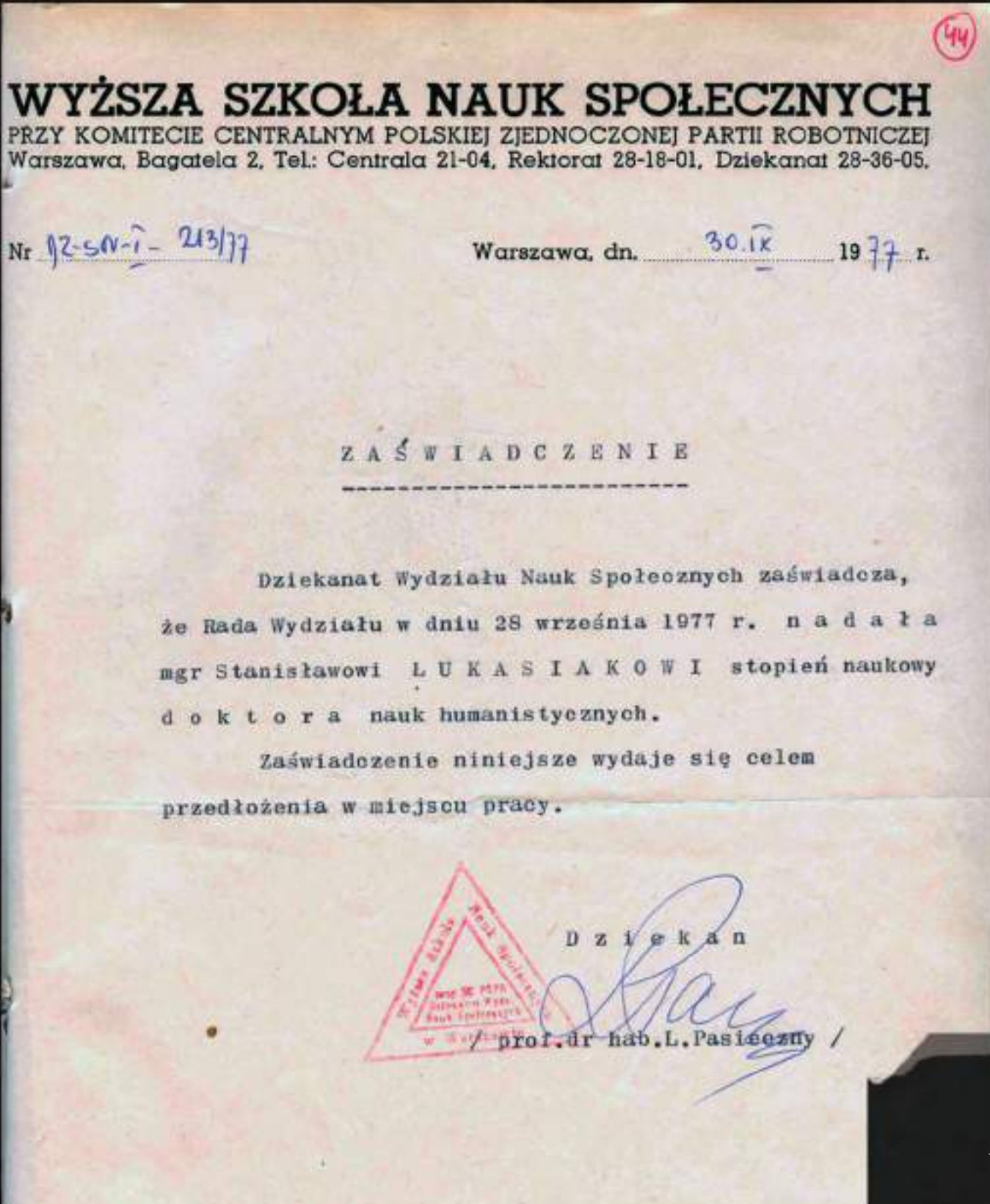
chor. (1954), ppor. (1955), ppor. MO (1957), por. MO (1957),
kpt. MO (1960), mjr MO (1960), ppłk. MO (1970), płk. MO (1975).

Wykształcenie:

- 1949 Technikum Przemysłowo-Pedagogiczne we Włocławku.
1954 Roczna Szkoła Oficerska w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
1969 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (mgr socjologii).
1977 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (dr nauk społecznych).

Odznaczenia:

- 1964 Złoty Krzyż Zasługi.
1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1973 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Odznaka Specjalna ORMO.
1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1976 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1976 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1977 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1979 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Złota Odznaka „W służbie penitencjarnej”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1987 Złota Odznaka „Za zasługi dla finansów PRL”.
1989 Order Sztandaru Pracy II klasy.

Łukasik Stanisław
s. Władysława
ur. 23 IV 1934 r.
w Lijewie (pow. Włocławek)

Średnio wyrobiony politycznie, początkowo religijny, obecnie zobojętniał. Język polski słaby, pisze z błędami. Przeciętnie inteligentny [...]. Nauka przychodzi mu z trudnością, posiada jednak upór i pilność.

Arkusze słuchacza Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie, 1951 r.

Pomimo dość trudnych warunków pracy nad zabezpieczeniem odcinka Z[wiązku] H[arcerstwa] P[olskie-go] woj. bydgoskiego kpt. Marcinkowski zdołał zawsze w odpowiednim czasie poinformować kier[ownictwo] służbowe i partyjne o aktualnej sytuacji w ZHP i różnych próbach wrogiej działalności, tak natury organizacyjnej, jak i politycznej niektórych wrogich i opozycyjnych elementów spośród kadry starszoharcerskiej. Dobre wyniki osiągnął również, zabezpieczając obecnie taki odcinek, jak U[niwersytet] [im.] M[ikołaja] K[opera-nika] w Toruniu. Pomimo dużych trudności – bo pracę po UMK trzeba było rozpoczynać bodajże od podstaw dokonał już werbunku 4 informatorów i w tym jednego spośród pomocników kadry naukowej. Ponadto ma w opracowaniu 5 kandydatów na werbunek.

Charakterystyka służbowa, 1958 r.

Należy stwierdzić, że tak pod względem ilości dokonanych werbunków, założonych spraw, jak również ilości posiadanych na kontakcie tajnych współpracowników i prowadzonych rozpracowań wymieniony jest przodującym pracownikiem Wydziału III.

Charakterystyka służbowa, 1960 r.

[Cechuje go] wzorowe prowadzenie się pod każdym względem [...], świecenie przykładem w bezpośrednim zaangażowaniu się w pracy operacyjno-agenturalnej.

Opinia służbowa, 1966 r.

Płk Zenon Marcinkowski w organach MO służbę pełni od 1949 r. Przez cały ten okres pracuje na terenie województwa bydgoskiego i toruńskiego. Od 1962 roku zajmuje stanowiska kierownicze. Zbyt długie pozostanie płk. Marcinkowskiego na funkcji kierowniczej w jednym regionie jest niekorzystne dla służby. Wnoszę w związku z tym o odwołanie go z zajmowanego stanowiska i wyrażenie zgody przeniesienia na równorzędne stanowisko komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku.

Wniosek ministra spraw wewnętrznych do KW PZPR w Słupsku, 1983 r.

- 15 IX 1949

Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej MBP w Legionowie.
- 1 VIII 1951

Starszy oficer śledczy Sekcji II Wydziału Śledczego WUBP w Bydgoszczy.
- 1 IX 1953

Starszy oficer śledczy Sekcji III Wydziału Śledczego WUBP w Bydgoszczy.
- 1 IV 1955

Starszy oficer śledczy (brygadier) Sekcji II Wydziału VII WUdsBP w Bydgoszczy.
- 1 I 1957

Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Bydgoszczy.
- 1 II 1959

Kierownik Grupy Wydziału III SB KW MO w Bydgoszczy.
- 1 VII 1962

Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Bydgoszczy.
- 1 XII 1966

Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Bydgoszczy.
- 1 X 1969

Naczelnik Wydziału Śledczego SB KW MO w Bydgoszczy.
- 15 III 1970

Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Bydgoszczy.
- 1 VI 1975

Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Toruniu.
- 1 III 1978

Komendant wojewódzki MO w Toruniu.
- 1 VIII 1983

Szef WUSW w Toruniu.
- 1 IX 1983

Szef WUSW w Słupsku.
- 5 IX 1989

Zwolniony.

Awanse:
chor. (1951), ppor. (1952), por. (1954), por. MO (1957), kpt. MO (1957), mjr MO (1963), ppłk MO (1970), płk MO (1974).

- 15 IX 1949

Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej Centrum Wyszkolenia MBP w Legionowie.
- 23 VII 1951

W dyspozycji szefa WUBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1951

Referent Sekcji VII Wydziału V WUBP w Koszalinie.
- 15 I 1952

Referent Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1953

Starszy referent Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1953

Kierownik Referatu II Wydziału X WUBP w Koszalinie.
- 15 VI 1954

Kierownik Sekcji III Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUBP w Koszalinie.
- 1 XI 1954

Zastępca szefa PUBP w Wałczu.
- 1 IV 1955

Kierownik Delegatury PUBP w Człuchowie.
- 27 XII 1956

Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Człuchowie.
- 1 II 1959

Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 V 1960

Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1966

Inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1970

Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Koszalinie.
- 1 V 1971

Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Koszalinie (jednocześnie w okresie 1 IX 1973 - 12 VI 1974 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie).

- 1 VI 1975

Komendant wojewódzki MO w Lesznie.
- 1 VIII 1983

Szef WUSW w Lesznie (jednocześnie w okresie 11 II 1987 – 31 XII 1987 delegowany do pracy w sztabie akcji „Suwałki” [prace porządkowe prowadzone na nieużytkach rolnych przekazanych następnie lokalnym PGR] wraz z powierzeniem nieetatowego stanowiska szefa sztabu).
- 23 VIII 1989

Szef WUSW w Słupsku.
- 28 II 1990

Zwolniony.

Awanse:
chor. (1951), ppor. (1954), por. MO (1957), kpt. MO (1960), mjr MO (1965), ppłk MO (1970), płk MO (1974).

- Wykształcenie:

1951

Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących przy Jednostce Wojskowej 2290 w Warszawie.
- 1951

Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
- 1969

Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
- 1974

Wyższa Szkoła KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie.

Marcinkowski Zenon
s. Jana
ur. 12 XII 1928 r. w Toruniu

WYKAZ DZIAŁALNOŚCI

Wzrost 1,75 m, waga 75 kg, ciemne włosy, ciemne oczy, zdrowy, bez wad.

Wzrost 1,75 m, waga 75 kg, ciemne włosy, ciemne oczy, zdrowy, bez wad.

Wzrost 1,75 m, waga 75 kg, ciemne włosy, ciemne oczy, zdrowy, bez wad.

Wzrost 1,75 m, waga 75 kg, ciemne włosy, ciemne oczy, zdrowy, bez wad.

- Wykształcenie:

1951

Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących przy Jednostce Wojskowej 2290 w Warszawie.
- 1951

Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
- 1964

Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych SB MSW w Warszawie.

- Odnaczenia:

1960

Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1964

Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1969

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1969

Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1969

Odznaka „Bydgoszcz – Zasłużonemu Obywatelowi”.
- 1969

Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1972

Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1973

Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974

Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975

Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978

Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979

Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980

Złoty Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984

Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984

Złota Odznaka „W Służbie Penitencjarnej”.
- 1986

Order Sztandar Pracy II klasy.

Z powodu prześladowania mnie przez reakcję miechowską byłem zmuszony opuścić Miechów, udając się do Krakowa [...]. Brałem udział jako ormowiec przy referendum i wyborach do sejmu ustawodawczego.

Życiorys, 1949 r.

Potrafi krytycznie i samokrytycznie ocenić swoje i czyjeś błędy, widać u niego silną więź z Partią i Jej linią polityczną, potrafi zająć bojową postawę jak przystało na członka Partii.

Charakterystyka, 1952 r.

Bierze bezpośredni udział w zapobieganiu przestępczości i przeciwdziałaniu faktom wrogiej działalności, szczególnie na odcinku pożarowym i propagandy pisanej. [...] W ramach obchodu 20-lecia PRL i Służby Bezpieczeństwa włożył wiele wysiłku w prace Komisji Historyczno-Propagandowej.

Opinia służbowa, 1965 r.

Zaliczany do najlepszych oficerów Służby Bezpieczeństwa tut. Komendy.

Opinia służbowa, 1970 r.

- Odnaczenia:

1958

Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1959

Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1964

Oznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego.
- 1969

Złoty Krzyż Zasługi.
- 1972

Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1972

Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974

Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975

Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1977

Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979

Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980

Złoty Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984

Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984

Złota Odznaka „W służbie penitencjarnej”.
- 1987

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek PPR/PZPR od 1947 r.

Program kursu objęte były następujące przedmioty nauczania:	
1. Naukowy komunizm	100 godz.
2. Wywady państw imperialistycznych i ich destrukcyjna działalność przeciwko krajom socjalistycznym	96 "
3. Podstawy działań kontrwywiadowczych organów służby bezpieczeństwa	190 "
4. Historia organów bezpieczeństwa ZSRR	20 "
5. Działania kontrwywiadowcze organów służby bezpieczeństwa przeciwko wywiadom państw imperialistycznych	158 "
6. Organizacja pracy i kierowania w radzieckim kontrwywiadzie	22 "
7. Działania kontrwywiadowcze organów służby bezpieczeństwa w walce z dywersją ideologiczną przeciwnika	20 "
8. Działania kontrwywiadowcze organów służby bezpieczeństwa w czasie wojny	50 "
9. Psychologia specjalna	30 "
10. Prawo międzynarodowe	40 "
11. Podstawy radzieckiego prawa karnego i procesowego	40 "
12. Kryminalistyka radziecka	112 "
13. Język rosyjski	110 "
14. Zręcznieści wojenne i fizyczne	100 "
Wykazany drugostronnie zaliczyć pomyślnie kolokwium z przedmiotów	
Podstawy działań kontrwywiadowczych organów służby bezpieczeństwa	
Kryminalistyki radzieckiej	
Prawa międzynarodowego	
kurs zdał egzamin z przedmiotów:	
1. Naukowy komunizm	bardzo dobry
2. Wywady państw imperialistycznych i ich destrukcyjna działalność przeciwko krajom socjalistycznym	bardzo dobry
3. Działania kontrwywiadowcze organów służby bezpieczeństwa przeciwko wywiadom państw imperialistycznych	bardzo dobry
4. Język rosyjski	dobry

MINISTERSTWO SPRAW WNEĘTRZNYCH
DEPARTAMENT SZKOLENIA I DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

T A J N E
Ręko. pojed.

Ś W I A D E C T W O
UKOŃCZENIA KURSU SPECJALNEGO

Ob. płk Antoni KURACH, syn Franciszka
ur. 1.06.1930 r. w Wysociicach pow. Miechów

ukończył kurs specjalny w odznaczonym Orderem Czerwonego Sztandaru Wyższej Szkole Komitetu Bezpieczeństwa Państwowego przy Radzie Ministrów ZSRR im. Feliksa Dzierżyńskiego

w okresie od 1.09.1972 do 12.06.1974 r.
z wynikiem ogólnym bardzo dobrym

Kurach Antoni
s. Franciszka
ur. 1 VI 1930 r.
w Wysociicach (pow. Miechów)

Dyszyński Jerzy
s. Stefana
ur. 4 VI 1941 r.
w Subinie (pow. Rawa Mazowiecka)

- 16 VII 1965 Oficer operacyjny Wydziału II KW MO w Koszalinie.
5 IX 1966 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
1 IV 1967 Inspektor Wydziału II KW MO w Koszalinie.
1 I 1972 Starszy inspektor Wydziału II KW MO w Koszalinie.
3 X 1972 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
3 VIII 1975 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
1 III 1977 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
21 VIII 1978 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.
1 VII 1979 Naczelnik Wydziału III SB KW MO/WUSW w Słupsku.
1 I 1990 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Słupsku.
1 III 1990 P.o. szef WUSW w Słupsku.
4 VI 1990 Odwołany.
31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:
ppor. MO (1969), por. MO (1970), kpt. MO (1974), mjr MO (1980), ppłk MO (1984).

Wykształcenie:
1964 Studium Nauczycielskie w Koszalinie (kierunek: biologia z chemią).
1967 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1975 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Członek PZPR od 1962 r.

W związku z kampanią wyborczą do rad narodowych wytypowany przez Komitet Zakładowy PZPR jako kandydat na radnego M[iejskiej] R[ady] N[arodowej] [w] Słupsk[u].

Opinia służbowa, 1978 r.

W pracy z podwładnymi kładzie szczególny nacisk na rozbudowę osobowych źródeł informacji, dostosowując jej sieć do zmieniających się zagrożeń. Kierowany [przez Dyszyńskiego] Wydział posiada niezbędne rozpoznanie operacyjne w zabezpieczanych obiektach i środowiskach, osiąga duże efekty w zakresie likwidacji nielegalnych struktur i zagrożeń.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1982 r.

Większość nielegalnych struktur zlikwidowanych na terenie woj. słupskiego po ogłoszeniu stanu wojennego, w tym najważniejsza – ponadzakładowa, to wynik pracy kolektywu kierowanego przez mjr. mgr. Jerzego Dyszyńskiego.

Opinia służbowa, 1984 r.

Realizując konsekwentnie założoną koncepcję pracy, Wydział osiągnął znaczący postęp w rozpoznaniu zamiarów i działań podziemia. Pozwoliło to na wykorzystanie wyprzedzających informacji, w tym w zakresie realizacji poleceń MSW na rzecz innych regionów kraju. B[ardzo] dobre rozpoznanie pozwoliło właściwie zabezpieczyć kampanię wyborczą i same wybory do Sejmu PRL.

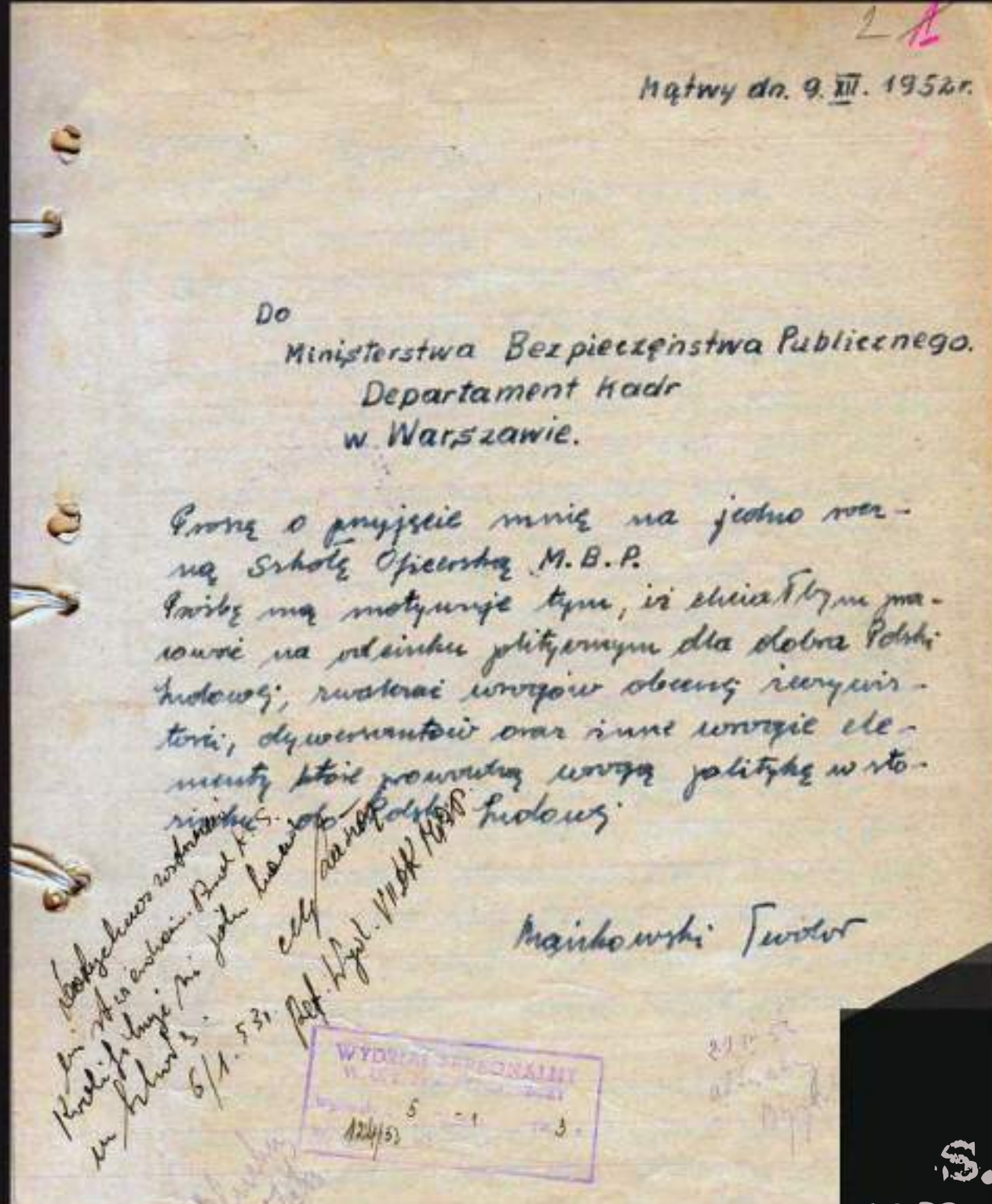
Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Odnaczenia:

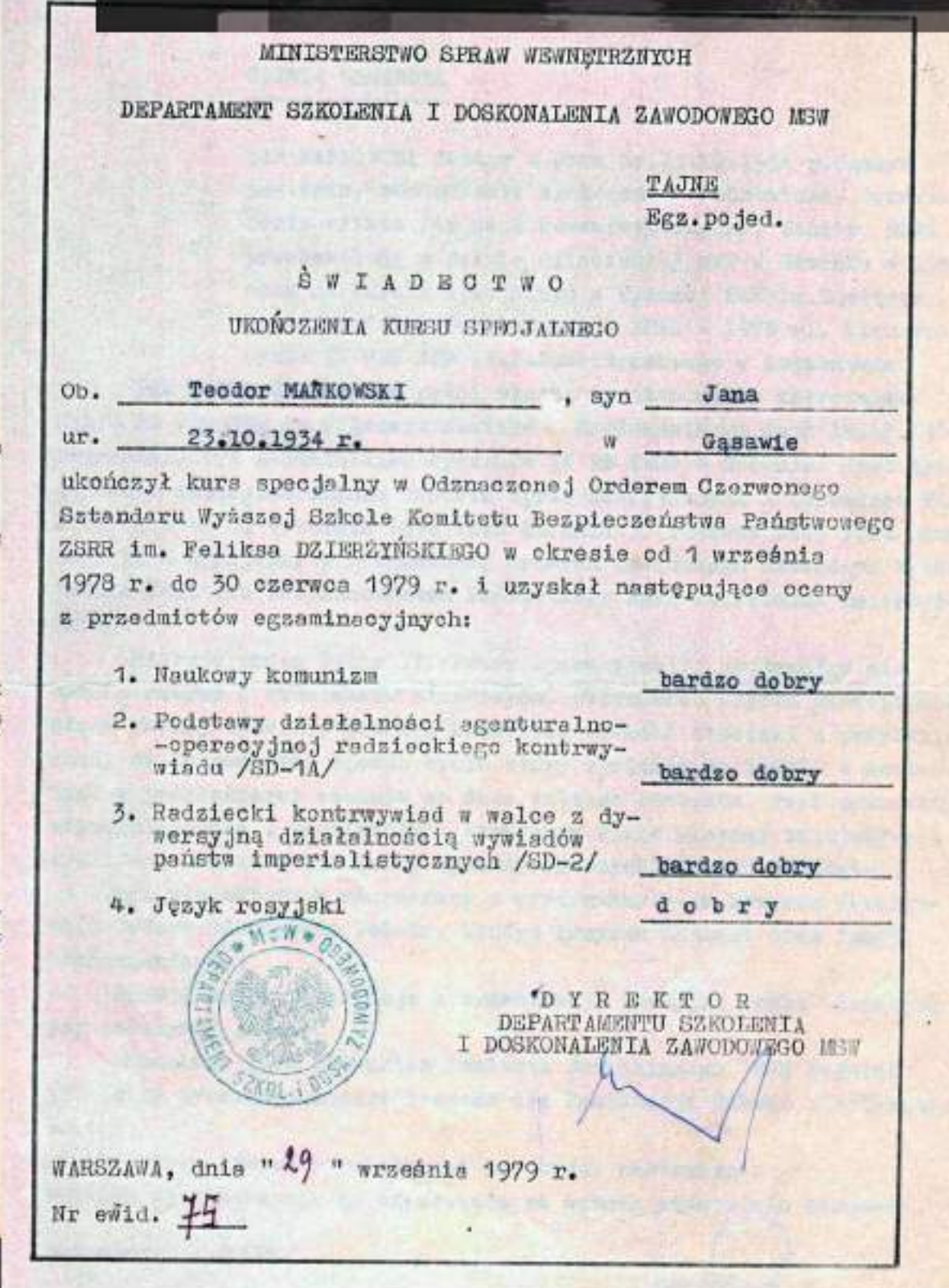
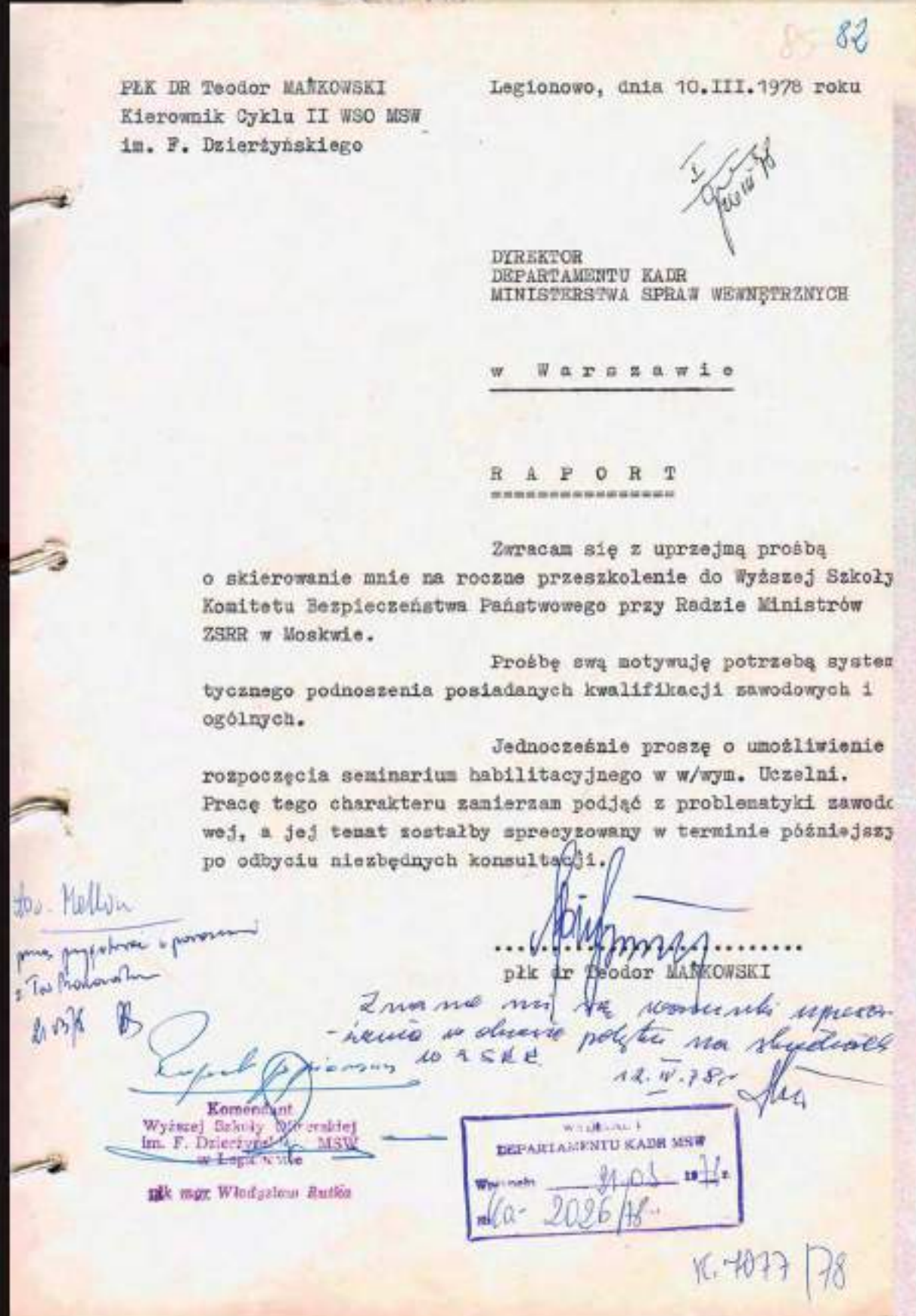
- 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1976 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”
1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
1979 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1983 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1984 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
1984 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1985 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1986 Laureat plebiscytu „Najlepszy Mistrz - Nauczyciel Młodzieży” zorganizowanego przez Zarząd Wojewódzki Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej w Słupsku.
1988 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

- 1 VIII 1953 Słuchacz Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
22 IV 1954 Zwolniony (na własną prośbę).
22 IX 1955 Przyjęty ponownie, referent operacyjny w PUdsBP w Szubinie.
1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Szubinie.
1 XI 1957 Oficer operacyjny Wydziału III SB w KW MO w Bydgoszczy.
1 III 1963 Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Bydgoszczy.
15 I 1964 Kierownik Grupy Wydziału III SB KWMO w Bydgoszczy.
15 XI 1967 Zastępca naczelnika Wydziału Ogólnego KW MO w Bydgoszczy.
4 IV 1970 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Bydgoszczy.
1 XII 1970 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Bydgoszczy.
1 I 1975 Kierownik Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Bydgoszczy.
1 VI 1975 Naczelnik Wydziału II SB KW MO w Toruniu.
15 XII 1976 Kierownik cyklu II (praca operacyjna) w Wyższej Szkole Oficerskiej MSW im. Feliksa Dzierżyńskiego w Legionowie.
10 XII 1980 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO/ szefa WUSW ds. SB w Słupsku.
1 IV 1987 Zastępca dyrektora Biura „B” MSW, jednocześnie komendant Szkoły Chorążych Biura „B” MSW.
20 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
chor. (1954), ppor. MO (1956), por. MO (1959), kpt. MO (1963), mjr MO (1968), ppłk MO (1971), płk MO (1977).

Mańkowski Teodor
s. Jana,
ur. 23 X 1934 r.
w Gąsawie (pow. Żnin)

- 1 VIII 1958 Oficer operacyjny Grupy III Wydziału III KW MO w Opolu.
1 VIII 1961 Starszy oficer operacyjny Wydziału III KW MO w Opolu.
1 III 1964 Zastępca Naczelnika Wydziału III KW MO w Opolu.
1 VI 1970 Naczelnik Wydziału III KW MO w Opolu.
1 V 1971 Naczelnik Wydziału I Departamentu III MSW.
15 IX 1974 Naczelnik Wydziału III Departamentu III MSW.
1 VI 1975 Zastępca komendanta stołecznego MO ds. SB w Warszawie.
25 II 1979 Zastępca dyrektora Biura Eksploatacji i Rozwoju Systemu w Rządowym Centrum Informacyjnym PESEL.
1 VIII 1981 Zastępca dyrektora Grupy Rezerwowej przy Departamencie Kadr MSW.
16 I 1983 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO/szefa WUSW ds. SB w Katowicach.
25 IV 1986 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW.
16 VI 1987 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Słupsku.
15 XII 1989 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW.
15 II 1990 Zwolniony.

Awanse:
chor. MO (1958), ppor. MO (1959), por. MO (1962), kpt. MO (1965), mjr MO (1969), ppłk MO (1971), płk MO (1975).

Wykształcenie:
1956 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Opolu (mgr filologii polskiej).
1964 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Odznaczenia:
[...] Srebrny Krzyż Zasługi.
1977 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
[...] Złoty Krzyż Zasługi.
1980 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Złoty Medal „Za zasługi dla obronności Kraju”.

Członek PZPR od 1954 r.

Nadmienić tylko należy, że interesuje go służba w MO. Przykładem tego jest wniesienie przez niego dużo informacji do prowadzonej sprawy przez KP MO Łębork o nadużycia służbowe w tym nadleśnictwie [Dretyń], popełnione przez byłego leśniczego, po którym objął stanowisko.

Wywiad nt. kandydata sporządzony przez Zastępcę Komendanta Powiatowego MO ds. Bezpieczeństwa w Łęborku, 1962 r.

Jest bardzo krytyczny w swych wystąpieniach. Winien jednak zwrócić uwagę na bardziej umiejętne przekonywanie współtowarzyszy o swych racjach, gdyż nie zawsze należycie oceniają jego intencje. Nie stwierdzono oznak dekonspiracji jego osoby, tak w miejscu zamieszkania, jak i pracy. Od przeszło trzech lat występuje jako właściciel mieszkania, gdzie zorganizowany jest lokal dla pracowników nieoficjalnych. Z obowiązków tych wywiązuje się należycie.

Opinia służbowa, 1966 r.

Za aktywną działalność w upowszechnianiu ideologii marksizmu-leninizmu i polityki Partii wyróżniony w 1976 roku Listem Gratulacyjnym przez Wydział Pracy Ideowo-Wychowawczej KC PZPR.

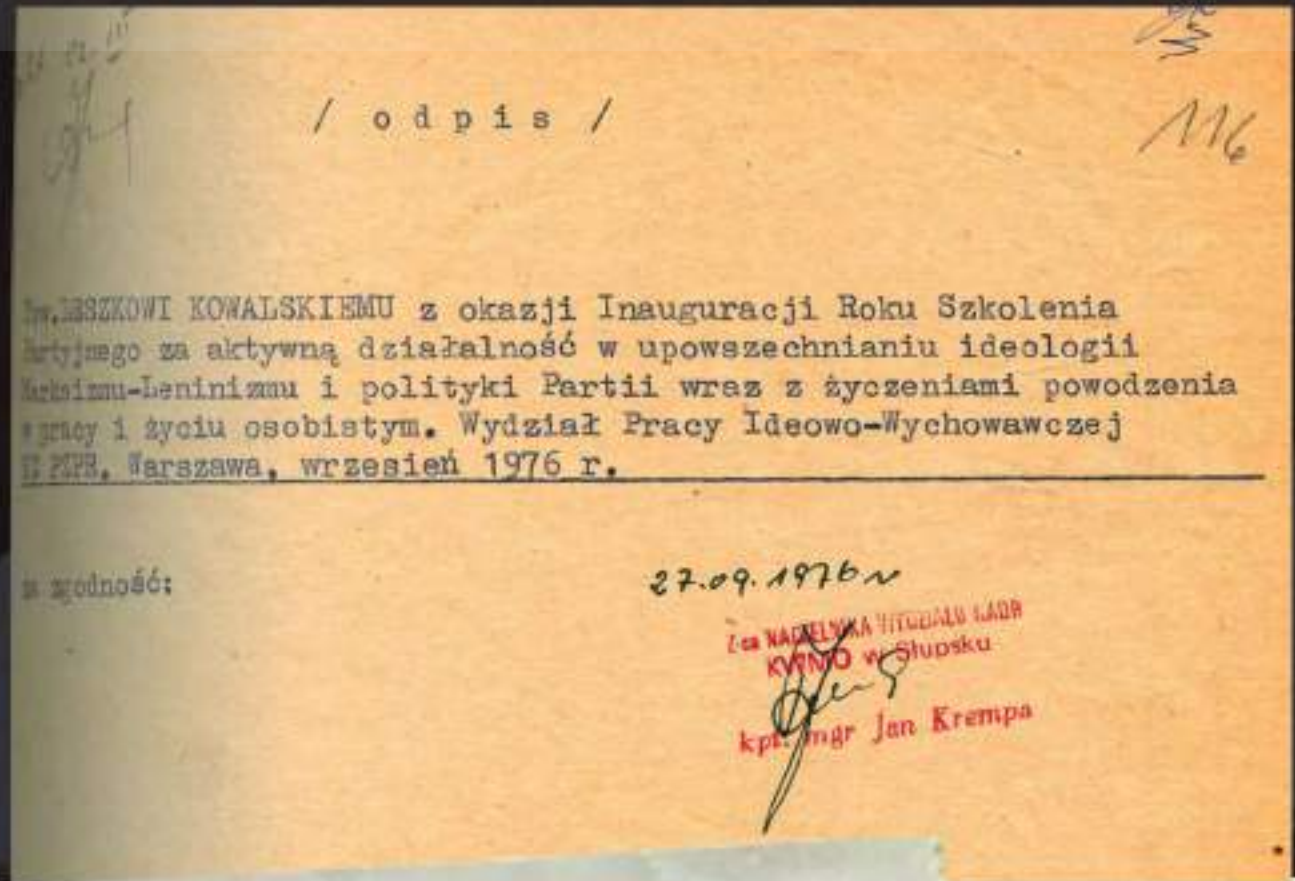
Opinia służbowa, 1979 r.

Kierowany przez niego Wydział osiągnął bardzo dobre wyniki na kierunku kontrwywiadowczego zabezpieczenia województwa, głównie w zakresie inicjowania zaczepnych operacji ofensywnych. [...] Mimo ograniczeń wynikających z przepisów stanu wojennego następował wyraźny wzrost stanu posiadania operacyjnego. Tylko w [19]82 roku wzrost ten wynosił 40,5 % w stosunku do [19]81 r[oku] i zamyka się liczbą 226 źródeł. Z chwilą wprowadzenia stanu wojennego Wydział II przejął do ochrony operacyjnej nowe, ważne obiekty w województwie, takie jak transport kolejowy i drogowy, łączność, poligrafię i krótkofalarstwo, gdzie musiano pracę operacyjną budować od zera. W bardzo krótkim okresie czasu opanowano w tych obiektach sytuację operacyjno-polityczną i osiągnięto znaczny postęp w możliwościach operacyjno-manewrowych. [...] Wydział osiąga dobre wyniki we współdziałaniu z W[ojskową] S[łużbą] W[ewnętrzną] i kontrwywiadem Armii Radzieckiej.

Opinia służbowa, 1983 r.

W ostatnim okresie funkcjonariusze Departamentu II MSW w ścisłym współdziałaniu z funkcjonariuszami Waszej Komendy zrealizowali skomplikowane działania operacyjne w odniesieniu do służb specjalnych państw NATO. Biorąc pod uwagę duży wkład pracy, osobiste zaangażowanie i wysiłek włożony w realizację złożonych przedsięwzięć operacyjnych, minister spraw wewnętrznych gen[erał] dyw[izji] Czesław Kiszczak wyróżnił nagrodą pieniężną niżej wymienionych funkcjonariuszy: [...], ppłk Leszek Kowalski – N[aczelnik]k Wydz[iału] II – 7.000 zł.

Pismo dyrektora Departamentu II MSW do komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, 1983 r.

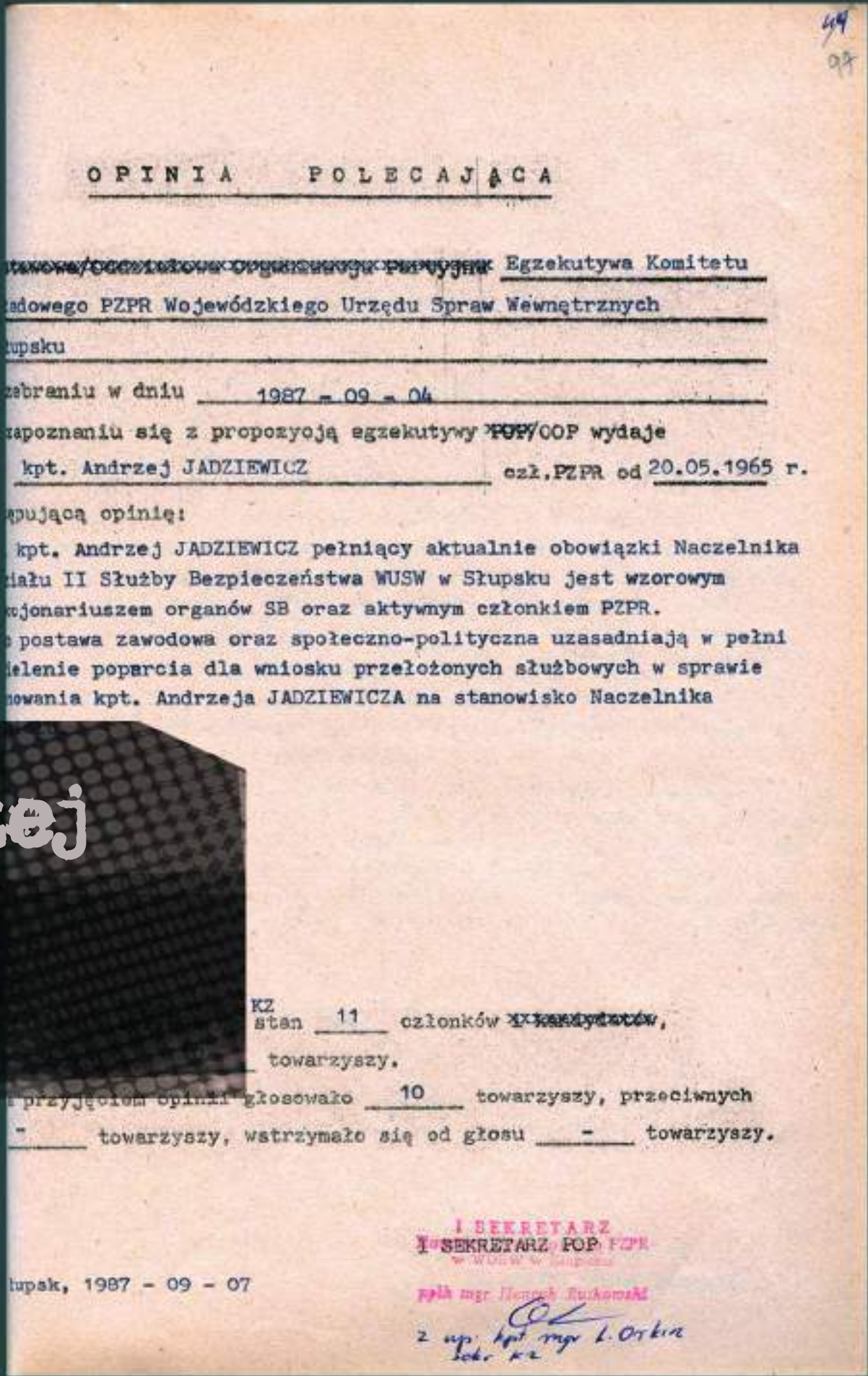
- 1 VI 1962 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
20 II 1963 Słuchacz Szkoły Oficerskiej Obserwacji Zewnętrznej MSW w CW MSW w Legionowie.
1 IX 1963 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
1 III 1969 Kierownik zmiany Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
1 VII 1969 Kierownik zmiany Sekcji Obserwacyjnej Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
1 XI 1970 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
1 V 1972 Kierownik Grupy VII Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
21 IV 1975 P.o. I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kołobrzegu.
1 VI 1975 Naczelnik Wydziału II KW MO w Słupsku.
1 VII 1987 Starszy inspektor Grupy 3 Departamentu II MSW (budowa eksportowa w Budapeszcie).
1 VII 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, delegowany do Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
15 II 1990 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1962), ppor. MO (1963), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1977), ppłk MO (1981).

Wykształcenie:
1953 Technikum Leśne w Warcinie.
1963 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.
1969 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie.
1971 Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego (mgr nauk politycznych).

Członek PZPR od 1952 r.

Odznaczenia:
1972 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1972 Medal „Za zasługi dla miasta Koszalina”.
1973 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1975 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1978 Srebrna Odznaka „Zasłużony pracownik morza”.
1978 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1979 Odznaka „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1980 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1981 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1983 Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
1983 Odznaka „Za zasługi w rozwoju łączności”.
1984 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Jadzewicz Andrzej
s. Kazimierza
ur. 22 XI 1942 r.
w Żyrardowie

- 6 VIII 1972 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 21 I 1975 Słuchacz Studium Podyplomowego Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 V 1979 Kierownik Sekcji VII Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 III 1985 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1987 P.o. naczelnik Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 XII 1987 Naczelnik Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Podanie swoje motywuję tym, że jako syn pracownika Służby Bezpieczeństwa MO chcę również zwalczać wszelkiego rodzaju przestępstwa wykonywane przez różne elementy wrogie naszemu państwu.

Podanie B. Pokorzyńskiego do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1957 r.

Od młodych lat, będąc jeszcze uczniem Korpusu Kadetów K[orpusu] B[ezpieczeństwa] W[ewnętrzne]go w Warszawie, byłem wychowywany i nastawiany jako przyszły pracownik służby bezpieczeństwa. [...] Jestem przekonany, że jako pracownik pionu bezpieczeństwa znajdę zadowolenie w przyszłej pracy.

Podanie B. Pokorzyńskiego do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1958 r.

Ujawnił kilka osób, które starały się o wyjazd czasowy do państw kapitalistycznych z zamiarem dokonania zdrady Ojczyzny.

Pismo z wyróżnieniem, 1959 r.

Organizuje pracę na odcinku nacjonalizmu ukraińskiego, przyjazdy cudzoziemców do Polski i ochrona Jednostek Wojskowych przed penetracją wrogich wywiadów.

Wniosek, 1962 r.

Kontrolne spotkania z t[ajnymi] w[s[ół]pracownikami], których posiada na łączności, wykazały, że tajni współpracownicy nie mają żadnych zastrzeżeń do otrzymywanych zadań.

Charakterystyka służbowa, 1962 r.

Pracując po zagadnieniu niemieckim w latach 1963–64, sprawnie zorganizował i przeprowadził rozeznanie charakteru utrzymywanych kontaktów obywateli PRL z cudzoziemcami z NRF w ramach akcji „Kraj” oraz stosował szereg przedsięwzięć profilaktycznych w stosunku do osób powiązanych z ośrodkami rewizjonistycznymi, co przyniosło pozytywne rezultaty.

Opinia służbowa, 1964 r.

Z wszystkimi t[ajnymi] w[s[ół]pracownikami] spotkania odbywał wyłącznie na l[okalu] k[ontaktowym] do czasu zerwania umowy przez właściciela tj. do m[iesia]ca marca 1970 r. Obecnie czasowo spotkania przeprowadza we własnym mieszkaniu prywatnym (które zabezpiecza zachowanie konspiracji), czyniąc zarazem wysiłki w kierunku pozyskania nowego.

Opinia służbowa, 1970 r.

Potrafi myśleć i rozstrzygać problemy w imię interesów Partii i Państwa.

Opinia służbowa, 1979 r.

Awanse:
kpr. MO (1972), plut. MO (1973), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982), mjr MO (1987).

Wykształcenie:
1963 Technikum Rolnicze w Słupsku.
1973 Akademia Rolnicza w Szczecinie (inż. zootechniki).
1975 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

Odnaczenia:
1982 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Odznaka Specjalna ORMO.
1986 Brązowa Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Medal Jubileuszowy „70 lat Sił Zbrojnych ZSRR”.
1988 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1988 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.

Członek PZPR od 1965 r.

- 4 XI 1957 Milicjant Drużyny Służbowej KP MO w Złotowie.
- 10 VIII 1958 Posterunkowy KP MO w Złotowie.
- 1 XII 1958 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Szczecinku.
- 24 IX 1959 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 16 VII 1960 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1960 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Sławnie.
- 1 XI 1961 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kołobrzegu.
- 1 VII 1962 Starszy oficer operacyjny KP MO ds. bezpieczeństwa w Kołobrzegu.
- 1 IV 1967 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KP MO w Kołobrzegu.
- 1 X 1968 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kołobrzegu.
- 1 VI 1970 Kierownik Grupy Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 IX 1974 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Sławnie.
- 1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 I 1980 Starszy inspektor Wydziału Inspekcji ds. SB KW MO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Naczelnik Wydziału Inspekcji KW MO w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
ppor. (1960), por. (1965), kpt. (1969), mjr (1981), ppłk (1984), płk (1990).

Wykształcenie:
1955 Liceum Ogólnokształcące w Warszawie.
1960 Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.

Odnaczenia:
1964 Odznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego.
1968 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1973 Brązowy Krzyż Zasługi.
1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1977 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1978 Srebrny Krzyż Zasługi.
1978 Srebrna Odznaka „Zasłużony pracownik morza”.
1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1981 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1984 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1986 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
1989 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Prośbę swą motywuję tym, iż od szeregu lat związany jestem pośrednio z pracą w Służbie Bezpieczeństwa, ponieważ pracowałam tutaj moja matka i ojciec, jak i większość moich znajomych.

Podanie A. Jadzewicza o przyjęcie do KW MO w Koszalinie, 1972 r.

Pozyskał ogółem 8 tajnych współpracowników. [...] T[ajny] w[s[ół]pracownik] „Grzegorz” został wysoko oceniony jako kandydat do działań ofensywnych w ramach Wydziału II Departamentu II MSW. [...] Ogółem zorganizował i pozyskał 3 l[okale] k[ontaktowe].

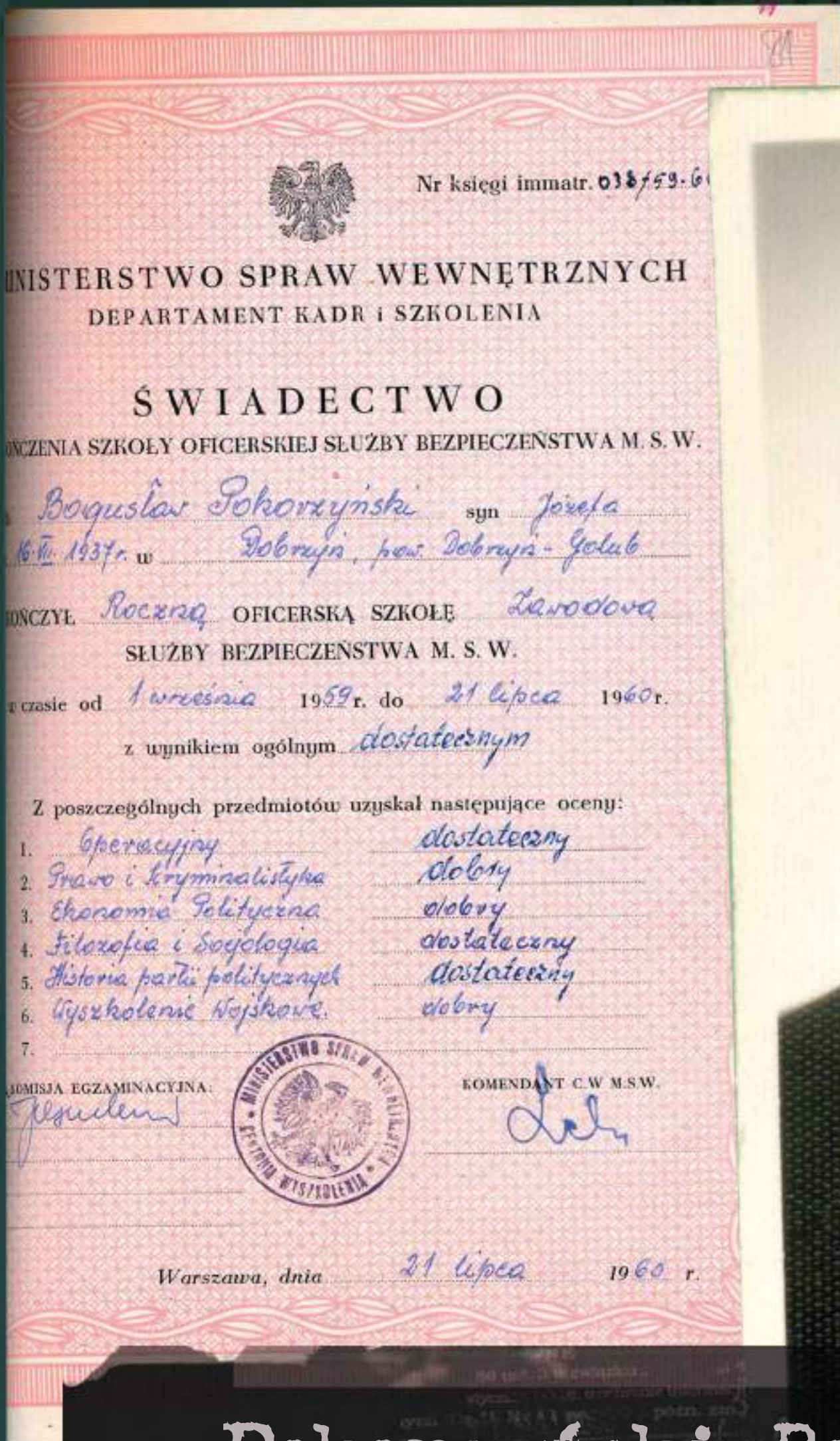
Opinia służbowa, 1979 r.

W 1979 r. zostaje mianowany na stanowisko kierownika sekcji VII, w której [...] organizuje pracę i kontrolę operacyjną na odcinku R[obotniczej] S[półdzielni] W[ydawniczej] „Prasa-Książka-Ruch”, środowisko słupskich dziennikarzy, spółdzielni poligraficznej i tzw. małej poligrafii. Obecnie posiada na łączności 8 tajnych współpracowników.

Opinia służbowa, 1983 r.

Jest doskonałym praktykiem w działaniach operacyjnych i prewencyjnych SB. Cechuje go wysokie zaangażowanie i ofiarność w służbie.

Indywidualna karta przeglądu służbowego za 1989 r.

Pokorzyński Bogusław
s. Józefa
ur. 16 VII 1937 r.
w Dobrzyniu n. Drwęcą

Nauka od początku sprawiała mu pewne trudności. Mimo dużego wysiłku i systematycznej pracy samodzielnej należał do grona studentów, którzy osiągał przeciętne wyniki. [...] Wartościowy oficer i członek partii. Dobry kandydat na samodzielne stanowisko kierownicze.

Opinia służbowa słuchacza Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie, 1977 r.

Od roku 1980 zajmuje się także kierowaniem pracą operacyjną w obiektach komunikacji i telekomunikacji. [...] Był autorem i inspiratorem wielu złożonych kombinacji operacyjnych, które w porę likwidowały wyrastające zagrożenia, względnie spełniały poważną funkcję natury prewencyjnej. [...] Aktualnie obsługuje 4 osobowe źródła informacji, z tego dwóch tajnych w współpracowników realizuje zadania w krajach Zachodniej Europy. [...] rozumie i potrafi przedkładać interesy partyjno-państwowe ponad wąskie interesy osób czy grup. [...] W procesie odnowy prezentuje i popiera linię IX Zjazdu [PZPR].

Opinia służbowa, 1983 r.

W zaistniałej sytuacji przyjęto, że brak zaangażowania i nie zawsze wszechstronne wykonawstwo zadań służbowych może być spowodowane nie najlepszym stanem zdrowia opiniowanego.

Opinia służbowa, 1988 r.

Jachnowiec Stanisław
s. Klemensa
ur. 15 IV 1941 r.
w Stolinie
(pow. Łuniniec, woj. poleskie)

Towarzysz
Stanisław.....
JACHNOWIEC.....

Komitet Uczelniany Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Akademii Spraw Wewnętrznych składa Towarzyszowi serdeczne podziękowanie za wkład pracy w realizację polityki Partii i Jej programu, za wysoką dyscyplinę i zaangażowanie świadczące o dużym wyrobie społecznym i socjalistycznej postawie obywatelskiej.

Jednocześnie proszę przyjąć życzenia dalszych sukcesów w pracy społeczno-politycznej, w realizacji zadań służących umacnianiu porządku i bezpieczeństwa w naszym kraju oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

I SEKRETARZ KU PZPR
Doc. dr hab. Edward URA

1 VII 1962
9 IX 1963
27 VII 1964
1 IX 1964
1 IV 1967
1 I 1972
2 X 1974
1 VII 1977
15 III 1979
1 VI 1980
16 I 1985
17 II 1988
16 IV 1988
1 V 1988

Oficer operacyjny Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.
W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
Oficer operacyjny Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Inspektor Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Starszy inspektor Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
Starszy inspektor Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Kierownik Sekcji III Wydziału II KW MO w Koszalinie.
Zastępca naczelnika Wydziału II KW MO/WUSW w Słupsku.
Kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.
P.o. zastępcą naczelnika Wydziału Paszportów WUSW w Słupsku.
W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku, jednocześnie **p.o. zastępcą naczelnika Wydziału Paszportów WUSW w Słupsku.**
Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
Zwolniony

Awanse:

ppor. MO (1964), por. MO (1967), kpt. MO (1971), major MO (1981), ppłk MO (1985).

Wykształcenie:

1959 Liceum Ogólnokształcące w Polczynie-Zdroju.
1962 Studium Nauczycielskie w Słupsku.
1964 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
1977 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Członek PZPR od 1961 r.

Odnaczenia:

1972 Odznaka "X lat w Służbie Narodu".
1974 Honorowa Odznaka „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
1979 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1983 Odznaka „Za zasługi w rozwoju łączności”.
1983 Honorowa Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1984 Honorowa Odznaka „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1 X 1974

Inspektor operacyjny Grupy Operacyjnej Referatu ds. Bezpieczeństwa KMiP MO w Słupsku.

1 VI 1975

Inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.

1 X 1976

Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.

1 VII 1979

Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału II SB KW MO w Słupsku.

1 IX 1981

Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.

11 X 1982

Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

1 VII 1984

Starszy inspektor Wydziału II SB WUSW w Słupsku.

1 VII 1987

P.o. zastępcą naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.

1 XII 1987

Zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.

2 XI 1988

P.o. kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.

16 XI 1988

Kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Słupsku.

1 II 1990

W dyspozycji Szefa WUSW w Słupsku.

31 III 1990

Zwolniony.

Awanse:

st. szer. MO (1974), kpr. MO (1975), st. kpr. MO (1976), plut. MO (1977), ppor. MO (1979), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

1964 Zasadnicza Szkoła Mechanizacji Rolnictwa w Żalutyniu.
1972 Zaoczne Technikum Samochodowe w Koszalinie.
1979 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1984 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr prawa).

Odnaczenia:

1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1986 Srebrny Krzyż Zasługi.
1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

Członek PZPR od 1967 r., II sekretarz OOP PZPR przy KW MO w Słupsku (1979–1981 oraz 1987–1989).

Praca zmierzająca z jednej strony do zapewnienia ładu, porządku i spokoju w naszej ojczyźnie, z drugiej zaś strony zmierzająca do ukrócenia bezprawia i nadużyć znajduje w społeczeństwie uznanie i szacunek i stąd moja prośba o umożliwienie mi pracy w organach S[łużby] B[ezpieczeństwa].

Podanie J. Brodackiego do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1974 r.

Przemiany społeczno-polityczne zachodzące w kraju i za granicą interpretował właściwie.

Opinia służbowa podchorążego WSO w Legionowie, 1979 r.

W 1981 r. dokonał dwóch pozyskań, które z góry zaplanowane zostały do działań ofensywnych za granicą. [...] w ramach sprawy obiektowej „Zachód N” i „Łaba” dokonuje systematycznego rozpoznania emigracji do RFN oraz metod oddziaływania ośrodków rewizjonistycznych na naszych obywateli.

Opinia służbowa, 1981 r.

Wielokrotnie uczestniczył w organizowanych działaniach na rzecz umacniania porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Opinia służbowa studenta ASW w Warszawie, 1984 r.

Obecnie na łączności posiada 16 tajnych w współpracowników oraz prowadzi rozpracowania 4 figurantów w ramach spraw ewidencji operacyjnej. [...] przywiązuje duże znaczenie do pracy z siecią tajnych współpracowników oraz jej wieloaspektowego wykorzystania głównie drogą realizacji kombinacji operacyjnej. [...] Potrafi prawidłowo oceniać sytuacje operacyjne, także dynamicznie zestawiać siły i środki do ich rozwiązania. [...] Jest człowiekiem konsekwentnym, przy czym wytrwałość i sumienność pozostają z logiką potrzeby chwili. [...] Całość swojego działania podporządkowywał zawsze ideałom partyjnym w imię realizacji zadań postawionych przed całym aparatem Służby Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1987 r.

20
53

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA
im. F. Dzierżyńskiego

„Uczynimy wszystko, aby ofiarne służbę, szczerym
urpewnieniem obywateli, wytrwałością i aktywnością
w zdobywaniu wiedzy i działaniu podnieść
bezpieczeństwo i ładu Ludowej Ojczyźnie”.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI
MILICJI OBYWATELSKIEJ

w SŁUPSKU

LIST POCHWALNY

Wzrostowy Towarzyszu
z prawdziwą przyjemnością pragniemy poinformować Was, że

Tow. Józef BRODACKI

Wzrostowym, godnym naśladowania studentem. Wytrwale zdobywa wiedzę zawodową i ogólną.
Wzrostowy uczestniczy w życiu Szkoły i wzorowo wypływa się z obowiązków partyjnych i służbowych. Zaangażowaniem i zdyscyplinowaniem daje dobry przykład innym studentom. Jego dotychczasowa postawa pozwala sądzić, że będzie godnym kontynuatorem tradycji rzetelnej pracy i nieograniczonego oddania Partii, Narodowi, socjalistycznej Ojczyźnie.

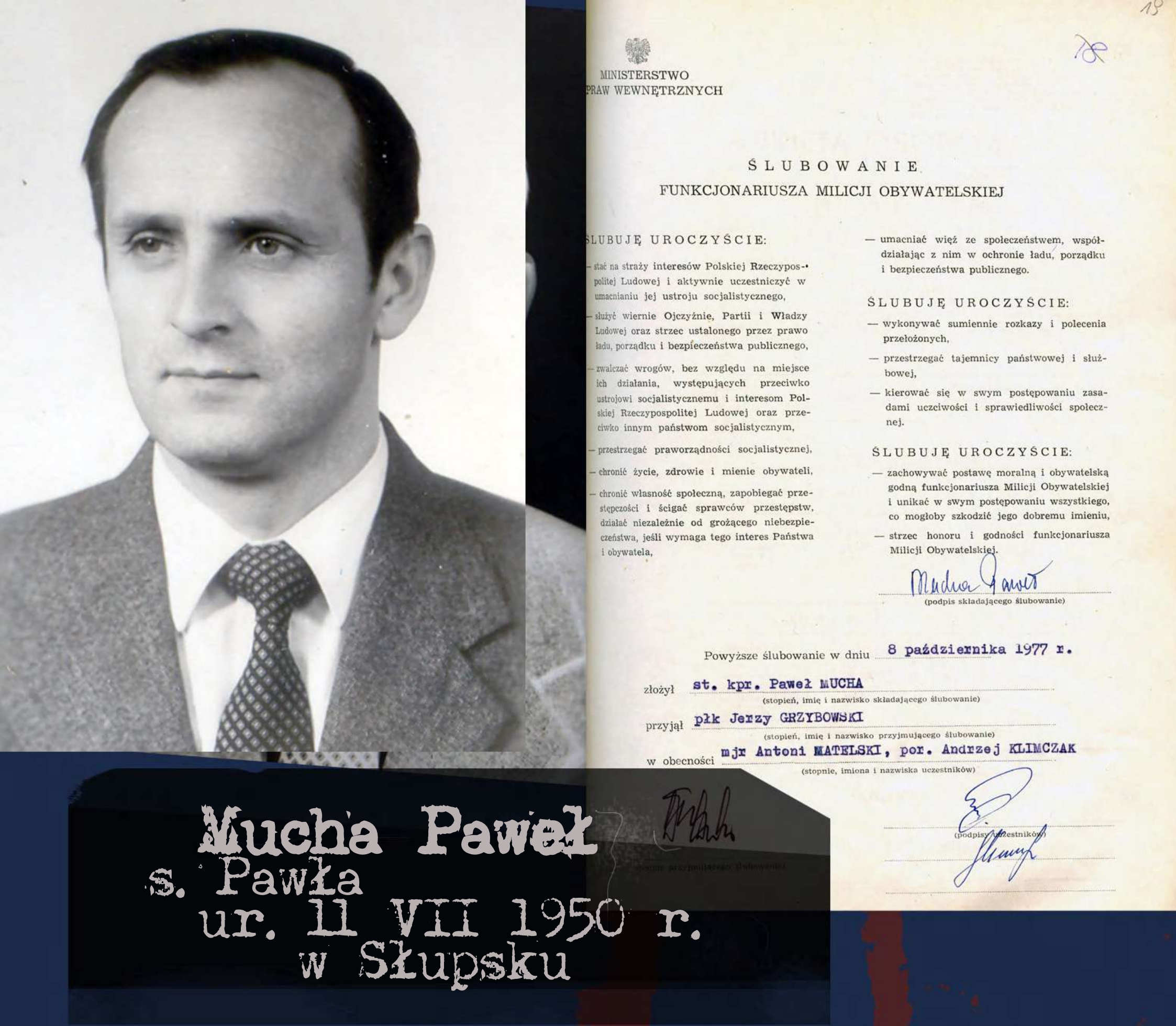
I-SZY SEKRETARZ KU PZPR

KOMENDANT

Brodacki Józef
s. Tadeusza
ur. 15 IX 1947 r.
w Wólce Koscieniewickiej
(pow. Biała Podlaska)

- 1 X 1977 Starszy inspektor Wydziału Szkolenia KW MO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1985 Zastępca szefa RUSW w Sławnie (w okresie 2 XI 1987 – 26 I 1988 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRR w Moskwie).
- 2 XI 1988 P.o. zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
- 1 XII 1988 Zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Prośbę swą motywuję tym, że chcę pracować dla dobra Polski Ludowej.
Podanie S. Kwiatkowskiego do szefa WUBP w Koszalinie, 1951 r.

Ze swej pracy nie wywiązuje się należycie, ponieważ nie posiada poczucia do odpowiedzialności, co było powodem, że był karany aresztem zwykłym 7-dniowym za tolerancyjne podchodzenie do pracy operacyjnej, obecnie okazuje więcej chęci do pracy, jednak bezduszność u niego panuje.

Charakterystyka służbowa, 1953 r.

Aktualnie pod nadzorem por. Kwiatkowskiego prowadzone są trzy dalsze sprawy operacyjno-śledcze, [m.in.] fakt kolportażu wrogich antypaństwowych i antyradzieckich ulotek. W jednej istnieją już aktualnie szanse ustalenia autora ulotek.

Wniosek personalny, 1968 r.

W 1968 r[oku] ujawniono fakt wejścia w kontakt por. St[aniława] Kwiatkowskiego z obywatelką [...] – pozostającą w tym czasie w aktywnym operacyjnym zainteresowaniu tut[ejszej] jednostki, o czym opiniowany był doskonale zorientowany. Sposób prowadzenia rozmów z obywatelką [...] i jej mężem, najprawdopodobniej doprowadziły do częściowej dekonspiracji metod i środków pracy SB. Podczas prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie „Badylarz” przez Wydział III i Śledczy KW MO – niektóre z przesłuchiowanych w charakterze świadków osoby, obciążały swoimi zeznaniami por. St[aniława] Kwiatkowskiego tym, że nie zawsze w sposób legalny zaopatrywał w karmę prowadzoną fermę zwierząt futerkowych. [...] W tej sytuacji zgodnie z poleceniem komendanta wojewódzkiego MO prowadzone było postępowanie dyscyplinarne – umorzone w oparciu o przepisy obywatela ministra MSW z okazji 25 rocznicy PRL. Wydaje się, że por. St[aniław] Kwiatkowski przeszedł tzw. kryzys psychologiczny.

Opinia służbowa, 1970 r.

Prawidłowo i bardzo korzystnie realizował zadania w trudnym okresie wydarzeń grudniowych roku 1970. Zabezpieczał właściwy i na czas dopływ informacji z odcinka gospodarki narodowej.

Opinia służbowa, 1972 r.

Z obowiązków tych wywiązuje się dobrze, czego dowodem jest [...] duże zaangażowanie w wykryciu sprawcy wrogich napisów na murach Słupska, pojawiających się tu cyklicznie od 1971 roku.

Notatka urzędowa, 1975 r.

W okresie posierpniowym wykazał operatywność działania.

Wniosek o nadanie stopnia podpułkownika MO, 1981 r.

Przeprowadzić rozmowę i zaproponować odejście na emeryturę lub wyjazd do pracy za granicę.

Wnioski z przeglądu za 1982 r.

Wzrost poziomu wykształcenia podległych funkcjonariuszy oraz zmiany zachodzące w społeczeństwie mają wpływ na zakres wymagań stawianych kierownikowi ogniwa służbowego. Nie mogąc podołać wymaganiom, S[taniław] Kwiatkowski zwrócił się z prośbą o odwołanie z zajmowanego stanowiska i przeniesienie na inny odcinek służby. Prośba jego została spełniona.

Wniosek o odwołanie ze stanowiska Naczelnika, 1983 r.

Właściwie układał stosunki i współdziałał z miejscowymi przedstawicielami SB ZSRR. Pracę operacyjną na budowie koncentrował na działaniach profilaktycznych obejmujących całokształt zabezpieczenia obiektu, głównie w zakresie zapobiegania marnotrawstwu, niegospodarności oraz utrzymywaniu dyscypliny pracy. Za granicą pozyskał 28 t[ajnych] w[sółpracowników] i 2 k[ontakty] o[bywatelskie]. Do kraju przekażał szereg wartościowych informacji, które wykorzystane zostały przez jednostki terenowe pionu V.

Opinia służbowa za okres 1983–1986.

Zwolnienie ze służby w proponowanym terminie odpowiada mu, prosi jednak o podwyższenie składników uposażenia oraz ewentualne wystąpienie o mianowanie go do stopnia pułkownika MO [...]. Płk. Marcinkowski, odpowiadając na przedstawione życzenia, stwierdził, że postara się je uwzględnić przed ostatecznym zwolnieniem.

Notatka służbowa, 1986 r.

W latach 1980–81 m.in. osobiście zabezpieczyłem operacyjnie I K[rajowy] Z[jazd] D[elegatów] [NSZZ „Solidarność”] w sali „Olimpii” [właśc. w hali „Olivii”] w Gdańsku i przedostatnie posiedzenie b[łyłej] K[omisji] K[rajowej] NSZZ „Solidarność” w Radomiu.

Raport S. Kwiatkowskiego do dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1987 r.

Awanse:
st. kpr. MO (1977), ppor. MO (1979),
por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

- 1968 Liceum Ogólnokształcące w Szczecinku.
- 1972 Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny Uniwersytetu Gdańskiego (mgr matematyki).
- 1979 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.
- 1980 Studium Podyplomowe Nadzoru Pedagogicznego w Instytucie Pedagogiki Politechniki Warszawskiej.
- 1987 Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
- 1988 Wyższa Szkoła KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.

Odnaczenia:

- 1986 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1988 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1988 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1977 r.

- 7 VIII 1951 Młodszy referent PUBP w Sławnie.
- 1 VII 1952 Referent przy Kierownictwie PUBP w Słupsku.
- 1 III 1953 Starszy referent grupy powiatowej w gminie Dobieślów PUBP w Słupsku.
- 1 IV 1955 Starszy referent PUdsBP w Słupsku.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Słupsku.
- 27 XII 1956 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Słupsku.
- 1 IV 1967 Inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Słupsku.
- 1 VII 1968 Starszy inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Słupsku.
- 1 V 1972 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Białogardzie.
- 1 VI 1975 Kierownik sekcji (na wolnym etacie naczelnika Wydziału III), jednocześnie p.o. naczelnik Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 1 X 1975 Naczelnik Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1979 Naczelnik Wydziału IIIA SB KW MO w Słupsku.
- 1 XII 1981 Naczelnik Wydziału V SB KW MO w Słupsku.
- 22 V 1983 Starszy inspektor Grupy IV Departamentu V MSW (delegowany do ZSRR pod przykryciem asystenta dyrektora budowy gazociągu w Charkowie).
- 17 XII 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
- 1 I 1987 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 15 VI 1987 Zwolniony.

Awanse:

st. sierż. (1952), chor. (1954), ppor. (1956), ppor. MO (1957), por. MO (1959), kpt. MO (1971), mjr MO (1976), ppłk MO (1981), płk MO (1987).

Wykształcenie:

- 1946 Szkoła Zawodowa w Białej Podlaskiej (ślusarz-mechanik).
- 1952 Szkoła Międzywojewódzka MBP we Wrocławiu.
- 1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Słupsku.

Odnaczenia:

- 1961 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1974 Złoty Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1974 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1975 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Odznaka „Zasłużony działacz ORMO”.
- 1979 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
- 1980 Medal pamiątkowy „Sojuz”.
- 1980 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1981 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1952 r.

Uzasadnieniem mojej prośby jest chęć podjęcia tak bardzo odpowiedzialnej pracy; było to zawsze moim marzeniem. Uważam, że wzorową służbą odpłacę Ojczyźnie za swoje wykształcenie oraz że mogę w Niej spokojnie żyć i pracować.

Podanie P. Muchy do komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, 1976 r.

Dał się poznać jako ofiarny, zdolny i konsekwentny oficer Służby Bezpieczeństwa. Postawa ta miała szczególną wymowę w okresie dużych napięć społeczno-politycznych na terenie województwa. [...] Obecnie na łączności posiada 10 t[ajnych] w[sółpracowników], z czego 3 t[ajnych] w[sółpracowników] przygotowywanych jest do działań ofensywnych. [...] Proces prowadzenia [...] spraw, zespół stosowanych tam środków pracy, w tym również za granicą PRL, oraz współdziałanie z innymi jednostkami i ogniwami Służby Bezpieczeństwa stawiają tow[arzysza] por. Muchę w rzędzie doświadczonych oficerów Służby Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1985 r.

W 1987 roku wyróżniony pochwałą przez Szefa WUSW w Słupsku za rozbudowę i właściwą pracę z siecią t[ajnych] w[sółpracowników] pozostających na łączności funkcjonariuszy SB RUSW Sławno za 1986 rok. [...] Jest aktywnym członkiem PZPR. Pełni funkcję członka Plenum K[omitetu] M[iejsko]-G[minnego] PZPR w Sławnie. W 1987 roku ukończył W[ieczorowy] U[niwersytet] M[arksizmu]-L[eninizmu] KW PZPR w Słupsku z wynikiem bardzo dobrym. [...] jako lektor K[omitetu] M[iejsko]-G[minnego] PZPR prowadzi szkolenia ideologiczne P[odstawowych] O[rganizacji] P[artyjnych]. Jest członkiem organizacji T[owarzystwa] P[rzyjaźni] P[olsko]-R[adzieckiej] i T[owarzystwa] K[rzewienia] K[ultury] Ś[wieckiej].

Opinia służbowa, 1987 r.

Właściwa postawa i zaangażowanie oficerów Służby Bezpieczeństwa Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Sławnie przyczyniły się do ustalenia i wyjaśnienia na terenie Sławna wszelkich okoliczności towarzyszących nielegalnemu przekroczeniu granicy przez sprawcę, udowodnienie tego czynu, przez to samo przerwanie przestępczej działalności i skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

Pismo zastępcy szefa Wydziału II Pomorskiej Brygady WOP w Szczecinie, 1988 r.

Na podstawie wyników jego pracy i postępowania stwierdza się, że pracę w milicji traktuje jako zawód [...]. Jest członkiem partii, nie stwierdziłem, żeby ulegał wpływowi kleru.

Opinia służbowa, 1960 r.

W roku bieżącym rozpoczął uczęszczać [na] W[ieczorowy] U[niwersytet] M[arksizmu]–L[eninizmu] przy K[omitecie] P[owiatowym] PZPR w Kołobrzegu. [...] Nie stwierdzono, ażeby ulegał wpływowi obcej ideologii lub był powiązany ze środowiskiem obcym ideologicznie, względnie ludźmi skompromitowanymi.

Opinia służbowa, 1965 r.

Cechą charakterystyczną osobowości opiniowanego jest pryncypialność postępowania, przy dużej dozie krytycyzmu do działań własnych i innych osób. Prowadzi to często do nadwrażliwości w niektórych sprawach, a nawet konfliktów z otoczeniem. Pryncypialność i krytycyzm są z natury rzeczy cechami pozytywnymi, ale zbyt ekspozowane lub niekontrolowane prowadzić mogą do zjawisk negatywnych (niezadowolenie z samego siebie, niechęć do kolegów, podejrzliwość, czego za wszelką cenę należy unikać).

Opinia służbowa, 1970 r.

W związku z reorganizacją i przejściem Granicznej Placówki Kontrolnej Kołobrzeg pod podległość służbową dowództwa W[oj]s[ki] O[chrony] P[ogranicza] uprzejmie proszę obywatela pułkownika o pozostawienie mnie w pionie Służby Bezpieczeństwa [...]. Praca w organach Służby Bezpieczeństwa odpowiada moim zainteresowaniom.

Raport A. Oświecińskiego do I zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Koszalinie, 1971 r.

W stosunkowo krótkim czasie po mianowaniu ujawniły się u majora A[ndrzej]a Oświecińskiego opory wewnętrzne, a nawet sygnalizowana niechęć do pracy po zagadnieniach wydziału III, pogłębiane z czasem obustronną nieumiejętnością ułożenia stosunków w kierownictwie wydziału. Parokrotne rozmowy z zainteresowanymi, wspólne i indywidualne ze względu na przeciwstawność ich charakterów, nie przyniosły pożądanych rezultatów, objawiały się nadto w zaniżeniu inicjatywności zawodowej u opiniowanego. Major Oświeciński jest oficerem lojalnym, między innymi zgłaszał w rozmowach ze mną swoje wątpliwości do zakresu wykonywanych zadań i upodobania do pracy w pionie Departamentu II, a nawet zwracał się o wyrażenie zgody na zmianę pionu i jednostki organizacyjnej.

Opinia służbowa, 1976 r.

Pominięcie mjr. A[ndrzej]a Oświecińskiego w rezerwach kadrowych spowodowane było li tylko bardzo subiektywną oceną kontaktów, jakie utrzymywali niektórzy członkowie jego rodziny z osobami zamieszkającymi w RFN, dokonaną w roku 1982 przez przełożonych służbowych. Godnym podkreślenia jest przy tym fakt, że informacja o tych kontaktach pochodziła bezpośrednio od mjr. A[ndrzej]a Oświecińskiego, a ponadto dotyczyła osób, które w rozumieniu przepisów [...] nie stanowią rodziny funkcjonariusza (nie są ujmowane w jego ankiecie osobowej).

Notatka służbowa, 1986 r.

W pracy bardzo dokładny, wręcz pedantyczny, uzyskuje dobre wyniki, lecz w niektórych przypadkach ta cecha powoduje nieporozumienia w sterowanym przez siebie zespole, co w jakimś stopniu było przyczyną negatywnych zjawisk w wydziale VI.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1987 r.

Oceniając całokształt pracy zawodowej, stwierdzić należy, że w pełni zasługuje na mianowanie go do stopnia pułkownika MO.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, [1990 r.].

Awanse:

kpr. (1952), ppor. MO (1963), por. MO (1966), kpt. MO (1970), mjr MO (1972), ppłk MO (1986), płk MO (1990).

Wykształcenie:

1955 Liceum Ogólnokształcące w Gostyninie.
1963 Szkoła Oficerska MO w Szczycinie.
1972 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
1974 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).

Odnaczenia:

1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1974 Odznaka „Zasłużony Działacz Frontu Jedności Narodu”.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1974 Odznaka „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1979 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1980 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1988 Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1988 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.

Członek PZPR od 1959 r.

23 X 1959 Referent operacyjno-dochodzeniowy KP MO w Kołobrzegu.
1 IX 1961 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Szczycinie.
1 VII 1963 Referent operacyjno-dochodzeniowy do walki z przestępczością kryminalną KP MO w Kołobrzegu.
1 XII 1965 Starszy oficer Sekcji Dochodzeniowej KMiP MO w Koszalinie.
1 VII 1966 Kontroler (inspektor operacyjny SB) Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KW MO w Koszalinie.
1 V 1969 Starszy kontroler (starszy inspektor operacyjny SB) Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KW MO w Koszalinie.
1 VII 1971 Zastępca komendanta Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KWMO w Koszalinie.
1 III 1972 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Świdwinie.
1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
1 III 1977 Starszy inspektor ds. problematyki Departamentu I MSW przy zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
1 IX 1982 Starszy inspektor Zespołu ds. Organizacyjno-Prawnych Wydziału Inspekcji Kierownictwa KW MO/ WUSW w Słupsku.
17 III 1986 P.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
16 VII 1986 Naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
1 XI 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
15 III 1990 Zwolniony.

16 XII 1971 Oficer techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KWMO w Koszalinie.
15 IV 1972 Oficer (na wolnym etacie inspektora) Referatu ds. Bezpieczeństwa KMiP MO w Słupsku.
1 IX 1973 Inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KMiP MO w Słupsku.
1 X 1974 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
1 VII 1977 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku.
1 VIII 1980 Kierownik sekcji III Wydziału III SB KWMO w Słupsku.
1 II 1981 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KWMO/WUSW w Słupsku.

2 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Ochrony Konstytucji WUSW w Słupsku.
31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1971), plut. MO (1973), sierż. MO (1975), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984), mjr MO (1988).

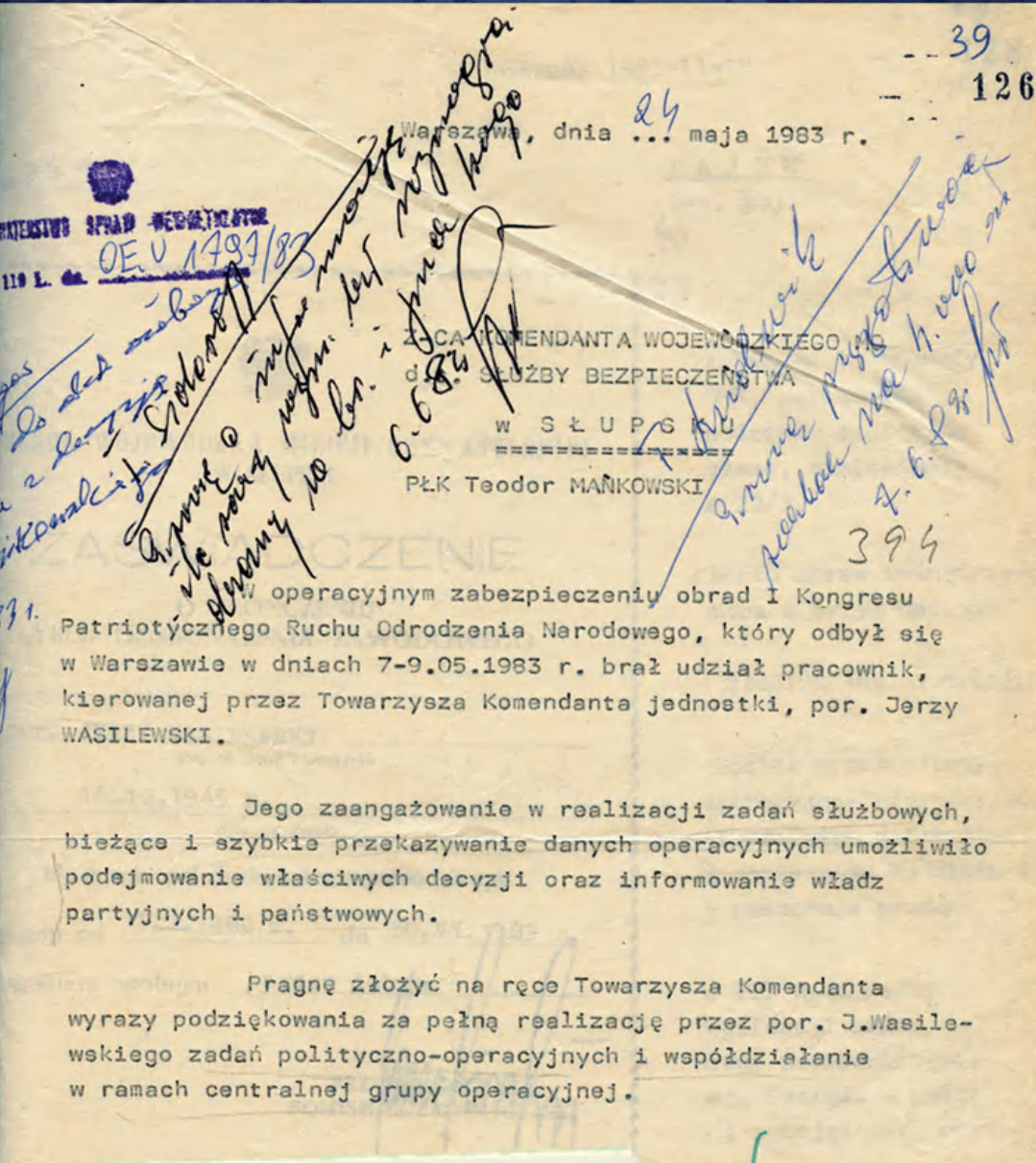
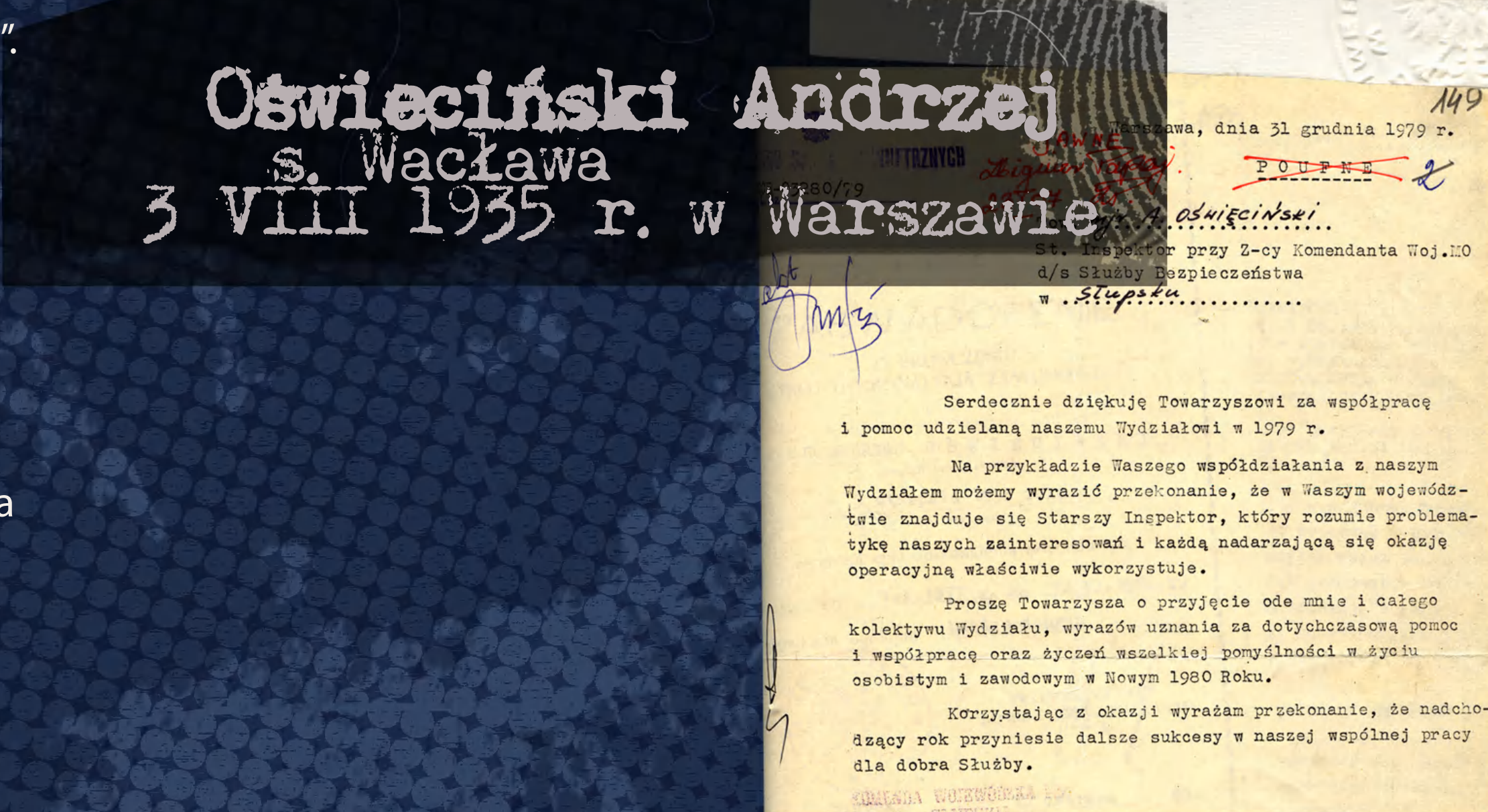
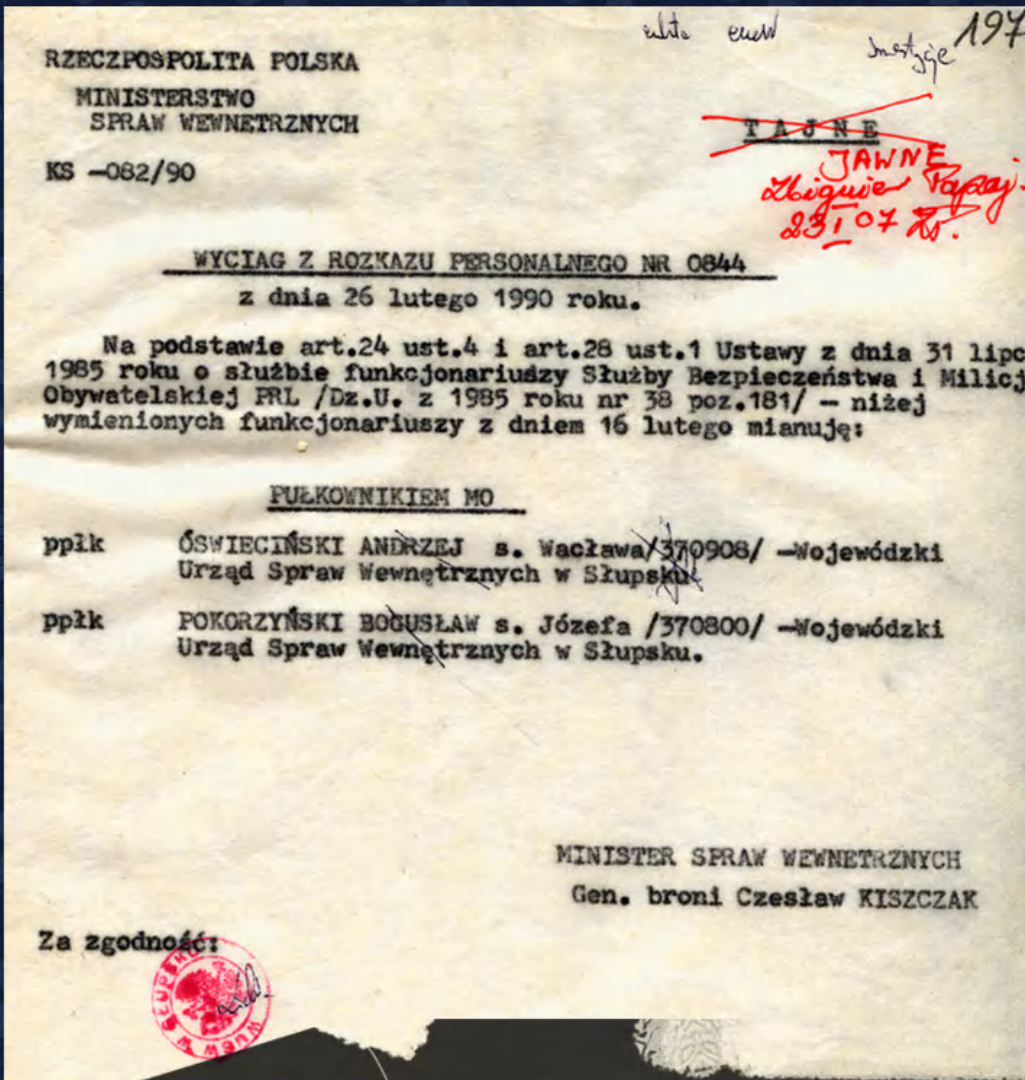
Wykształcenie:

1964 Technikum Łączności w Gdańsku.
1977 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1979 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).
1988 Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe).

Odnaczenia:

1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
1979 Odznaka Specjalna ORMO.
1981 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Złoty Krzyż Zasługi.
1983 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
1983 Odznaka Honorowa „Zasłużony działacz LOK”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1988 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.

Członek PZPR od 1966 r.

Wasilewski Jerzy
s. Stanisława
ur. 6 X 1945 r. w Borowikach
(pow. Brasław, woj. wileńskie)

- 16 IX 1970 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Pucku.
- 9 X 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 7 VIII 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 I 1978 Kierownik sekcji Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 XII 1981 **Zastępca naczelnika Wydziału III A SB KW MO/ WUSW w Słupsku.**
- 16 II 1984 **Naczelnik Wydziału V SB WUSW w Słupsku.**
- 1 XI 1989 **Naczelnik Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony.

W operacyjnym rozpoznaniu ustalono, że wychowywany był w duchu religijnym i do 1967 r. obowiązkowo musiał uczęszczać do kościoła. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej i usamodzielnieniu się zaprzestał systematycznych praktyk, ale od czasu do czasu dla spokoju rodziców chodził do kościoła.

Opinia na temat kandydata do SB MO, 1970 r.

Jako towarzysz pełen inicjatywy i werwy młodzieńczej w ramach wyróżnienia przedwcześnie przeszeregowany został z kandydata na członka PZPR. W dyskusjach przejawia szeroką znajomość zagadnień społeczno-politycznych oraz marksistowską interpretację tych zagadnień.

Opinia Sekretarza POP KP MO w Pucku, 1972 r.

Powierzono mu kontrwywiadowczą kontrolę z działalności rewizjonistycznej przeciwko ludności województwa słupskiego. [...] Przygotował i zrealizował kombinację operacyjną pod jeden z wywiadów państw NATO poprzez tajnego współpracownika ps[eudonim] „Zefir” [...] Odważny w postępowaniu wobec ludzi będących w zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa i Służby Milicji Obywatelskiej.

Opinia służbowa, 1977 r.

Cechą charakterystyczną służbowej działalności por. Olszewskiego jest przedkładanie osobowych źródeł informacji ponad inne środki. [...] Przy wydatnej jego pomocy, jak i pod jego kierownictwem powołano wartościowych tajnych współpracowników, których to sieć jest obecnie źródłem rekrutacji jednostek wykonujących działania ofensywne pod wywiady państw NATO. [...] Wyjątkowe umiejętności perspektywicznego patrzenia na rozwiązywane problemy operacyjne naszej Służby sprawiły, że sieć osobowych źródeł w sekcji VI jest wszechstronna, dzięki temu przekazano wiele informacji dotyczących] nieprawidłowości w gospodarce narodowej i ekstremy związkowej. W ostatnich kilku miesiącach osobiście prowadzi rozpoznania osób zajmujących się działalnością antysocjalistyczną na terenie Łęborka.

Opinia służbowa, 1981 r.

Odnaczenia:

- 1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1979 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1980 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1982 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1983 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1984 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Znajomość sytuacji w kluczowych zakładach pracy i źródeł napięć społecznych pozwala przewidywać rozwój wypadków i podejmować przedsięwzięcia natury politycznej. Po wprowadzeniu stanu wojennego wykazał dużą operatywność w neutralizacji ekstremalnych działaczy „Solidarności” i działalności przeciwko postanowieniom W[ojskowej] R[ady] O[calenia] N[arodowego] i przepisom dekretu o stanie wojennym.

Wniosek o nadanie stopnia kapitana MO, 1982 r.

Sprawował bezpośredni nadzór nad powstającymi nielegalnymi strukturami byleją „Solidarności”. [...] Głębokie rozpoznanie obiektywne i trafne oceny zachodzących wydarzeń, a także stosowane kombinacje operacyjne przyczyniły się do praktycznego rozbicia podziemnych struktur opozycji politycznej w województwie słupskim. [...] Wobec przeciwników politycznych wykazuje nieprzejednany stosunek, co wyróżnia go w gronie aktywu kierowniczego WUSW.

Opinia służbowa, 1983 r.

Uhonorowany włączeniem do „Księgi honorowej funkcjonariuszy SB i MO woj. słupskiego”.

Opinia służbowa za okres 1983-1989.

Awanse:

- kpr. MO (1970), sierż. MO (1973), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982), mjr MO (1986).

Wykształcenie:

- 1966 Liceum Pedagogiczne w Wejherowie.
- 1975 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1979 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Członek PZPR od 1970 r.

W drugiej połowie 1967 roku wchodził w skład grupy operacyjno-śledczej powołanej do rozpracowania (ujawniania) autorów i kolporterów wrogich antyradzieckich ulotek kolportowanych na terenie Słupska. [...] Zdarzały się przypadki nieprzyjemnych nieporozumień pomiędzy ppor. T[adeuszem] Słowiczem [a] pozostałymi pracownikami [...]. Przyczyną powyższego był fakt wytworzenia się skłonności do niekulturalnego zachowania się po wypiciu alkoholu. Ten stan rzeczy spowodował konieczność wyciągnięcia w stosunku do niego sankcji dyscyplinarnych, a ponadto omawiania postawy i zachowania się poza służbą na zebraniu P[odstawowej] O[rganizacji] P[artyjnej]”.

Opinia służbowa, 1968 r.

W wypadkach grudniowych zajął właściwą postawę, wykazał duże zaangażowanie na rzecz dopływu informacji z obiektów przemysłowych.

Opinia służbowa, 1971 r.

Dogłębne rozpoznanie środowiska literackiego, weryfikacja osobowych źródeł informacji, wytypowanie kandydatów na [tajnych] w[s]półpracowników] i organizacja [lokal]i [kontaktowych] to główne osiągnięcia por. Słowicza.

Opinia służbowa, 1975 r.

Mimo właściwego przygotowania zawodowego i ogólnego nie spełnił pokładanych w nim nadziei. Współ z naczelnikiem Wydziału dopuścił do spadku wydajności pracy podległych funkcjonariuszy. Ponadto inne cechy, jak brak obiektywizmu, konfliktowości i brak elastyczności w kontaktach służbowych w zakładach pracy, przemawiają za zmianą charakteru służby.

Wniosek personalny, 1981 r.

Zwracam się z prośbą o zwolnienie mnie z organów MSW. Raport swój motywuję tym, że przez okres 22 lat pracy w SB nie doznałem zadowolenia i nie mam satysfakcji z wykonywanej pracy.

Raport T. Słowicza do ministra spraw wewnętrznych, 1985 r.

Intencją Szefa [WUSW] było, aby mjr T[adeusz] Słowicz przekazał posiadane przez siebie informacje dotyczące negatywnej działalności funkcjonariuszy tutejszego] urzędu. Podyktowane to było dochodzącymi do szefa [WUSW] sygnałami, jakoby mjr Słowicz dysponował takimi danymi, a które w przypadku ich przekazania przez majora Słowicza zespół poddałby sprawdzeniu. Mjr Słowicz zapytany o takie informacje odparł, że rozmowę jaką przeprowadził z nim szef [WUSW] traktuje jako ostateczną i już żadnych raportów nie będzie pisał, a informacji o negatywnej działalności funkcjonariuszy nie posiada. Zaznaczył przy tym, że ani w przeszłości, obecnie czy też w przyszłości nie pisał i nie będzie pisał żadnych anonimów, skarg czy zażaleń, których by nie miał odwagi podpisać własnym nazwiskiem.

Notatka służbowa, 1986 r.

Postępowanie mjr. Słowicza jest niezgodne z normami etyczno – moralnymi. Prowadzący wyjaśnienie udowodnili wymienionemu, że zachowanie się jego wywołuje nieporozumienie i wzajemne nieufności wśród niektórych funkcjonariuszy. Jest nielojalny w stosunku do przełożonych, pomawia ich i fałszywie oskarża. Zespół badający tę sprawę doszedł nawet do wniosku, że środki wychowawcze zastosowane do majora Słowicza nie dadzą żadnego skutku. [...] Złe się stało, że bez uzasadnionej potrzeby przetrzymywano ponad 3 miesiące raport majora Słowicza o zwolnienie ze służby w MO. Raport ten bowiem w swojej treści w żadnym wypadku nie mieści się w granicach ewentualnego zdenerwowania. Wymownie świadczy o stosunku starszego oficera z 22-letnim stażem, zajmującego odpowiedzialne stanowisko do organów resortu spraw wewnętrznych. [...] Ponieważ zgromadzone w postępowaniu materiały nie dają podstaw do zwolnienia go z uwagi na ważny interes służby, jeśli mjr Słowicz uważa, że powinien odejść z aparatu, niech złoży odpowiedni raport”.

Notatka służbowa, 1986 r.

[Mjr Tadeusz Słowicz] zapytał, dlaczego on dalej nie otrzymuje dodatku specjalnego i kontrolerskiego [...]. Wyjaśniłem mu, że napisałem wniosek personalny na niego o zabranie go z wydziału [...]. Oprócz tego przypomniałem, że jest karany przez Oficerski Sąd Honorowy. [Mjr Tadeusz Słowicz] stwierdził, że nie ruszy się nigdzie z Wydziału Inspekcji, dopóki nie otrzyma dodatku specjalnego oraz kontrolerskiego. Prosił też, aby poinformować szefa WUSW, że on na przejście na „jakieś tam pięciątki” nie wyrazi zgody.

Notatka służbowa, 1986 r.

17 grudnia 1970 r[oku], biorąc udział w działaniach operacyjnych, których celem było zaprowadzenie ładu i porządku na terenie miasta Słupska, por[ucznik] T[adeusz] Słowicz doznał kontuzji prawego kolana. W tym czasie poszkodowany znajdował się w tłumie demonstrujących, którzy uciekali przed napierającymi funkcjonariuszami Z[mechanizowanych] O[dwodów] M[ilicji] O[bywatelskiej]. Kilkaście osób z tłumu przewróciło się, wśród nich był por[ucznik] Tadeusz Słowicz. W wyniku upadku doznał on silnego stłuczenia prawego kolana oraz lekkiego uderzenia w głowę. O zdarzeniu tym por[ucznik] Słowicz zgłaszał przełożonym, lecz ze względu na ówczesną sytuację wypadek ten nie został nigdzie odnotowany.

Protokół z odtworzenia zdarzenia wypadkowego, 1987 r.

- 15 VI 1963 Oficer operacyjny Referatu Bezpieczeństwa KP MO w Słupsku.
- 7 IX 1964 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 26 VII 1965 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 X 1965 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Słupsku.
- 1 VII 1967 Oficer operacyjny Referatu ds. SB KMIP MO w Słupsku.
- 1 VII 1968 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KMIP MO w Słupsku.
- 1 XI 1973 Starszy inspektor (na wolnym etacie Kierownika Grupy Operacyjnej) Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1975 Kierownik Grupy IV Operacyjnej Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Kierownik Sekcji III i IV Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1979 **Zastępca naczelnika Wydziału IIIA SB KW MO w Słupsku.**
- 1 XII 1981 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji KW MO/WUSW w Słupsku.
- 31 VII 1987 Zwolniony.

Awanse:

ppor. MO (1965), por. MO (1969), kpt. MO (1977), mjr MO (1982).

Wykształcenie:

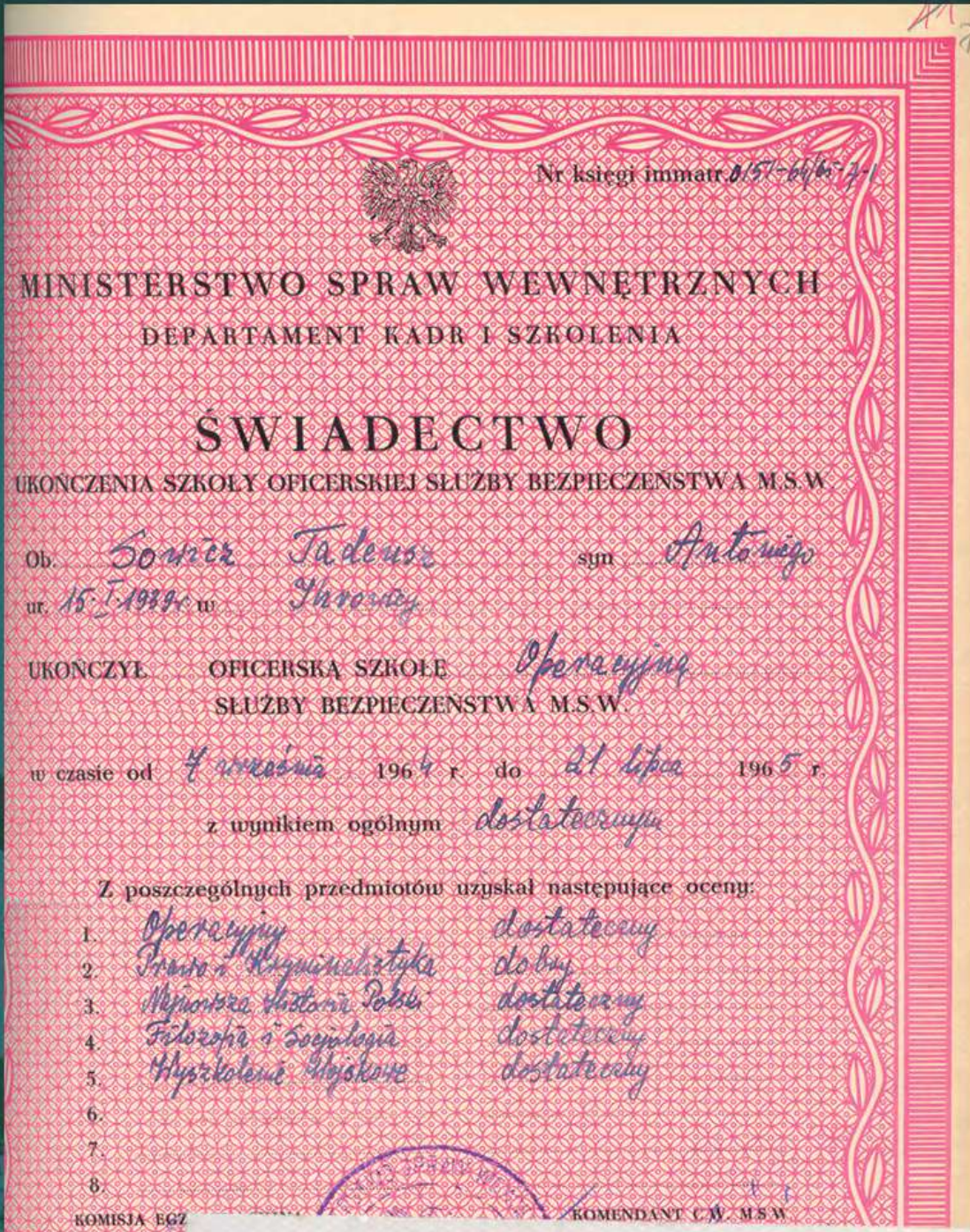
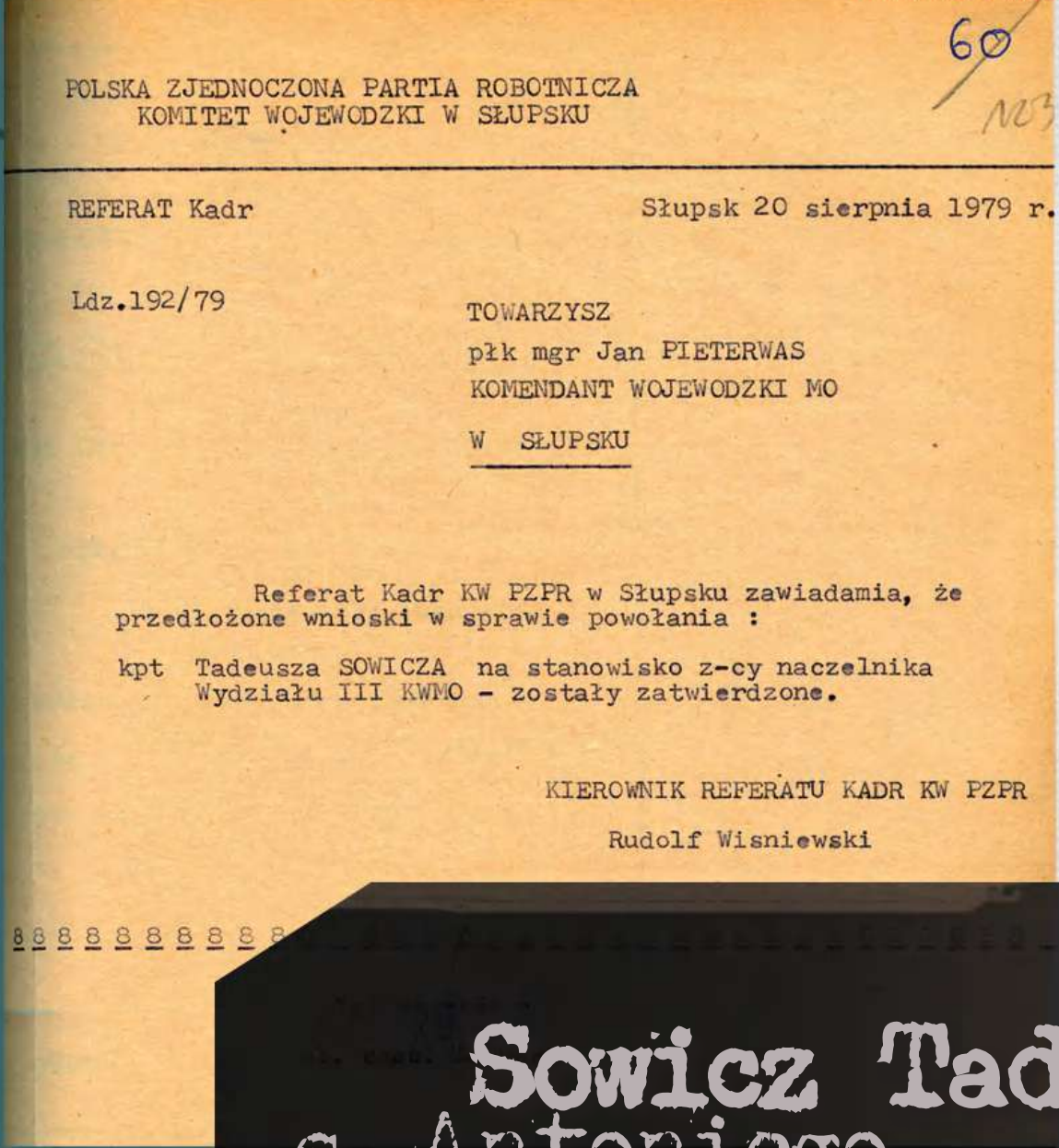
- 1958 Państwowe Liceum Felczerskie w Chełmie Lubelskim.
- 1965 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
- 1974 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych w Ośrodku Szkolenia MSW w Łodzi.
- 1978 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
- 1981 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

- 1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1973 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1981 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

- [...] Honorowa Odznaka „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1983 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1983 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
- 1984 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1964 r.

Brał udział we wszystkich akcjach i świętach państwowych, gdzie wykazał wiele poświęcenia i zrozumienia przy zabezpieczeniu. Szczególnie wykazał to w czasie akcji wybo-rczej.

Charakterystyka służbowa, 1953 r.

W pracy zawodowej okazuje pewne zniechęcenie, co wy-raża się w tym, że pisał już kilka raportów o zwolnieniu, jako powody podaje, że nie nadaży zadaniom, jakie sta-wiane są przed nim przez Organa B[ezpieczeństwa] P[u-blicznego].

Charakterystyka służbowa, 1954 r.

Zwrócono [mu] uwagę, iż trzech t[ajnych] w[s]spółpracow-ników] są członkami PZPR, nie mający perspektyw zadań po zagadnieniu brytyjskim.

Charakterystyka, 1974 r.

Wkrótce po podziale zadań stwierdziłem, że pracowni-cy przestali chodzić do mjr. Kujawskiego z koresponden-cją do podpisu i uzgadniać sprawy. Stwierdzali, że z majo-rem Kujawskim trudno jest współpracować ze względu na dziwny styl jego pracy polegający na zanudzaniu różnymi nieistotnymi sprawami. [Mjr Kujawski] zaczął realizować swoje plany, z których wie-le niezgodnych jest z przepisami i wytycznymi obowiąz-ującymi w pionie „C”. [...] Podczas kontroli pracy Wydziału „C” w marcu 1980 r. przez pracowników Biura „C” pochwa-lił się założeniem kartoteki adresowej na funkcjonariuszy. Zwrócili oni majorowi Kujawskiemu uwagę na niesłusz-ność prowadzenia takiej kartoteki.

[...] W roku 1977 mjr Kujawski analizował sprawy opera-cyjnego sprawdzenia złożone w archiwum. Na skutek nie-przestrzegania przepisów Ministra SW wytypował do bra-kowania 141 spraw, których termin przechowywania nie minął. Sprawy uległy zniszczeniu.

[...] Na podstawie dwuletniej pracy mjr. Kujawskiego w Wy-dziale „C” stwierdziłem, że decyzje w sprawach służbowych podejmuje bez przemyśleń i znajomości sytuacji, a także nie liczy się z ich skutkami. Uzasadnia je zawsze w sposób wy-godny dla niego. Nie liczy się także z przepisami i wytyczny-mi [...]. Próbuje zmieniać te zasady bez żadnych uzgodnień z tymi, którzy je ustanowili. Może tym wyrządzić poważne szkody naszym organom. [...] Koncepcje swoje przedstawia zawsze w samych superlatywach, a kiedy nie zdają egzami-nu, nie przebieając w metodach i środkach, odpowiedzial-ność kieruje z reguły na akceptującego i wciąga do rozgry-wek najbliższych współpracowników. [...] Mjr Kujawski posiada trudny charakter, jest przesadnie podejrzliwy, z byle czego robi problemy. [...] Zajmowane-mu stanowisku nie odpowiada.

Opinia służbowa, 1979 r.

Odpowiadając na wysunięte [...] pomówienie i krzywdzą-ce zarzuty, pragnę obywatelowi pułkownikowi zakomuni-kować, iż mimo oszczerstw i urabianej o mnie w tutejszym środowisku fałszywej opinii, nie utraciłem wiary w siebie, czuję się jeszcze sprawny fizycznie i psychicznie.

Oświadczenie T. Kujawskiego, 1979 r.

W związku z otrzymaniem za ostatni okres pracy nega-tywnej opinii służbowej Kierownictwo KW MO zamierza zaproponować wymienionemu przejście na emeryturę.

Notatka służbowa, 1979 r.

W zasadzie każde działanie mjr. Kujawskiego na odcinku współdziałania z innymi jednostkami Służby Bezpieczeń-stwa czy Służby Milicji kończy się niepowodzeniem. Czę-sto skłócony wraca do stanu pierwotnego i prosi o pomoc. [...] Z majorem Kujawskim trudno jest znaleźć wspólny język i współdziałać w wielu sprawach służbowych [...]. Jest uciążliwy w pracy, wymaga ciągłego nadzoru i kon-troli. Samodzielnie na zajmowanym stanowisku nie jest w stanie realizować zadań służbowych. [...] Dalsze peł-nienie obowiązków służbowych na dotychczasowym sta-nowisku będzie wyrządzać wiele szkód naszym organom. Mając na uwadze powyższe [...] winien być zwolniony ze służby w MO.

Opinia służbowa, 1980 r.

Uniemożliwienie mi przez Kierownictwo KW MO w Koszali-nie mimo moich próśb dosłużenia 9 miesięcy do jubileuszu 30 - lecia służby w organach Bezpieczeństwa Publicznego i Służby Bezpieczeństwa [...] jest dla mnie w powiązaniu z [wyżej] wymienionymi pomówieniami oczywistą krzyw-dą moralną. [...] Uważam jednak, że wyeliminowanie mnie z czynnej służby było złośliwe i nieodpowiedzialne; przed-wczesne, gdyż nadal czuję się jeszcze sprawnym; niespra-wiedliwe i krzywdzące nie tylko mnie.

Prośba T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1981 r.

Oświadczam Obywatelowi Ministrowi, iż nie poczuwam się do żadnej winy i na pewno nie ja doprowadziłbym do wyrządzenia poważnych szkód organom Służby Bezpie-czeństwa. Nie zasłużyłem na tak negatywne potraktowa-nie mnie pod koniec mojej służby w tych organach.

Pismo T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1981 r.

Raport ten w punkcie dotyczącym rehabilitacji proponuję załatwić odmownie [...]. Natomiast prośbę o nadanie Zło-tej Odznaki „W Służbie Narodu” proponuję rozpatrzyć po-zytywnie.

Notatka służbowa zastępcy dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1981 r.

Wyjaśniam, że na terenach, w których Obywatel pełnił służbę w okresie 1951 – 1953 przyjęto datę zakończe-nia walk z reakcyjnym podziemiem dnia 31.12.1949 r. W związku z powyższym brak jest podstaw do wydania Obywatelowi zaświadczenia z klauzulą udziału w wal-kach z reakcyjnym podziemiem honorowanego w Z[wiąz-ku] B[ojowników] o W[olność] i D[emokrację].

Pismo KW MO w Koszalinie, 1981 r.

Pikantnym szczegółem jest fakt, że w 1979 roku po wysta-wieniu pierwszej ujemnej opinii mjr. Kujawskiemu nadano Krzyż Kawalerski O[rdeneru] O[drodzenia] P[olski]. W ak-tach nie ma wzmianki, czym kierowało się Kierownictwo KW MO Koszalin, występując z takim wnioskiem.

Notatka służbowa dotycząca formy i trybu zwolnienia ze służby w MO mjr. Tadeusza Kujawskiego, 1981 r.

W październiku 1980 na moją prośbę mjr T[adeusz] Kujaw-ski już jako emeryt przyjechał do Słupska i udzielił nam po-mocy w pozyskaniu do współpracy z naszą służbą jednego z aktywistów NSZZ „Solidarność” regionu słupskiego znane-go mu z poprzedniej swojej pracy operacyjnej, który okazał się b[ardzo] cennym źródłem informacji. W drugiej połowie września 1981 roku mjr T[adeusz] Kujawski w najtrudniej-szym dla kraju okresie zameldował się z własnej woli do dys-pozycji służbowej Kierownictwa KW MO w Słupsku.

Opinia służbowa, 1982 r.

W okresie od 1.10.1981 r. do 30.04.1982 r. wykonywał prac-ę operacyjną na rzecz Wydziału V tut. Komendy MO, za co otrzymywał wynagrodzenie - prawdopodobnie z fundu-szu operacyjnego. Niemniej jednak tego okresu nie moż-na traktować jako zatrudnienia.

Notatka urzędowa, 1983 r.

Rozumiejąc potrzeby służbowe resortu spraw wewnętrz-nych wynikające z trudnej sytuacji społeczno-politycznej w kraju, jako emeryt Służby Bezpieczeństwa [...] zamel-dowałem się w miesiącu wrześniu do pełnej dyspozycji Kierownictwa KW MO w Słupsku, a z dniem 1.10.1981 r. podjąłem faktyczną służbę operacyjną w Wydziale V teźże Komendy w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymałem legitymację służbową, broń, zezwolenie na prowadzenie służbowych pojazdów samochodowych i odpłatne zakwa-terowanie w hotelu S[zkoly] P[odchorążych] MO w Słup-sku. Formalności związane z ponownym przyjęciem mnie do służby miały być dopełnione w terminie późniejszym. Z powodu nawału obowiązków wynikających z ogłoszenia stanu wojennego nie ponaglałem przełożonych o uregu-lowanie mojego statusu.

Raport T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1983 r.

W [miesią]cu maju 1983 r. skierowałem drogą służbową raport do Ministra Spraw Wewnętrznych o uznanie ww. okresu jako służby w charakterze funkcjonariusza SB. Na raport ten nie otrzymałem dotąd odpowiedzi, przypusz-czam, że nie został on wysłany do adresata.

Raport T. Kujawskiego do szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Obywatelu Ministrze! Pozytywne rozstrzygnięcie przez Obywatela Ministra moich wyżej przedstawionych próśb uporządkuje na zawsze moje sprawy służbowe i osobiste oraz przerwie niekorzystne dla mnie komentarze, przy-wróci nadto we mnie wiarę w pewność jutra i sprawiedli-wość ocen, tak przecież ważną w resorcie spraw wewnętrz-nych, szczególnie w obecnym okresie.

Raport T. Kujawskiego do ministra spraw wewnętrznych, 1984 r.

Uważam, iż niedopuszczanie do pozytywnego rozstrzy-gnięcia wyżej wymienionych spraw może być tylko na rękę i cieszyć politycznych przeciwników resortu spraw wewnętrznych. Nie jestem przecież tylko indywidualną jednostką fizyczną, ale również częścią składowego osobowe-go Służby Bezpieczeństwa na pierwszej linii frontu w wal-ce politycznej.

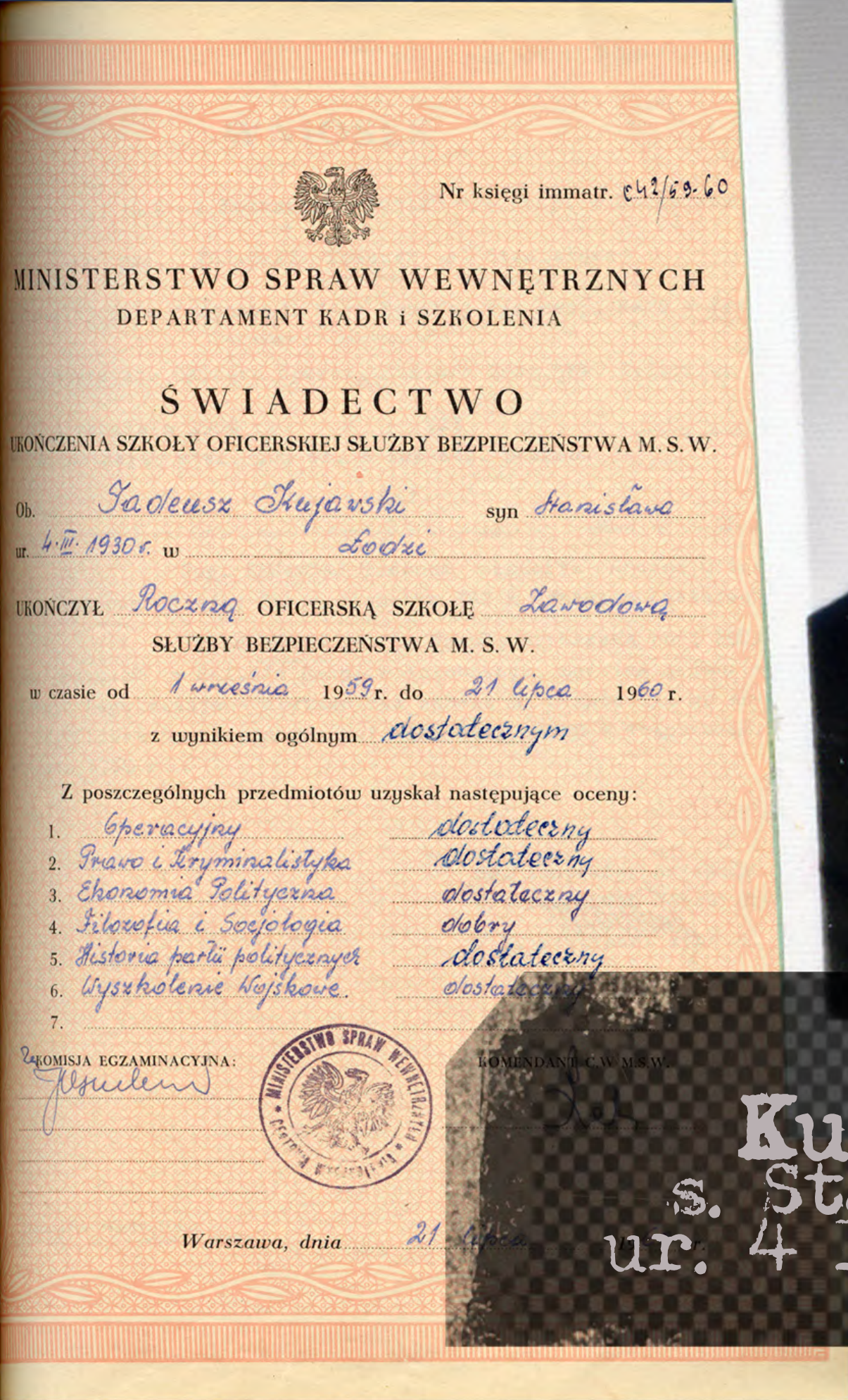
Raport T. Kujawskiego do szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Należy wyrazić zdziwienie, że jako magister prawa i ad-ministracji oraz doświadczony oficer o długoletnim sta-żu pracy, po raz kolejny podnosicie problemy, w stosunku do których zapadły jednoznaczne decyzje, uważając, że w odniesieniu do Waszej osoby mogą być ignorowane lub łamane przepisy prawa.

Pismo naczelnika Wydziału II Departamentu Kadr MSW, 1985 r.

Proszę w terminie do dnia 1.12.1985 opuścić Hotel – Bursę Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku. Przy wprowadzaniu się do bursy ustalono, że czas zamieszkiwania wyniesie oko-ło 3-ch miesięcy. Termin ten przez Obywatela majora został bez mojej zgody przedłużony o około 3 lata. [...] dalsze za-mieszkiwanie w bursie przez Towarzysza jest niemożliwe.

Pismo zastępcy komendanta ds. spraw administracyjno - gospodarczych Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku, 1985 r.

Kujawski Tadeusz
s. Stanisława
ur. 4 III 1930 r. w Łodzi

- 1 III 1951 Młodszy referent Sekcji I Wydziału Komunikacji WUBP w Łodzi.
- 1 VI 1951 Sluchacz Szkoły Międzywojewódzkiej MBP w Chorzowie.
- 26 X 1951 W dyspozycji szefa WUBP w Koszalinie.
- 1 XI 1951 Referent Referatu IV PUBP w Koszalinie.
- 1 V 1953 Referent (na wolnym etacie starszego referenta) Sekcji VIII Kolejowej PUBP w Szczecinku.
- 1 IX 1953 Referent Referatu V PUBP w Szczecinku.
- 1 X 1954 Referent Grupy Powiatowej PUBP w Kołobrzegu.
- 1 IV 1955 Referent PUdsBP w Kołobrzegu.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Kołobrzegu.
- 1 IX 1956 Sluchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej nr 3 w CW MSW w Legionowie.
- 5 XII 1956 W dyspozycji kierownika WUDsBP w Koszalinie.
- 27 XII 1956 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kołobrzegu.
- 1 V 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kołobrzegu.
- 1 IX 1959 Sluchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 24.VII 1960 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1960 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kołobrzegu.
- 1 IV 1961 Starszy oficer operacyjny Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 IV 1967 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1970 Kierownik Grupy Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 31 XII 1976 **Zastępca naczelnika Wydziału „C”** (jednocześnie kierownik Sekcji I) **KW MO w Koszalinie.**
- 1 III 1978 **Zastępca naczelnika Wydziału „C” KW MO w Koszalinie.**
- 31 V 1980 Zwolniony.
- 1 V 1982 Przyjęty ponownie, **zastępca naczelnika Wydziału V KW MO/WUSW w Słupsku** (jednocześnie p.o. starszy inspektor Wydziału V).
- 15.VIII 1986 Zwolniony.

Awanse:
kpr. (1951), plut. (1952), st. sierż. (1953), chor. (1955), chor. MO (1957), ppor. MO (1957), por. MO (1960), kpt. MO (1964), mjr MO (1977).

Wykształcenie:
1951 Szkoła Międzywojewódzka MBP w Chorzowie.
1956 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1959 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Kołobrzegu.
1960 Roczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1965 Wojskowy Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy Oficerskiej Szkole Wojsk Obrony Przeciwlotniczej (filia w Koszalinie).
1974 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).

- Odnaczenia:**
- 1961 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1971 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1976 Odznaka „Zasłużony dla Pomorskiego Okręgu Wojskowego”.
- 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1981 Złota Odznaka „W Służbie Polski”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1950 r.

Fyk Janusz
s. Aleksandra
ur. 11 XI 1943 r.
w Kamieńcu Litewskim (woj. poleskie)

- 1 I 1971 Oficer (na wolnym etacie inspektora) Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Białogardzie.
- 9 X 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 7 VIII 1975 Starszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1979 Kierownik Sekcji VI – VII Wydziału IIIA SB KW MO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Zastępca naczelnika Wydziału V SB KW MO w Słupsku.**
- 1 VI 1983 Zastępca kierownika Komisariatu MO ds. SB w Miastku.**
- 1 VIII 1983 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Miastku.**
- 1 VII 1985 Starszy inspektor Wydziału VI WUSW w Słupsku.
- 31 V 1987 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1971), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:
1963 Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Świdwinie.
1975 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1980 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odznaczenia:
1980 Medal pamiątkowy „Sojuz”.
1981 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1981 Srebrny Krzyż Zasługi.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1965 r., II sekretarz OOP (1977–1979), I sekretarz OOP (1979–1981).

Chcę swoją pracą w Służbie Bezpieczeństwa przyczyniać się do rozwoju Ojczyzny Polski Ludowej. Moje zainteresowania polityczno-społeczne są zgodne z wymaganiami jakie stawia praca w Służbie Bezpieczeństwa.

Podanie J. Fyka do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1970 r.

W związku z prowadzonymi czynnościami śledczymi, nadzorowanymi przez prokuraturę wojewódzką w Warszawie w sprawie afery samochodowej [dotyczącej] O[gólnopolskiego K[omitetu] Z[ałożycielskiego] NSZZ R[olników] I[ndywidualnych] „Solidarność” i „Solidarności” robotniczej [NSZZ „S”] z F[abryki] S[amochdów] O[sobowych] Warszawa przeprowadzono przeszukanie u podejrzanego [...]. W czasie przeszukania [...] zakwestionowano 20 podań adresowanych do Dyrektora Naczelnego FSO Warszawa, w sprawie przydziałów samochodów osobowych. [...] W jednym z podań była prośba o przydział nadwozia oraz akumulatora do samochodu osobowego Fiat 125p. Podanie to jest opieczętowane pieczęciami o treści: Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Kombinacie Budownictwa Ogólnego, Słupsk ul. Piotra Skargi 8 oraz pieczęć o treści: Z[astęp]ca Przewodniczącego Komisji Związkowej NSZZ „Solidarność” przy KBO w Słupsku [...]. Podanie to podpisał Janusz Fyk [...]. Według ustaleń Janusz Fyk pracuje na stanowisku zastępcy Naczelnika Wydziału V KW MO w Słupsku.

Notatka służbowa, 1982 r.

W m[iesią]cu lipcu 1981 r. miałem wypadek samochodowy, w wyniku którego całkowicie zniszczeniu uległo nadwozie mojego samochodu. Proponowany przez P[olmozbyt] termin wymiany nadwozia określony został na IV kwartał 1982 r. W związku z powyższym prowadziłem starania o zakup nadwozia bezpośrednio od producenta. [...] W trzecim kwartale 1981 r. [...] będąc służbowo u dyr[ektora] S[łupskiego] P[rzedsiębiorstwa] B[udownictwa] [...], ten w czasie rozmowy zaproponował mi pomoc [...], stwierdzając, że zna bardzo dobrze dyr[ektora] ds. technicznych [w FSO]. Po uprzednim uzyskaniu akceptacji przez ppłk. S[tanisława] Kwiatkowskiego do podejmowania starań o zakup nadwozia, złożyłem na ręce dyr[ektora] [SPB] podanie do dyrekcji FSO, oświadczając mu jednocześnie, że podejmowane przez niego działania nie mogą naruszać zasad legalności. W październiku lub listopadzie 1981 r. dyr[ektor] [SPB] poinformował mnie, że sprawa moja jest już załatwiona, tylko wymaga akceptacji przewodniczącego „Solidarności” w FSO, zapewniając mnie jednocześnie, że jest to sytuacja zgodna z obowiązującym w FSO systemem. W związku z takim rozwojem sytuacji po rozmowie z ppłk S[tanisławwm] Kwiatkowskim zrezygnowałem z dalszego trybu załatwienia sprawy. [...] Informuję jednocześnie, że składając podanie do dyr[ektora] FSO występowałem jako zwykły obywatel, nie podając miejsca pracy.

Raport J. Fyka do zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku, 1983 r.

Zwróciłem uwagę kpt. J[anuszowi] Fykowi na niedopuszczalność tego rodzaju praktyk.
Odrębny dopisek zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Słupsku na ww. raporcie, 1983 r.

W 1983 r. został mianowany na stanowisko zastępcy szefa ds. SB RUSW w Miastku. W roku dwuletniego okresu pełnienia służby na tym stanowisku ujawnił swój konfliktowy charakter, a także zdecydowany brak umiejętności kierowania większymi zespołami pracowniczymi. W wyniku powyższego spowodowano jego rezygnację z zajmowanego stanowiska. Przeniesiony do WUSW [w Słupsku] na etat starszego inspektora, praktycznie nie podjął służby mimo dwukrotnego orzeczenia komisji lekarskiej o zdolności do służby. Korzysta systematycznie ze zwolnień lekarskich uzyskiwanych od lekarzy spoza resortowej służby zdrowia. Stosunek osobisty kpt. J[anusza] Fyka do pracy nie rokuje jego dalszej przydatności, w związku z czym proszę Obywatela Ministra o zwolnienie go [...].

Raport szefa WUSW w Słupsku do ministra spraw wewnętrznych, 1987 r.

Prośbę o rekomendację [do WSO MSW] motywuję swym pragnieniem uzyskania wiedzy i podwyższenia kwalifikacji niezbędnych mi do wykonywania pracy zawodowej i działalności społecznej.

Raport R. Karcza do I zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Szczecinie, 1974 r.

W pracy operacyjnej wykazuje rozwagę i dojrzałość oficera SB.

Wniosek personalny, 1980 r.

Zajmuje się rozpoznaniem i zwalczaniem przejawów działalności wywiadu zachodnoniemieckiego. [...] Jest oficerem nie tolerującym pracy pozornej, chce być wiarygodny. Nie lubi działań, gdzie efekty operacyjne mogą być znikome. [...] Posiada łatwość w formułowaniu myśli. Umiejętnie prowadzi rozmowy operacyjne. Potrafi być partnerem dla osobowych źródeł informacji najwyższej ocenionych w Sekcji III.

Opinia służbowa, 1982 r.

Był głównym reżyserem rozpracowania i likwidacji podziemnych struktur antypaństwowych działających na terenie Łęborka.

Opinia służbowa, 1982 r.

Przedsiębiorczy i odważny w budowaniu koncepcji operacyjnych i ich realizacji.

Wniosek personalny, 1983 r.

Bogata wiedza zawodowa i doświadczenie w pracy operacyjnej dają gwarancję właściwej realizacji zadań.

Wniosek personalny, 1990 r.

- 1 VII 1973 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Gryficach (na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału II KW MO w Szczecinie).
- 16 V 1974 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Gryficach.
- 1 X 1974 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1977 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, jednocześnie inspektor Wydziału II SB KWMO w Słupsku.
- 11 X 1977 Inspektor Wydziału II (na wolnym etacie starszego inspektora) SB KW MO w Słupsku.
- 1 II 1982 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Kierownik Sekcji VII Wydziału SB V KW MO/WUSW w Słupsku.
- 16 II 1984 Zastępca naczelnika Wydziału V SB WUSW w Słupsku.**
- 2 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
szer. MO (1973), kpr. MO (1975), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984), mjr MO (1989).

Wykształcenie:
1969 Liceum Ogólnokształcące w Resku.
1977 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1988 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

Odznaczenia:
1983 Brązowa Odznaka „W służbie narodu”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Odznaka Specjalna ORMO.
1986 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1989 Złoty Krzyż Zasługi.
1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1973 r.

Karcz Roman
s. Władysława
ur. 24 X 1951 r.
w Nowogardzie (woj. szczecińskie)

Proszę uprzejmie o przyjęcie mnie do pracy w Służbie Bezpieczeństwa, którą uważam za bardzo pożyteczną i ze względu na charakter pracy ciekawą. Uważam, że jestem w stanie poświęcić jej swe umiejętności i energię.

Podanie R. Poturaja do zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie, 1967 r.

W dyskusjach, przy których byłem obecny, bronił polityki partii, stosunków naszego państwa ze Związkiem Radzieckim.

Notatka służbowa, 1967 r.

Kieruje kilkuosobowym zespołem pracowników zaangażowanych w kontrwywiadowczy zabezpieczeniu obiektów wojskowych W[oj-ska] P[olskiego] i A[rmi]i R[adzieckiej]. [...] Aktualnie obsługuje 6 t[aj-nych] w[s]ółpracowników i pracę z nimi układa dobrze. [...] Pełni funkcję Sekretarza K[omitetu] Z[akładowego] PZPR przy t[ut]ejszej KW MO.

Opinia służbowa, 1975 r.

Główny wysiłek skoncentrował na uporządkowanie i weryfikację stanu rozpoznania kleru diecezjalnego, zakonnego, wyznań nierzymskokatolickich i stowarzyszeń katolickich, ocenie przydatności przejętych przez Wydział jednostek t[aj]nych w[s]ółpracowników [...]. Do osiągnięć wydziału [...] zaliczyć należy: dynamiczną rozbudowę osobowych źródeł informacji wśród kleru, [...] umiejętne wykorzystywanie informacji operacyjnej w działaniach polityczno-administracyjnych oraz umiejętne układanie współdziałania do prowadzenia działań lokalizacyjno-dezintegrujących kleru. Od czasu powołania wydział podwoił stan osobowych źródeł informacji, mając w sieci informacyjnej 24% ogółu księży działających w skali województwa.

Opinia służbowa, 1979 r.

Na ostateczne rozwiązanie obsady kadrowej w kierownictwie tego wydziału [VI] aktualnie nie pozwala stan postępowania wyjaśniającego, konflikt między ppłk. R[yszardem] Poturajem a jego byłym zastępcą mjr. J[anem] Markiewiczem.

Wniosek personalny, 1985 r.

Czynnie udziela się na rzecz środowiska żeglarskiego, pełnił funkcję Prezesa Okręgowego Związku Żeglarskiego w Słupsku.

Notatka służbowa, 1986 r.

Wyróżnił się odwagą i zdecydowanym działaniem w czasie zabezpieczenia pobytu papieża [Jana Pawła II] w Gdańsku w czerwcu 1987 r.

Opinia służbowa, 1988 r.

Oceniając całokształt pracy zawodowej, jak też mając na uwadze, że wymieniony zaliczony został do trzeciej grupy inwalidzkiej w związku ze służbą w organach MO, wniosek uważam za uzasadniony i wnoszę o mianowanie go pułkownikiem MO.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, 1990 r.

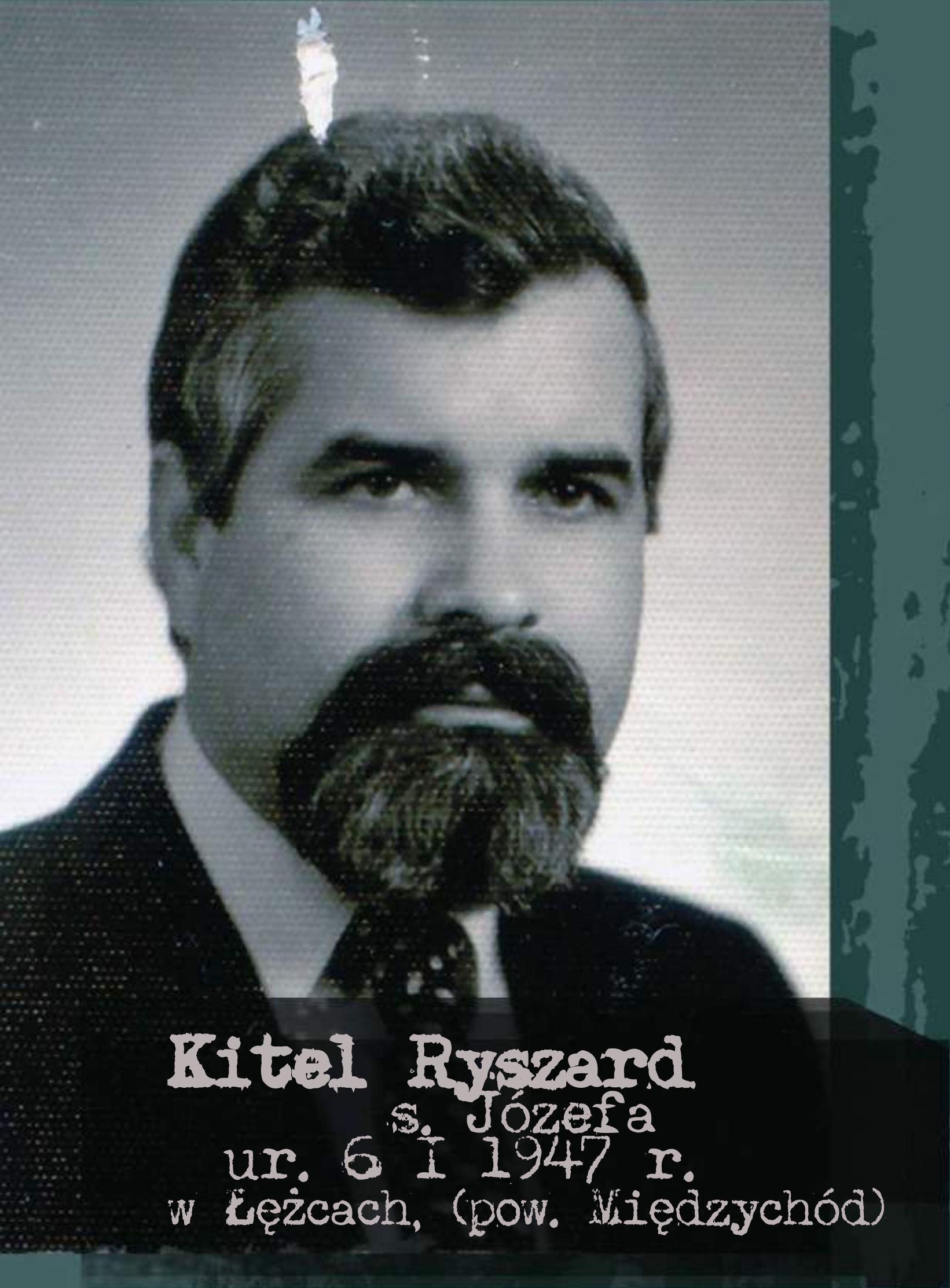
- 1 I 1968 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1970 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1971 Kierownik Grupy VI Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Słupsku.
- 1 VII 1985 P.o. naczelnik Wydziału VI SB KW MO w Słupsku.
- 1 XI 1985 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie p.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 1 IV 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 19 XI 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie nieetatowy koordynator ds. SB przy Kierownictwie RUSW w Słupsku.
- 16 II 1988 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1968), ppor. MO (1970), por. MO (1972), kpt. MO (1976), mjr MO (1981), ppłk MO (1984).

Wykształcenie:
1959 Liceum Ogólnokształcące w Koszalinie.
1968 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).
Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1969 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).
1972

Odnaczenia:
1973 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1974 Medal „Za zasługi dla m. Koszalina”.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
1978 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1980 Srebrna Odznaka „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla rozwoju woj. słupskiego”.
1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1984 Medal „40-lecia Polski Ludowej”
1988 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”

Członek PZPR od 1961 r.

Kiteł Ryszard
s. Józefa
ur. 6 I 1947 r.
w Łęczcach, (pow. Międzychód)

- 16 X 1970 Inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Międzychodzie.
- 1 X 1973 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 29 VI 1976 Inspektor Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1977 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 V 1982 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1985 P.o. naczelnik Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 XI 1985 Naczelnik Wydziału IV SB WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
- 2 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Studiów i Analiz WUSW w Słupsku.
- 15 VI 1990 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1970), plut. MO (1971), sierż. MO (1973), ppor. MO (1976), por. MO (1979), kpt. MO (1983), mjr MO (1987).

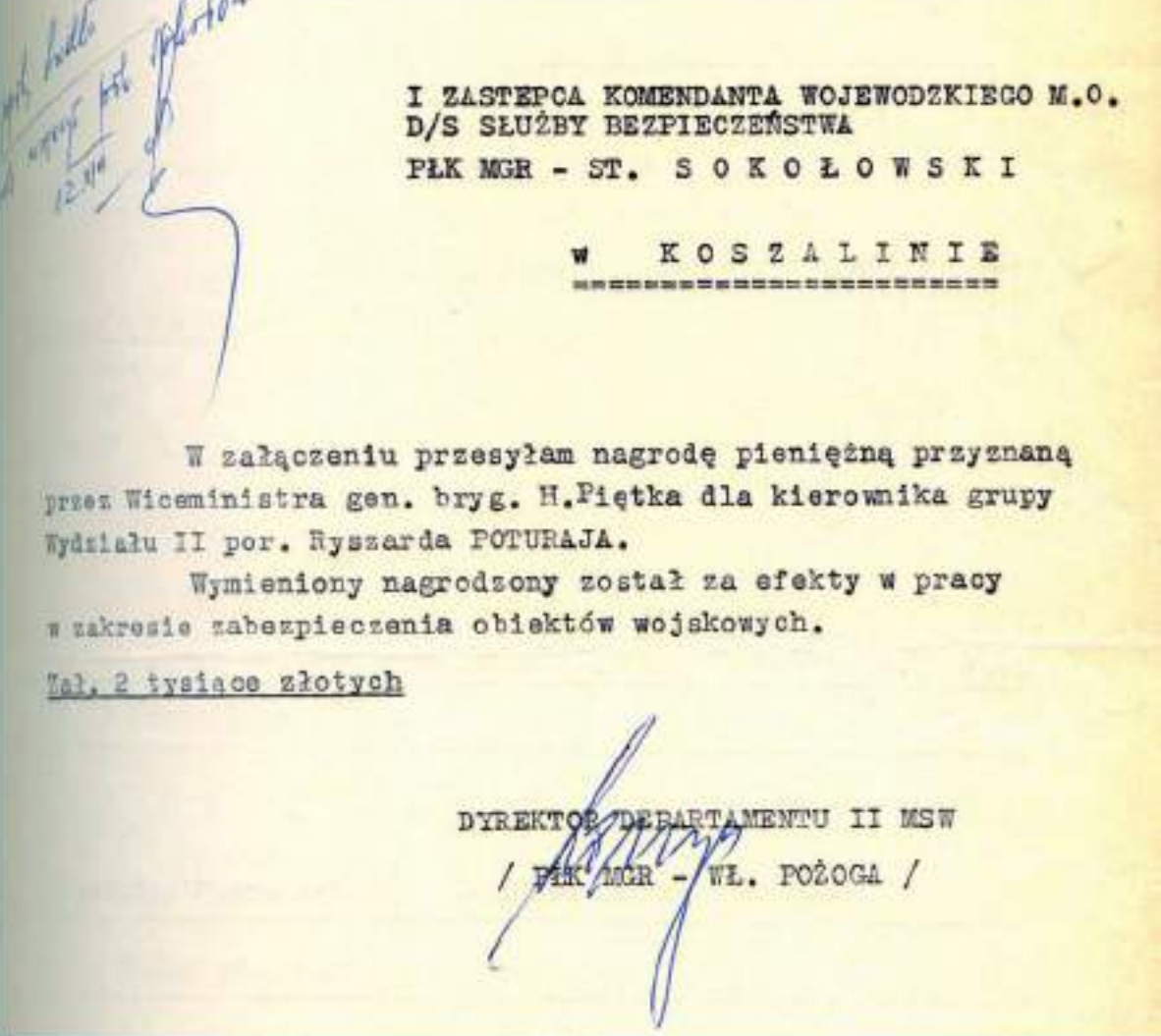
Wykształcenie:
1967 Technikum Rybackie w Sierakowie Wlkp.
1976 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1980 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:
1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
1980 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1982 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Odznaka Specjalna ORMO.
1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
1988 Złoty Krzyż Zasługi.
1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1972 r., I sekretarz OOP PZPR (1977–1979).

Poturaj Ryszard
s. Wiktora
ur. 3 IX 1940 r. w Zamościu

Praca w organach Służby Bezpieczeństwa MO odpowiada moim zamiłowaniom i chciałbym w tym aparacie służyć dla dobra Polski Ludowej.

Podanie R. Kiteł do komendanta wojewódzkiego MO w Poznaniu, 1970 r.

Przejął i właściwie pracuje z 9 tajnymi współpracownikami. [...] Prowadzi sprawę obiektową na budowany nowy obiekt sakralny w Słupsku.

Wniosek personalny, 1976 r.

Bierze aktywny udział we wszystkich zabezpieczeniach imprez kościelnych, w tym również w dni wolne i w czasie świąt.

Wniosek personalny, 1977 r.

Objął [...] najbardziej złożony i odpowiedzialny odcinek zadań w zakresie operacyjnego zabezpieczenia kleru rzymskokatolickiego w dekanacie słupskim i łupawskim oraz duszpasterstwie akademickim. [...] Prowadził dotychczas samodzielnie wiele rozmów operacyjnych z klerem, uzyskując pozytywne rezultaty.

Opinia służbowa, 1979 r.

Osobiście przeprowadzał ciekawe pod względem operacyjnym rozmowy ze znaczącymi księżmi. Na bezpośrednim kontakcie miał 8 t[aj]nych w[s]ółpracowników [...]. Ponadto prowadził sprawę operacyjnego sprawdzenia krypt[onim] „Filantropii”, rozpracowując w niej operacyjnie trudne środowisko. [...] Prezentuje poprawne i właściwe poglądy na socjalistyczną rzeczywistość i aktualnie panującą sytuację.

Notatka służbowa, 1985 r.

Zarządzaniem Organizacyjnym [...] z dnia 15 listopada 1989 r. uległy likwidacji Wydziały pionu SB, [a] w ich miejsce powołane zostały nowe wydziały, w tym i Wydział Studiów i Analiz SB. Mając na uwadze dotychczasową nienaganną służbę, jak też i należyte wywiązywanie się z dotychczasowych obowiązków służbowych, zamierzam mjr. R[yszarda] Kiteł mianować zastępcą w wymienionym Wydziale.

Wniosek personalny, 1989 r.

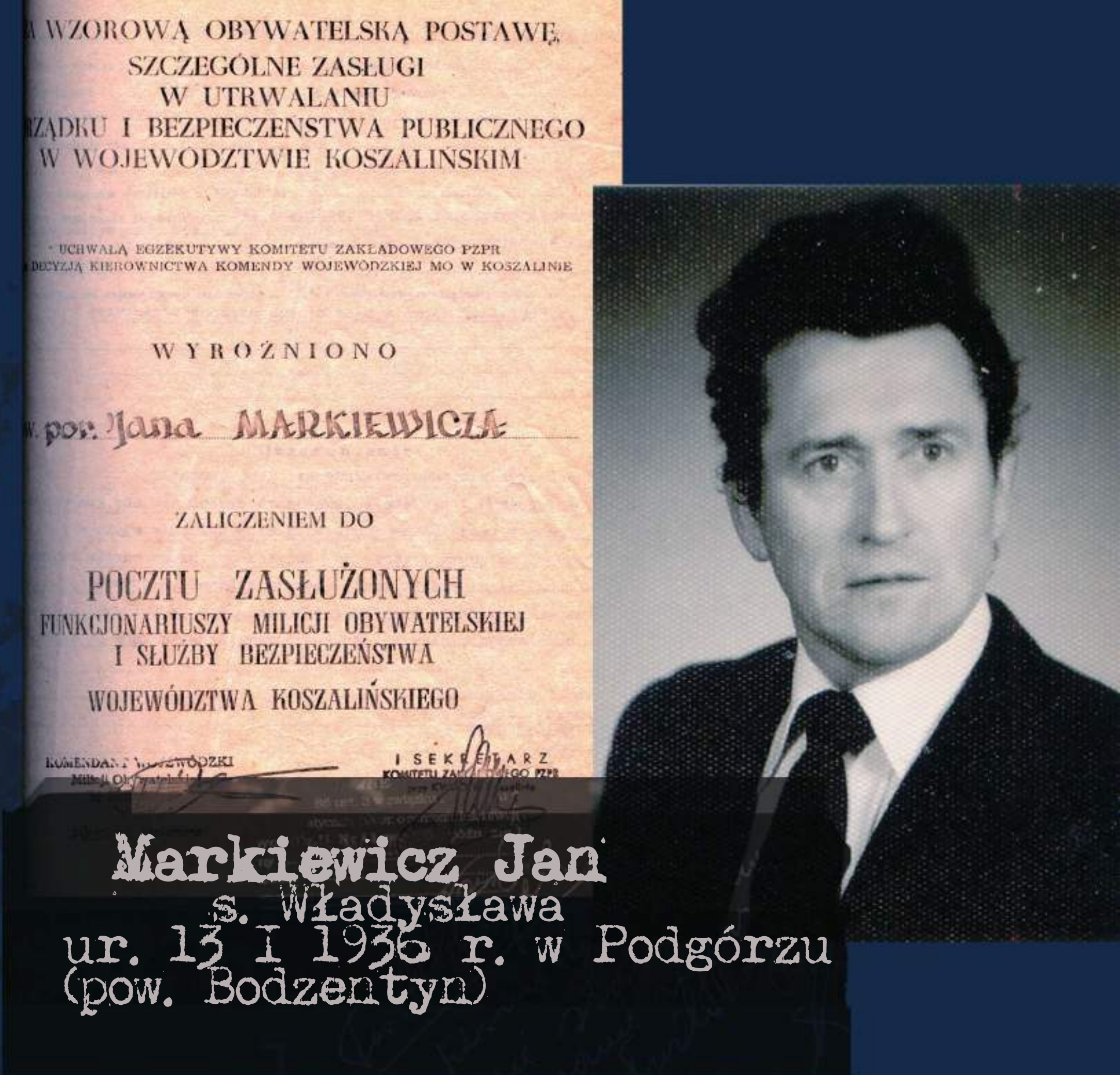

- 14 XI 1958
- Posterunkowy posterunku MO w Szydłowie KP MO w Wałczu.
- 1 V 1959
- Posterunkowy w KP MO w Wałczu.
- 15 IX 1961
- Dzielnicy KP MO w Wałczu.
- 1 VI 1962
- Referent operacyjno-dochodzeniowy KP MO w Wałczu.
- 15 VI 1963
- Kierownik komisariatu kolejowego MO w Wałczu.
- 1 IX 1964
- Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Szczytnie.
- 29 VII 1966
- Kierownik komisariatu kolejowego MO w Wałczu.
- 1 IV 1967
- Komendant posterunku kolejowego MO w Wałczu.
- 16 VII 1971
- Inspektor Sekcji III Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1974
- Starszy inspektor Sekcji III Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975
- Starszy inspektor Sekcji Rolnej i Przetwórstwa Rolno-Spożywczego Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1975
- Kierownik Sekcji Rolnej i Przetwórstwa Rolno-Spożywczego Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KW MO w Słupsku.
- 1 V 1981
- Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.**
- 1 VII 1985
- W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, delegowany do Wydziału Inspekcji WUSW w Słupsku.
- 15 I 1986
- Zwolniony.

- Awanse:**
- kpr. MO (1958), plut. MO (1959), sierż. MO (1963), ppor. MO (1966), por. MO (1972), kpt. MO (1976), mjr MO (1982).
- Wykształcenie:**
- 1959 Szkoła Podoficerska MO w Słupsku.
- 1963 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Szczecinku.
- 1966 Szkoła Oficerska MO w Szczytnie.
- 1972 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).
- 1983 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr nauk politycznych).

- Odnaczenia:**
- 1969 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Medal „30-lecia Polski Ludowej”.
- 1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1976 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1980 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.

Członek PZPR od 1960 r.

Praca ta uważam, że będzie odpowiadać mi na przyszłość, gdyż mam do tego zamiłowanie od młodych lat.

Podanie J. Markiewicza do KW MO w Koszalinie, 1956 r.

Przeprowadził osobiście kilka spraw, ujawniając zorganizowany przez wieloosobowe grupy przestępcze zabór artykułów spożywczych o charakterze aferowym.

Opinia, 1978 r.

Od dwóch kadencji jest I sekretarzem OOP PZPR przy Wydziale [o] w [alki] z [przestępczością] G[gospodarczą]. [...] Pod względem ideowym identyfikuje się z zasadami marksizmu-leninizmu.

Opinia służbowa, 1980 r.

W obecnym trudnym i złożonym okresie życia politycznego i gospodarczego przejawia szczególne zaangażowanie w realizacji zadań postawionych przed resortem spraw wewnętrznych przez Wojskową Radę Ocalenia Narodowego.

Wniosek o nadanie stopnia majora MO, 1982 r.

Zbyt mocno „trzyma się” metod i stylu służby MO. Powściągliwy w podejmowaniu decyzji. Nie zawsze właściwie interpretuje fakty z pozycji szeroko pojętych interesów SB.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1982 r.

W związku z dokonaną kontrolą pracy funkcjonariuszy Terenowej Grupy Operacyjnej Wydziału IV w Łęborku, która ujawniła wiele niedomagań na odcinku realizacji zadań w zakresie opracowań, pozyskiwań i pracy z osobowymi źródłami informacji oraz słabego rozeznania operacyjnego na ochranianych obiektach gospodarki narodowej wnoszę o: zmniejszenie dodatku specjalnego [...] mjr. J[anowi] Markiewiczowi z[astęp]cy naczelnika Wydziału IV KW MO w Słupsku, za ewidentny brak nadzoru i kontroli pracy podległych funkcjonariuszy.

Wniosek o zmniejszenie dodatku specjalnego, 1983 r.

Szef WUSW poinformował zainteresowanego, że już od ponad 2 lat między nim a ppłk. Poturajem są niepoprawne stosunki na płaszczyźnie współpracy między nimi, a wynikają one z różnicy charakterów. Sprawy te były przedmiotem wyjaśnień, które nie potwierdziły się i można było oczekiwać, że przy okazaniu dobrej woli z obu stron uległy one poprawie. [...] Po pewnym okresie, mimo zapewnień nieporozumienia odnawiały się, co mogło mieć ujemny wpływ na poprawne kierowanie zespołem ludzkim. [...] Szef WUSW zaproponował mjr. Markiewiczowi Janowi równorzędną stanowisko, a prestiżowo również odpowiedzialne, tj. z[astęp]cy szefa RUSW w Sławnie [...], na propozycję tą mjr Markiewicz nie wyraził zgody, uznając ją za krzywdzącą oraz stwierdził, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby przenieść na inne stanowisko ppłk. R[yszarda] Poturaja. [...] W czasie ponad dwugodzinnego spotkania z szefem WUSW mjr Markiewicz mówił, że nie on, a ppłk Poturaj winien odejść – nie tylko z Wydziału, ale również służby. Nie przedstawił głębszej motywacji swojej obsesyjnej nienawiści do w[yżej] w[ymienionego].

Notatka służbowa, 1985 r.

Analiza raportu mjr. J[ana] Markiewicza skierowanego do ministra spraw wewnętrznych wskazuje, że autor w treści raportu stawia ppłk. R[yszardowi] Poturajowi zarzuty zarówno ze sfery spraw służbowych, jak i natury etyczno-moralnej, zdaniem autora dyskredytujące i dyskwalifikujące ppłk. R[yszarda] Poturaja jako funkcjonariusza i naczelnika Wydziału. [...] Autor raportu jest wieloletnim funkcjonariuszem MO. Jego droga awansu służbowego zasługuje na szacunek i uznanie. [...] W nowym miejscu pracy tow. J[an] Markiewicz [...] napotkał na istotne trudności w realizacji zadań służbowych, a przy tym mając trudny charakter, złożoną osobowość, ambicję i wysokie mniemanie o swych umiejętnościach zawodowych, nie został [za] akceptowany przez nowe środowisko. W nowych warunkach pracy nie mógł znaleźć „wspólnego języka” zarówno z przełożonym, jak i z częścią podwładnych. Wytworzyło to u mjr. J[ana] Markiewicza swoistą frustrację zawodową, która w krótkim czasie została pogłębiona decyzją ówczesnego kierownictwa pozbawiającą go części dodatku specjalnego i przypisanie mu winy za pewne uchybienia w pracy grupy terenowej w Łęborku w 1983 roku. [...] Jego ujemne cechy osobowościowe, a także swoiste „skrzywienie zawodowe” wyrażające się w dopatrywaniu się w prawie każdej nieprawidłowości i postawach ludzi – szczególnie w aktywie gospodarczym – działalności przestępczej z chęci zysku zostały w dużej części przeniesione do oceny współtowarzyszy pracy, a w szczególności bezpośredniego przełożonego. Te przesłanki osobowościowe i charakterologiczne legły u podstaw zbierania różnego rodzaju informacji, uwag i spostrzeżeń z każdej sfery życia co do osoby przełożonego i innych, w następstwie czego zaczął zaostrzać się konflikt doprowadzający do pisania raportów do szefa WUSW [...] i finalny do ministra spraw wewnętrznych. [...] Ppłk R[yszard] Poturaj prezentuje niewątpliwie jednostkę o wyższym poziomie intelektualnym i doświadczeniu zawodowym z zakresu pracy SB. [...] Do narastania obustronnych animozji [przyczyniła się] kwestia krańcowo odmiennych postaw w postępowaniu pozasłużbowym [...]. Równoległe zaczęły występować różnice poglądów w odniesieniu do oceny sytuacji i postępowania kadr kierowniczych, szczególnie spółdzielczości rolniczej i pionu rolnego, bowiem ówczesna sytuacja polityczna wymagała selektywnego traktowania tego zagadnienia przez organa SB i MO. [...] W konsekwencji u ppłk. R[yszarda] Poturaja zrodził się subiektywny stosunek do J[ana] Markiewicza, którego dyskredytuje w raportach, oświadczeniach, a także obiegowo wśród współpracowników wydziału, a pośrednio wśród funkcjonariuszy WUSW [...]. Reasumując [...] zespół stwierdza, że: - zarzuty zawarte w raporcie mjr. J[ana] Markiewicza dotyczące osoby ppłk. R[yszarda] Poturaja nie potwierdzają naruszenia przepisów prawa bądź obowiązujących przepisów służbowych. Zespół w badaniach swoich zetknął się jednak z szeregiem opinii środowiskowych, negatywnie wypowiadających się o stronie etyczno-moralnej ppłk. R[yszarda] Poturaja, co daje podstawę do przyjęcia wniosku, że dobro służby wymaga, by ppłk R[yszard] Poturaj został przeniesiony na inny teren.

- mjr J[an] Markiewicz swym postępowaniem i obsesyjno-subiektywną postawą w wielu przypadkach wykazał brak predyspozycji do kierowania zespołem ludzkim, w tej sytuacji praca jego, raczej na samodzielny stanowisku, winna być przedmiotem ścisłego nadzoru i kontroli przełożonego”.

Raport, 1985 r.

W świetle zebranych materiałów w postępowaniu wyjaśniającym mjr J[an] Markiewicz utracił autorytet w środowisku funkcjonariuszy, a nadto nie zrozumiał swojego niewłaściwego postępowania i stąd dalsze pozostawianie go w służbie będzie ze szkodą dla tutejszej jednostki.

Pismo Szefa WUSW w Słupsku do Dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1985 r.

Dyskusja, w trakcie której głos zabrało 11 członków O[ddziałowej] O[rganizacji] P[artyjnej], jednoznacznie wykazała tendencyjność zarzutów skierowanych przez tow. J[ana] Markiewicza pod adresem tow. R[yszarda] Poturaja. Ujawniła brak obiektywizmu i samokrytycyzmu oraz niskie pobudki działania, jakimi kierował się tow. Markiewicz celem zdyskredytowania przełożonego dla zajęcia po nim stanowiska służbowego, co stało się głównym motywem jego poczyną. [...] Uznać przy tym należy, że obiegowe, negatywne opinie środowiskowe dot. R[yszarda] Poturaja mają charakter plotek i pomówień. [...] Uwzględniając powyższe, Egzekutywa O[ddziałowej] O[rganizacji] P[artyjnej] nr 17 wniosła o: udzielenie nagany z ostrzeżeniem tow. J[anowi] Markiewiczowi za to, że swym postępowaniem splamił dobre imię członka Partii i usiłował wykorzystać swoje stanowisko służbowe do osiągnięcia korzyści osobistych. Ten stosunkowo niski wymiar kary, wobec rangi popełnionych przewinień, uzasadniony jest wcześniejszą długoletnią, nienaganną postawą partyjną i służbową tow. J[ana] Markiewicza. [...] Mjr mgr J[an] Markiewicz po przeprowadzonej z nim rozmowie przez szefa WUSW Słupsk [...] został z dniem 15.01.1986 r. zwolniony z organów MO. [...] Zwolnienie [...] stało się przyczyną składania przez niego zarzutów o jego „bezzasadnym zwolnieniu” skierowanych do dyrektora Zarządu Polityczno-Wychowawczego MSW [...]. Podstawowe zarzuty podnoszone przez mjr. rez. J[ana] Markiewicza są w zdecydowanej większości nieprawdziwe bądź tendencyjnie naświetlane i tylko w jemu wygodny sposób interpretowane.

Sprawozdanie z wyjaśnień i skarg mjr J. Markiewicza kierowanych do instancji partyjnych i organów resortu spraw wewnętrznych, 1986 r.

Uprzejmie proszę Obywatela Ministra o ponowne rozpatrzenie mojej sprawy dotyczącej] nieuzasadnionego zwolnienia mnie z organów MO [...], [a tym samym] przywrócenie mnie do służby bądź zaliczenie mi trzech brakujących lat do pełnej emerytury. [...] Na zebraniu OOP panował terror psychiczny, mnie Poturaj obiecał obić głowę, Rutkowski sekretarz K[omisji] Zakładowej] [PZPR] wyzwał mnie od agentów Wolnej Europy, nie wiem tylko, czy wiadzano o tym w Monachium. [...] Uważam, iż zasłużyłem sobie na szacunek i nie chcę, aby ktoś nabrał pod moim adresem jakichś podejrzeń, że za coś tam zostałem zwolniony. Moim zdaniem sprawę tę powinien załatwić nasz resort bez odwoływania się do innych instancji. Gdyby jednak sprawa miała potoczyć się według starych metod znanych mi z autopsji, będę się uważał za zwolnionego z lojalności wobec resortu i tajemnicy, jaka mnie obowiązuje. Nie chcę aby posiadana przeze mnie wiedza źle przysłużyła się komuś, nawet tym, do których mam żal. Dziś chyba bardziej niż kiedykolwiek potrzebna jest prawda, ale wyrządzone krzywdy też trzeba naprawić. [...] Potraktowano mnie jak narzędzie pracy, a nie człowieka. Ja nie dla kariery wstąpiłem do organów, a pracę traktowałem zawsze poważnie i co się okazało. Jest miejsce do dziś dla osób, które wielokrotnie podpadały za poważne przewinienia: piły, gubiły broń służbową, rozbijały wozy służbowe, strzelały po pijanemu, a dla mnie nie ma miejsca, [to] ja się mam przyuczać do innego zawodu i zakładać sobie prywatną inicjatywę. Starych drzew, Obywatelu! Ministrze, się nie przesadza, trzeba było mi powiedzieć wiele lat temu, że dla ludzi uczciwych w organach pracy nie ma – przepraszam.

Raport J. Markiewicza do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Zając Zygmunt
s. Stanisława
25 XI 1928 r.
w Praszcze (pow. Wieluń)

Awanse:

sierż. (1952), st. sierż. (1953), chor. (1954), ppor. (1955),
ppor. MO (1957), por. MO (1961), kpt. MO (1964), mjr MO (1969),
ppłk MO (1986).

Wykształcenie:

1952 Szkoła Międzywojewódzka MBP w Olsztynie.
1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Legionowie.
1961 Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

1962 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1966 Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego.
1968 Odznaka Honorowa „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej”.
1969 Srebrny Krzyż Zasługi.
1969 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1971 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
1973 Odznaka Honorowa „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej”.
1975 Odznaka Honorowa „Zasłużony dla Ziemi Łęborskiej”.
1976 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
1978 Brązowa Odznaka „Za zasługi dla ochrony porządku publicznego”.
1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi dla ochrony porządku publicznego”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1984 Złota Odznaka „Za zasługi dla ochrony porządku publicznego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1948 r.

7 XI 1951 Wartownik ochrony PUBP w Łęborku.
1 XII 1951 Słuchacz Szkoły Międzywojewódzkiej MBP w Olsztynie.
1 V 1952 Referent w Kierownictwie PUBP w Łęborku.
1 VII 1952 Referent Sekcji VIII MUBP w Gdyni.
1 II 1954 Starszy referent Sekcji VIII MUBP w Gdyni.
1 VIII 1954 Referent Sekcji III Wydziału VIII WUBP w Gdańsku.
1 IV 1955 Referent Sekcji III Wydziału V WUdsBP w Gdańsku.
1 X 1955 Starszy referent PDdsBP w Łęborku.
1 IV 1956 Oficer operacyjny PDdsBP w Łęborku.
1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Łęborku.
1 IX 1959 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
25 VII 1961 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Gdańsku.
1 IX 1961 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Łęborku.
1 IV 1962 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Łęborku.
1 IV 1967 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Łęborku.
31 VIII 1973 Zwolniony (emerytura).
26 III 1981 Przyjęty ponownie, inspektor Grupy Operacyjnej w Łęborku Wydziału II KW MO w Słupsku.
31 XII 1981 Zastępca naczelnika Wydziału IV KW MO w Słupsku, jednocześnie p.o. kierownik Grupy Operacyjnej w Łęborku Wydziału IV KW MO w Słupsku.
16 VI 1983 Zastępca naczelnika Wydziału IV KW MO/WUSW w Słupsku, jednocześnie p.o. kierownik referatu IV KP MO/MUSW w Łęborku.
15 II 1986 Zwolniony.

Jako funkcjonariusz MBP pragnę w dalszym ciągu kontynuować [sic!] walkę z wrogiem klasowym, rozpocząć w szeregach KBW, a tym samym przyczynić się do realizacji zadań Planu 6-letniego.

Podanie Z. Zająca do WUBP Gdańsk, 1951 r.

Lubi dyskutować nad problemami politycznymi nie rozumiałymi mu do końca. Co należy ocenić jako stronę dodatnią, że nie przyjmuje zagadnień politycznych szablono-wo. [...] Wykrył sprawcę ulotek propagandowych w Łebieniu pow. Łębork. [...] Dokonał werbunku lokalu konspiracyjnego, który należy ocenić jako osiągnięcie w warunkach powiatowych.

Charakterystyka, 1958 r.

Jest [...] sekretarzem Podstawowej Organizacji [Partyjnej] przy tut[ejszej] Komendzie Powiatowej MO. [...] Według obserwacji i na podstawie wypowiedzi należy ocenić go, że jest poglądów marksistowskich.

Charakterystyka, 1959 r.

Na zebraniach partyjnych zabiera głos, a jego wystąpienia sprowadzają się do wytykania błędów źle postępujących towarzyszy, równocześnie wskazuje na formy należytego postępowania. [...] Nie obawia się najbliższych współtowarzyszy pracy, że będzie miał z tego powodu wymówki. [...] Nienawidzi bezczynności, źle zrozumiałego koleżeństwa i nieróbstwa. [...] Docenia systematyczne uzupełnianie wiadomości politycznych, zdając sobie z tego sprawę, że bez tego nie można dobrze pracować operacyjnie. [...] Należy nadmienić, że w różnych sytuacjach politycznych w kraju i na świecie nie popada w jakieś depresję, a trzyma się kierunku nakreślonego przez partię i władze nadrzędne.

Opinia służbowa, 1962 r.

Zwracam się z uprzejmą prośbą do tow[arzysza] Ministra o zwolnienie mnie z szeregów Służby Bezpieczeństwa ze względu na nabycie praw emerytalnych w pełnym wymiarze. [...] Długoletnia praca, szczególnie w naszym aparacie, nadszarpnęła mój stan zdrowia. Wzrastające wymogi i zadania w naszym aparacie powodują u mnie duże napięcia psychiczne tak, że w oliwili obecnej czuję się poważnie wyczerpany.

Raport Z. Zająca do ministra spraw wewnętrznych, 1973 r.

W poprzednich latach, kiedy to praca w jednostkach powiatowych była mniej złożona, z powierzonych zadań wywiązywał się dobrze. Jednak w ciągu kilku ostatnich lat zauważono, że w kierowanej przez niego jednostce następuje spadek efektywności w pracy operacyjnej i notuje się niedociągnięcia w organizowaniu pracy i kierowaniu podległym zespołem funkcjonariuszy. Zwracane uwagi i instruktaże w tym zakresie nie przynoszą większych efektów, niewątpliwie przyczyną takiego stanu nie jest zła wola i brak poczucia obowiąz-kowości i zdyscyplinowania u mjr. Z[ygmunta] Zająca, lecz że obecne wymogi są o wiele wyższe niż przed laty, a zadania Służby Bezpieczeństwa są bardziej złożone.

Notatka służbowa, 1973 r.

Świadomość obniżania się wyników pracy operacyjnej oraz nienadążania za ciągle narastającymi wymogami organizatorsko-koncepcyjnymi w bieżącej pracy doprowadziły do stopniowej utraty przez mjr. Z. Zająca prężności operacyjnej, niezbędnej w kierowaniu jednostką.

Opinia służbowa, 1973 r.

W przebytej drodze od 1951 roku mjr Zygmunt Zając od samego początku realizował trudne zadania naszego resortu. Już w 1951 roku był zaangażowany przy rozpracowaniu siatki szpiegowskiej na terenie miasta Gdyni, co zostało uwieńczone sukcesem poprzez uchwycenie członków siatki na statku handlowym „Chopin”. Poza tym cały czas brał udział w walce z podziemiem, jakie istniało w tym czasie na terenie Trójmiasta. Dzięki [jego] należytej pracy operacyjnej kierowanym zespołem zostały wykryte masowe zatrucia bydła w miejscowych PGR-ach, za które sprawcy otrzymali wysokie kary. Również wykryto sprawców masowych akcji sabotażowych w PGR-ach, które polegały na podpaleniach mienia państwowego z pobudek politycznych. Sprawcy zostali pociągnięci do odpowiedzialności sądowej. Jednym z subtelniejszych sukcesów oficera kontrwywiadu jako komendanta powiatowego ds. SB w Łęborku było udokumentowanie działalności szpiegowskiej [ob. ...], który podczas pobytu w RFN współpracował z wywiadem zachodnioniemieckim. Dzięki należyście przygotowanej kombinacji operacyjnej figuranta sprowadzono z zagranicy do Polski, gdzie sprawca otrzymał wyrok 8 lat pozbawienia wolności. [...] Podczas pobytu na emeryturze nigdy nie tracił kontaktu z naszą jednostką. Pełnił funkcję Komendanta O[ochotniczej] R[ezerwy] MO przy Komendzie Powiatowej MO w Łęborku.

[...] W 1980 roku ze względu na zagrożenie ustroju w naszym kraju samowolnie wyraził akces powrotu do pracy, nie patrząc na stan zdrowia. [...] Po powrocie w 1981 r. do pracy w naszym resorcie natychmiast włączył się do trudnej pracy, jaką była walka z powstałą ekstremą w naszym kraju. Brał czynny udział przy rozpracowaniu, a następnie ujęciu wykonawców i kolporterów nielegalnej drukarni, której funkcją było oddziaływanie na miasto rejon Łęborka. Drukarnia ściśle współdziałała z ośrodkiem dyspozycyjnym T[ymczasowej] K[omisji] K[oordynacyjnej] [NSZZ „Solidarność”] w Gdańsku. [...] Podsumowując całokształt pracy mjr. Zająca Zygmunta, należy jednoznacznie stwierdzić, że całe swoje życie poświęcił dla dobra naszej Ojczyzny. Swoją skrytalizowany światopogląd marksistowski wyraził między innymi tym, że jego syn jedynak [...] poszedł w ślady ojca i obecnie jako oficer Służby Bezpieczeństwa pracuje w WUSW w Gdańsku.

Opinia służbowa, 1985 r.

Bierze także udział w zabezpieczeniach imprez kościelnych, koordynując wpływem i przetwarzaniem informacji.

Wniosek personalny, 1979 r.

Od 1 stycznia 1980 r. odpowiedzialny za przetwarzanie danych do systemu elektronicznego obowiązującego po pionie IV w kraju. [...] Niezależnie od prac analityczno-informacyjnych na łączności posiada 6 t[ajnych] w[sółpracowników], z tego 5 jednostek wywodzących się z kleru.

Opinia służbowa, 1980 r.

Odpowiedzialny jest personalnie za pracę operacyjną obejmującą placówki zakonne działające na terenie województwa.

Wniosek personalny, 1980 r.

Jego podstawowym zadaniem jest organizowanie pracy oraz realizacja zadań obserwacyjnych, rozpoznawczych i specjalnych w odniesieniu do kleru rzymskokatolickiego na terenie województwa. [...] O łatwości w nawiązywaniu kontaktów z ludźmi świadczą m.in. liczne pozyskania osobowych źródeł informacji i organizowania punktów obserwacyjnych.

Opinia służbowa, 1985 r.

- 1 XII 1973

W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Poznaniu, jednocześnie inspektor operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Obornikach.
- 1 X 1974

Śluchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1977

Inspektor Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 16 II 1980

Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 V 1981

Kierownik Grupy Operacyjnej w Bytowie Wydziału IV SB KWMO w Słupsku.
- 1 VI 1982

P.o. kierownik Sekcji I Wydziału IV SB KW MO w Słupsku, jednocześnie kierownik Grupy Operacyjnej w Sławnie Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 16 XII 1982

Kierownik Sekcji I Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1985

P.o. zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- 1 XI 1985

Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
- [22 I 1990]

W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie starszy inspektor Sekcji Socjalnej Wydziału Zdrowia i Spraw Socjalnych WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990

Zwolniony.

Awanse:

plut. MO (1973), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984), mjr MO (1989).

Wykształcenie:

1969 Technikum Kolejowe w Poznaniu

1977 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.

1982 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1983 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.

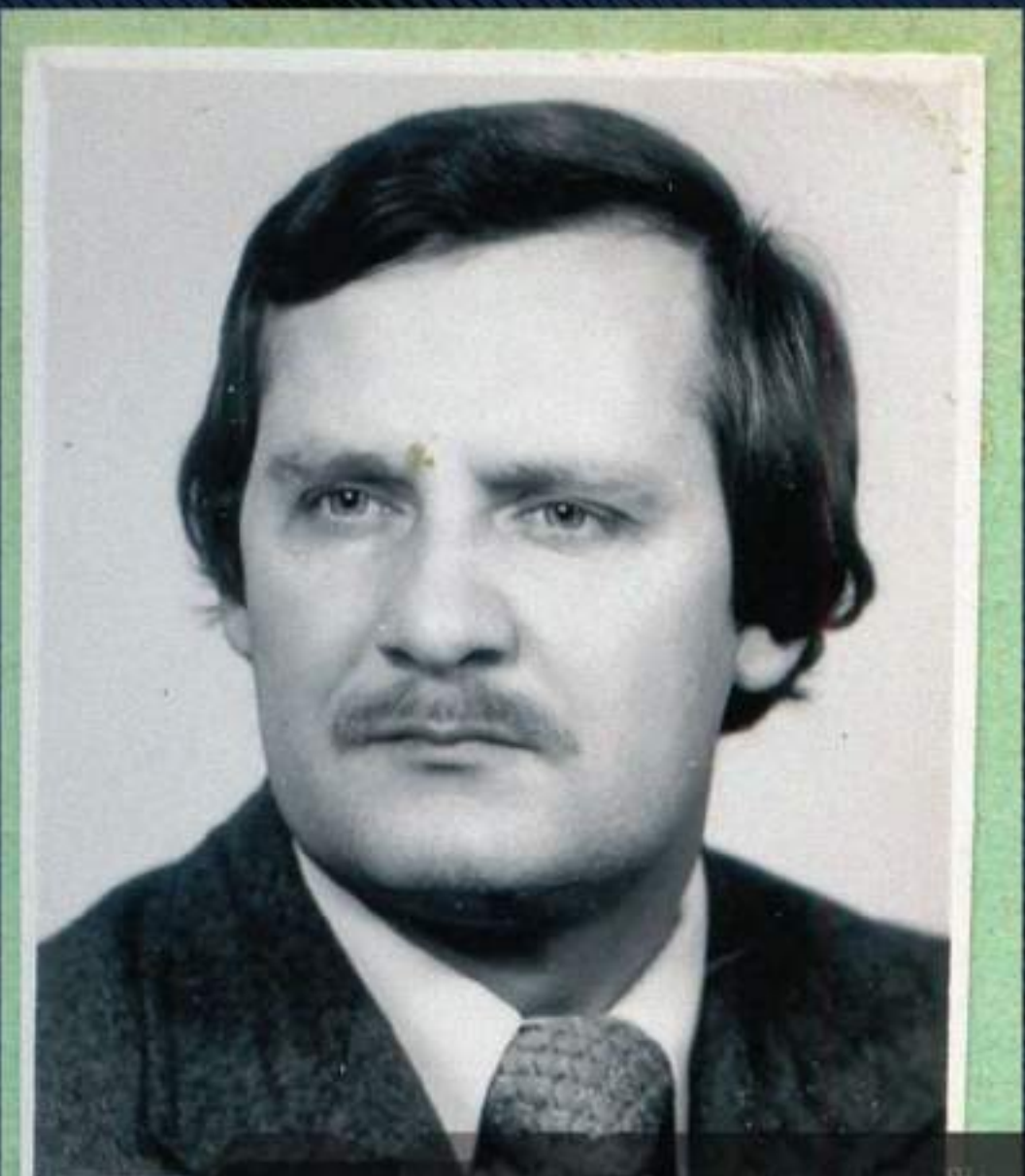
1983 Odznaka Honorowa „Zasłużony działacz LOK”

1985 Srebrny Krzyż Zasługi.

1987 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1988 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.

Członek PZPR od 1978 r.

Przepióra Marian
s. Józefa
ur. 27 IX 1949 r.
w Uzarzewie (pow. Poznań)

Ramowy program studium

Nazwa przedmiotu	Liczba godz.
Marksistowsko-leninowska teoria agrarna	26
Polityka rolna	44
Ekonomika rolnictwa i organizacja przedsiębiorstw rolnych	66
Socjologia wsi	14
Prawo rolne	10
Rolnictwo w krajach socjalistycznych	20
Praca partyjna na wsi	20
Wybrane problemy z polityki, historii i religioznawstwa	4

Załącznik nr 4
Akademia Nauk Społecznych PZPR
(nazwa szkoły wyższej)
Wydział Nauk Społeczno - Ekonomicznych
(wydział - instytut)

ZASWIADCZENIE NR 259/SE/86
PODPIECZENIA STUDIUM PODYPLOMOWEGO
Kierownika Studium
Kazimierz SAGAN
(nazwa studium)
(a) w dniu 9 lipca 1948 r., w Broninie
(b) w roku 1985/86 na kierunku Poddyplomowe
Polityki Rolnej i Gospodarki Żywnościowej
(c) je dnia 13 czerwca 1986 r.
cm dobrym
Podpisz podpis
Kierownika Studium
Józef Bogusz
Proszę o
M. Dąbrowa-Szeffler
Zaw. dnia 25 czerwca 1986 r.
Zam. 348 Wydz. Ark. 76 - PZPR 1110134 - 13.008 - polim 111

- 1 VII 1976

Młodszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 1 VII 1979

Inspektor Sekcji V Wydziału IIIA SB KW MO w Słupsku.
- 16 I 1981

Starszy inspektor Wydziału IIIA SB KW MO w Słupsku.
- 1 V 1981

Kierownik Sekcji VII Wydziału V SB KW MO w Słupsku.
- 1 II 1985

Starszy inspektor Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 1 I 1986

Zastępca naczelnika Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.
- 16 X 1987

W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie starszy inspektor Sekcji Obrotu Towarowego i Usług Niematerialnych Wydziału do Walki z Przestępcstwami Gospodarczymi WUSW w Słupsku.
- 16 XII 1987

Starszy inspektor Wydziału V SB WUSW w Słupsku.
- 2 I 1990

Starszy inspektor Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.
- 1 IV 1990

P.o. naczelnik Wydziału Ochrony Gospodarki SB WUSW w Słupsku.
- Dalszy przebieg służby niezany.

Awanse:

st. kpr. MO (1976), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984).

Wykształcenie:

1966 Liceum Ogólnokształcące w Wałczu.

1968 Studium Nauczycielskie w Słupsku.

1973 Wydział Matematyczno – Fizyczny – Chemiczny Uniwersytetu Gdańskiego (mgr matematyki).

1977 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).

1986 Akademia Nauk Społecznych PZPR w Warszawie (Studium Polityki Rolnej i Gospodarki Żywnościowej).

Odnaczenia:

1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1985 Srebrny Krzyż Zasługi.

1985 Odznaka Specjalna ORM.

1986 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1986 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.

1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1977 r.

Prośbę swoją motywuję tym, że praca ta pozwoli mi wykrywać i likwidować liczne przestępstwa o charakterze politycznym i gospodarczym, z jakimi obecnie mamy do czynienia, co przyczyniłoby się do szybszego i lepszego rozwoju Polski Ludowej.

Podanie K. Sagana do komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, 1975 r.

Do PZPR jeszcze nie wstąpiłem, gdyż uważam, że by być członkiem partii, trzeba być jej aktywnym członkiem, a to prezentuje człowiek z pewnym doświadczeniem i autorytetem zawodowym. Obecnie uważam, że to nastąpiło i zamierzam wstąpić w poczet kandydatów PZPR.

Życiorys K. Sagana, 1975 r.

Nie tolerował u podwładnych braku aktywności, a przede wszystkim cech nie dających się pogodzić z pracą operacyjną, jak lenistwo, niewykonywanie poleceń służbowych, niedokładności i nieterminowości w wykonywaniu zadań służbowych.

Opinia służbowa, 1987 r.

W dniu 11 września 1987 r. o godz. 16.00 pracownica ekspedycji pocztowej Wojewódzkiego Urzędu Poczty w Słupsku ujawniła w trakcie opróżniania skrzynki teczke z zawartością wstępnych tajnych spec[jalnego] znaczenia dokumentów dotyczących zabezpieczenia operacyjne-go osoby. Uznając, że są to akta osobowe funkcjonariusza MO, po uprzednim po-bieżnym zapoznaniu się z nimi przekaza-ła je w dniu następnym do WUSW w Słup-sku. Ustalono, że dokumenty te posiadał u siebie w szafie metalowej kpt. Kazi-mierz Sagan, który nie był w stanie wyja-snić, kiedy i w jakich okolicznościach do-konano zaboru tych dokumentów oraz kto tego dokonał kpt. K[azmierz] Sagan wykazując dużą dozę samokrytycyzmu w zakresie naruszenia dyscypliny służ-bowej poprzez niezachowanie należytej czujności i nieprzestrzegania właściwe-go zabezpieczenia dokumentów tajnych specjalnego znaczenia – napisał raport o przeniesienie na niższe stanowisko służbowe. Decyzją moją został mianowa-ny starszym inspektorem Wydz[iału] d[ł]o

w[alki] z Przestępcstwami Gospodarczymi tut. WUSW. Biorąc pod uwagę charakter naruszenia dyscypliny służbowej, oko-liczności popełnienia czynu, dotychcza-sowe wyniki w służbie, postawę ideowo-moralną oraz zachowanie się poza służbą [...] karzę kpt. Kazimierza Sagana [...] surową naganą.

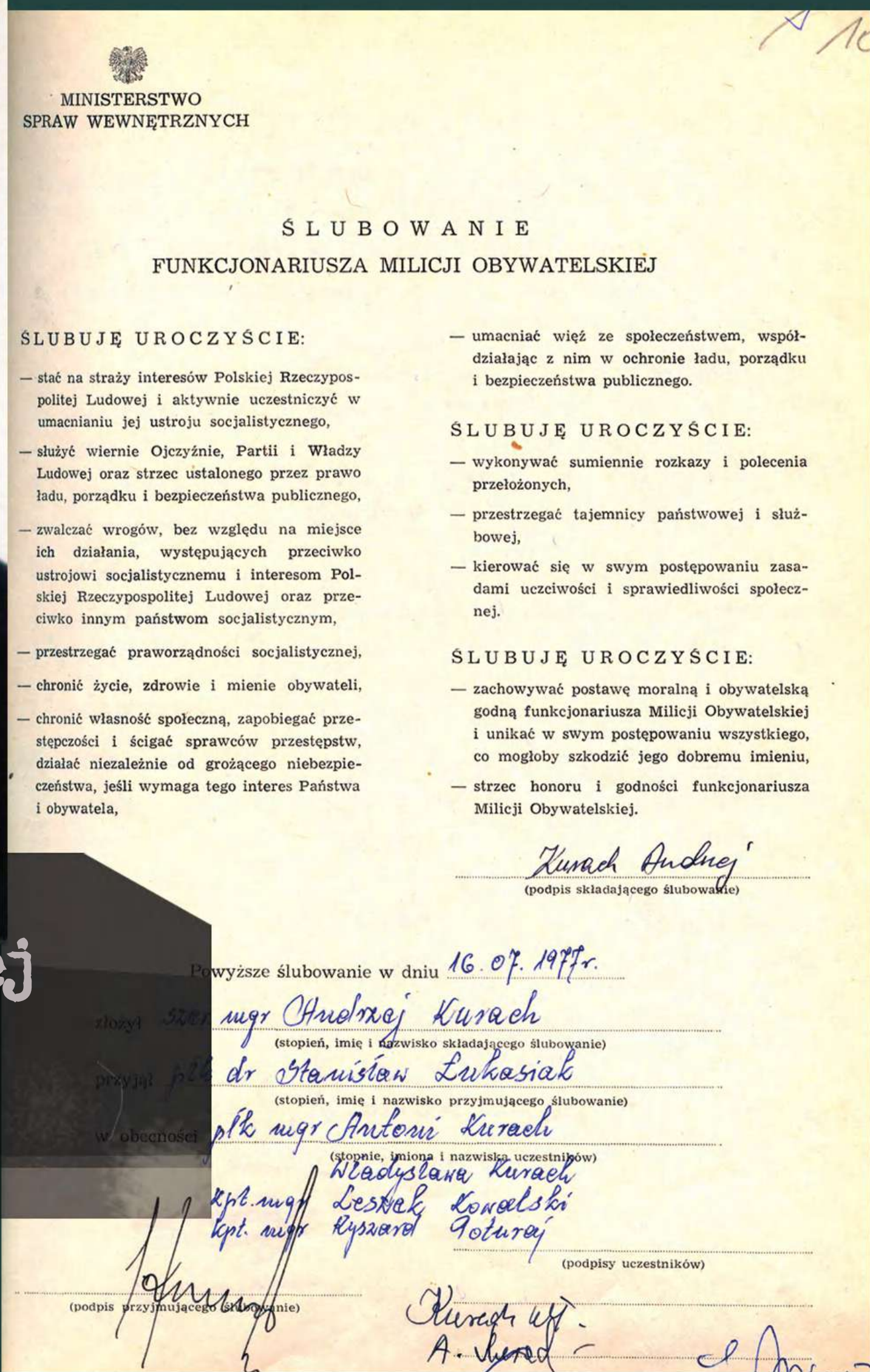
Rozkaz karny, 1987 r.

Organizuje operacyjną ochronę F[a-bryki] M[aszyn] R[olniczych] Agromet-Famarol w Słupsku będącej obiektem szczególnej ochrony.[...]Szybkopoznał zagadnienia związane z tym obiektem i prawidłowo organizuje sobie pracę operacyjną. [...] Samodzielnie pozy-skał wartościową jednostkę t[ajnego] w[sółpracownika] i posiada właściwe rozpoznanie na ochranianym obiekcie.

Opinia służbowa, 1988 r.

Kurach Andrzej
s. Antoniego
ur. 5 V 1954 r.
w Krakowie

- 16 VII 1977 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 X 1977 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektor) Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 1 IX 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
- 30 VIII 1982 **Śluchacz Wyższej Szkoły KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.**
- 1 II 1983 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KW MO/WUSW w Słupsku.
- 1 XI 1987 Zastępca naczelnika Wydziału VI SB WUSW w Słupsku.**
- 1 I 1990 W dyspozycji szefa WUSW Słupsk, p.o. naczelnik Wydziału Studiów i Analiz WUSW w Słupsku.**
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Prośbę swoją motywuję osobistym zainteresowaniem dla pracy, którą pragnę podjąć i przykładem, jaki dali mi moi rodzice – oboje są funkcjonariuszami KW MO Leszno.

Podanie A. Kuracha do KW MO w Słupsku, 1977 r.

Po powrocie ze Studium realizuje zadania w zakresie zwalczania wywiadu amerykańskiego.

Opinia służbowa, 1979 r.

Pracę kontrwywiadowczą rozwija w aspekcie problemów walki z siłami antysocjalistycznymi. Spośród posiadanych jednostek t[ajnych] w[spółpracowników] jedną sytuację wykonuje w sposób ofensywny.

Wniosek personalny, 1981 r.

Wyróżnia się w prowadzeniu trudnych rozmów operacyjnych, okazując się wielokrotnie „mistrzem dialogu”.

Opinia służbowa, 1982 r.

Obecnie tow. Kurach prowadzi sprawę obiektową krypt[onim] „Wędrowcy” oraz bezpośrednio obsługuje 11 tajnych współpracowników [...]. Posiada w przygotowaniu 3 sytuacje ofensywne pod ośrodki wywiadu. [...] Cały stan agentury posiada dużą wartość kontrwywiadowczą.

Opinia służbowa, 1983 r.

Zwracam się z prośbą o wyrażenie zgody na podjęcie przeze mnie nauki na podyplomowym „Studium Wiedzy o Związku Radzieckim i Stosunkach Polsko-Radzieckich”. Studium organizowane jest przez Zarząd Główny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej [...]. W uzasadnieniu podaję, że pełnię społecznie funkcję lektora Komitetu Zakładowego PZPR na terenie naszej jednostki i swój ewentualny udział w Studium traktuję jako możliwość ugruntowania swej wiedzy na rzecz dalszej kontynuacji działalności społeczno-politycznej. Dodatkową motywację osobistą wobec przedmiotu Studium stanowi dla mnie miniony pobyt na szkole resortowej w ZSRR i przywiezione stamtąd zainteresowania dla spraw radzieckich.

Raport A. Kuracha do szefa WUSW w Słupsku, 1984 r.

Satyryczny, czasem nieobiektywny sposób interpretowania niektórych postaw i przejawów życia społeczno-obyczajowego w środowisku wydziałowym powodował, że sporadycznie był tow. Kurach nie tolerowany. Ponieważ wywoływało to napięcia interpersonalne, przeprowadziłem rozmowę z tow. Kurachem, w rezultacie której przeprosił stosowne osoby.

Opinia służbowa, 1986 r.

Obecnie jest słuchaczem studium doktoranckiego Instytutu Nauk Politycznych Akademii Nauk Społecznych [przy KC PZPR].

Notatka z przeglądu akt, 1990 r.

Awanse:

ppor. MO (1978), por. MO (1981), kpt. MO (1985).

Wykształcenie:

- 1974 Liceum Ogólnokształcące w Koszalinie.
- 1977 Wyższa Szkoła Ekonomiczna we Wrocławiu (mgr ekonomii).
- 1978 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.
- 1983 Wyższa Szkoła KBP (KGB) przy RM ZSRR w Moskwie.
- 1988 Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe).

Odnazczenia:

- 1987 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1989 Srebrny Krzyż Zasługi.

Członek PZPR od 1977 r.

Po otrzymaniu dyplomu [WSP] mógłbym być przydatnym pracownikiem w służbie MO, z którą łączą się moje zainteresowania.

Podanie D. Tańskiego do KW MO w Słupsku, 1978 r.

Ma dobre rozeznanie w środowisku studenckim i kultury.

Opinia służbowa, 1979 r.

Poziom intelektualny rozumiany jako inteligencja ogólna – dobry. Natomiast duże braki w wiedzy ogólnohumanistycznej i kulturalnej, niezbyt płynny sposób formułowania myśli i wypowiedzania się. [...] Ogólna wiedza politologiczna niedostateczna, filozoficzna minus dobra, ekonomiczna plus dostateczna. Niedostateczna orientacja w aktualnej problematyce politycznej – polskiej i międzynarodowej.

Charakterystyka psychologiczna opracowana w Departamencie I MSW, 1979 r.

Poczynił duże postępy w dziedzinie znajomości problematyki filozoficzno-społecznej marksizmu-leninizmu i wiedzy społeczno-politycznej kraju i świata. Jest powierzchowny w przyswajaniu materiału nauczania i mało aktywny na zajęciach, nie potrafi precyzyjnie formułować swoich myśli. [...] Winien [...] kontynuować naukę języka, aby stać się pełnowartościowym oficerem wywiadu.

Arkusz oceny kwalifikacyjnej absolwenta Studium Podyplomowe Ośrodka Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I ASW MSW w Warszawie, 1980 r.

Prowadzi [...] zagadnienia szkolnictwa i oświaty.

Opinia służbowa, 1981 r.

Osobiście obsługuje sieć 17 tajnych współpracowników oraz prowadzi 3 sprawy operacyjnego rozpracowania.

Opinia służbowa, 1982 r.

Wniósł liczący się wkład pracy w rozpracowanie i likwidację działalności nielegalnej struktury „Solidarności”.

Wniosek personalny, 1986 r.

W najtrudniejszym okresie napięć społecznych dowiódł swoją zaangażowaną postawą w służbie, iż jest na trwałe związany z naszymi organami. [...] Osobiście pozyskał w okresie dotychczasowej pracy 33 t[ajnych] w[spółpracowników]. Czynniki te [...] zdecydowały o powołaniu go w skład grupy operacyjnej powołanej przy Wydziale III do rozpracowania działającej w Słupsku nielegalnej struktury „Solidarności”.

Opinia służbowa, 1986 r.

16 VII 1978 Młodszy inspektor Sekcji Obrotu Towarowego i Usług Niematerialnych Wydziału do Walki z Przestępczością Zorganizowaną KW MO w Słupsku.

1 IX 1978 Młodszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku (na wolnym etacie młodszego inspektora Sekcji Obrotu Towarowego i Usług Niematerialnych Wydziału do Walki z Przestępczością Zorganizowaną KW MO w Słupsku).

16 X 1978 Młodszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku (na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału III SB KW MO w Słupsku).

31 VII 1979 W dyspozycji Departamentu Kadr MSW.

21 VIII 1979 Młodszy inspektor Departamentu I MSW.

25 VIII 1979 Śluchacz Studium Podyplomowe Ośrodka Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie.

15 VII 1980 Młodszy inspektor Departamentu I MSW.

1 VIII 1980 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku, jednocześnie inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku.

16 VII 1981 Starszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Słupsku.

1 XI 1982 Kierownik Sekcji Wydziału III SB KW MO/WUSW w Słupsku.

2 I 1990 Starszy inspektor Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa WUSW w Słupsku.

1 IV 1990 P.o. naczelnik Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa WUSW w Słupsku.

31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:

st. szer. MO (1978), ppor. MO (1980), por. MO (1983), kpt. MO (1987).

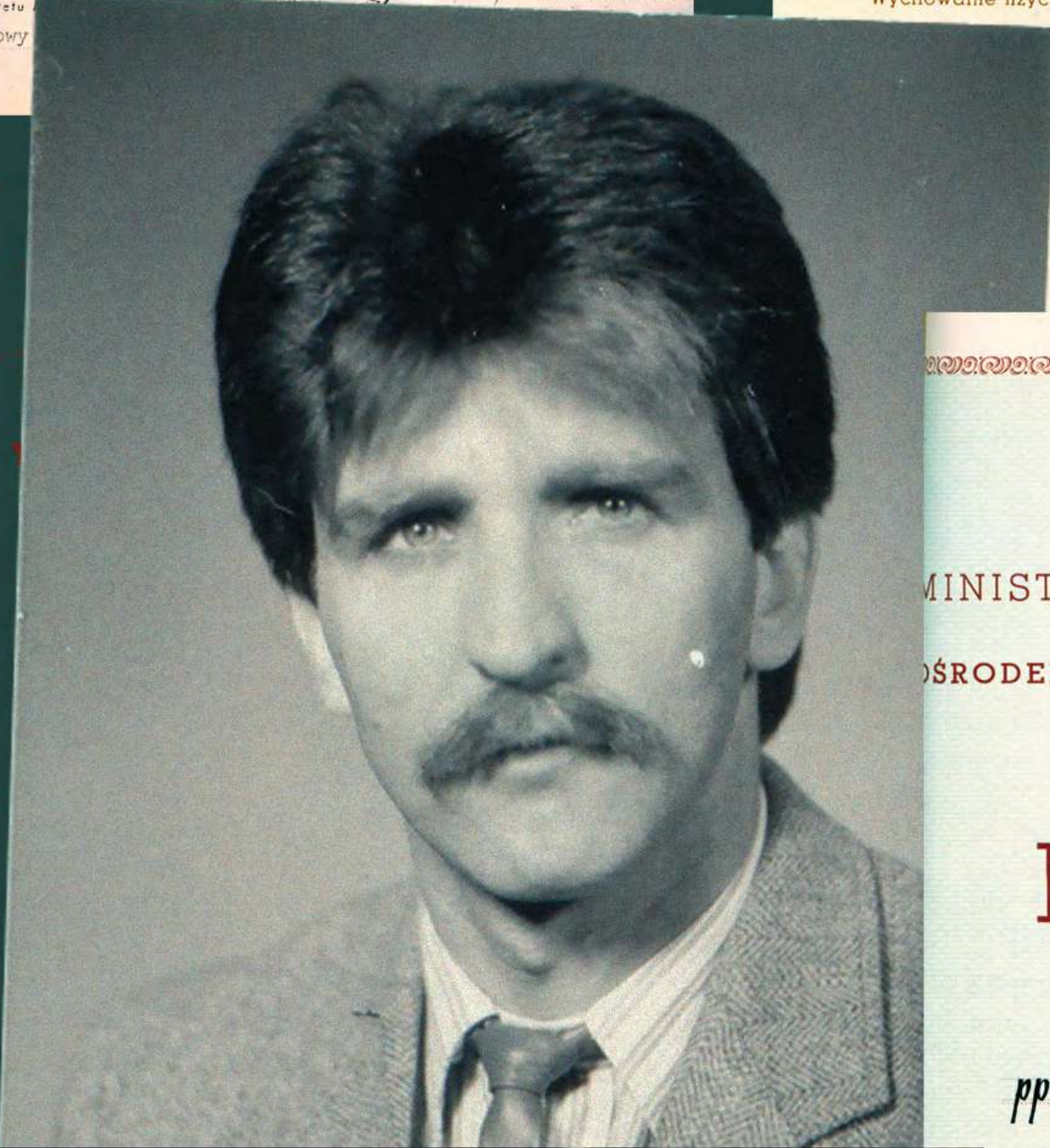
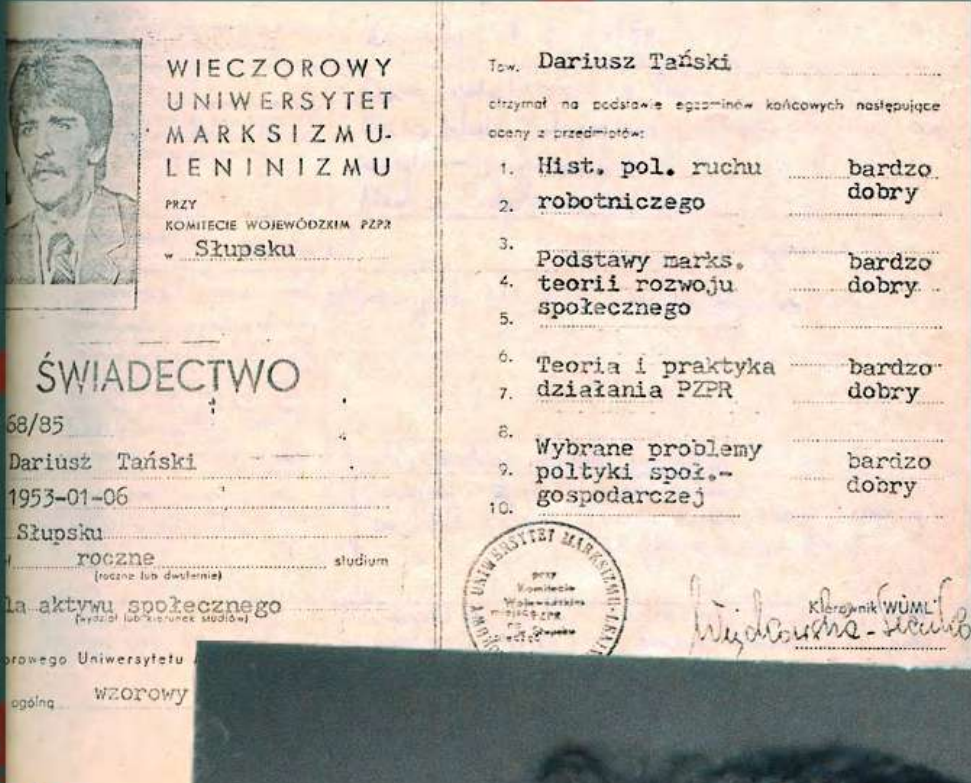
Wykształcenie:

- 1972 Liceum Ogólnokształcące w Pucku
- 1978 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr matematyki).
- 1980 Ośrodek Kształcenia Kadr Wywiadowczych Departamentu I Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).
- 1985 Roczne studium dla aktywu społecznego Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
- 1988 Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe).

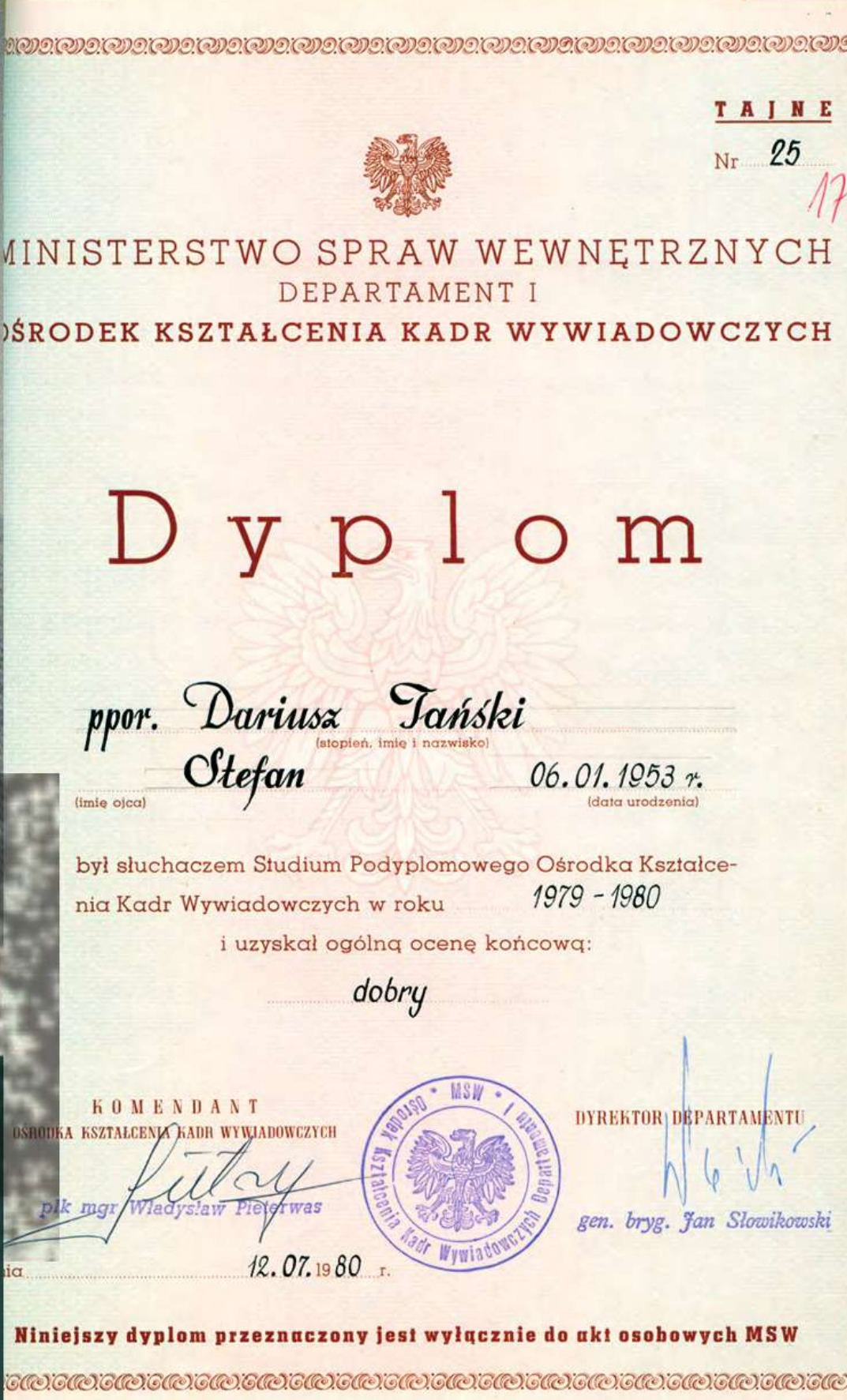
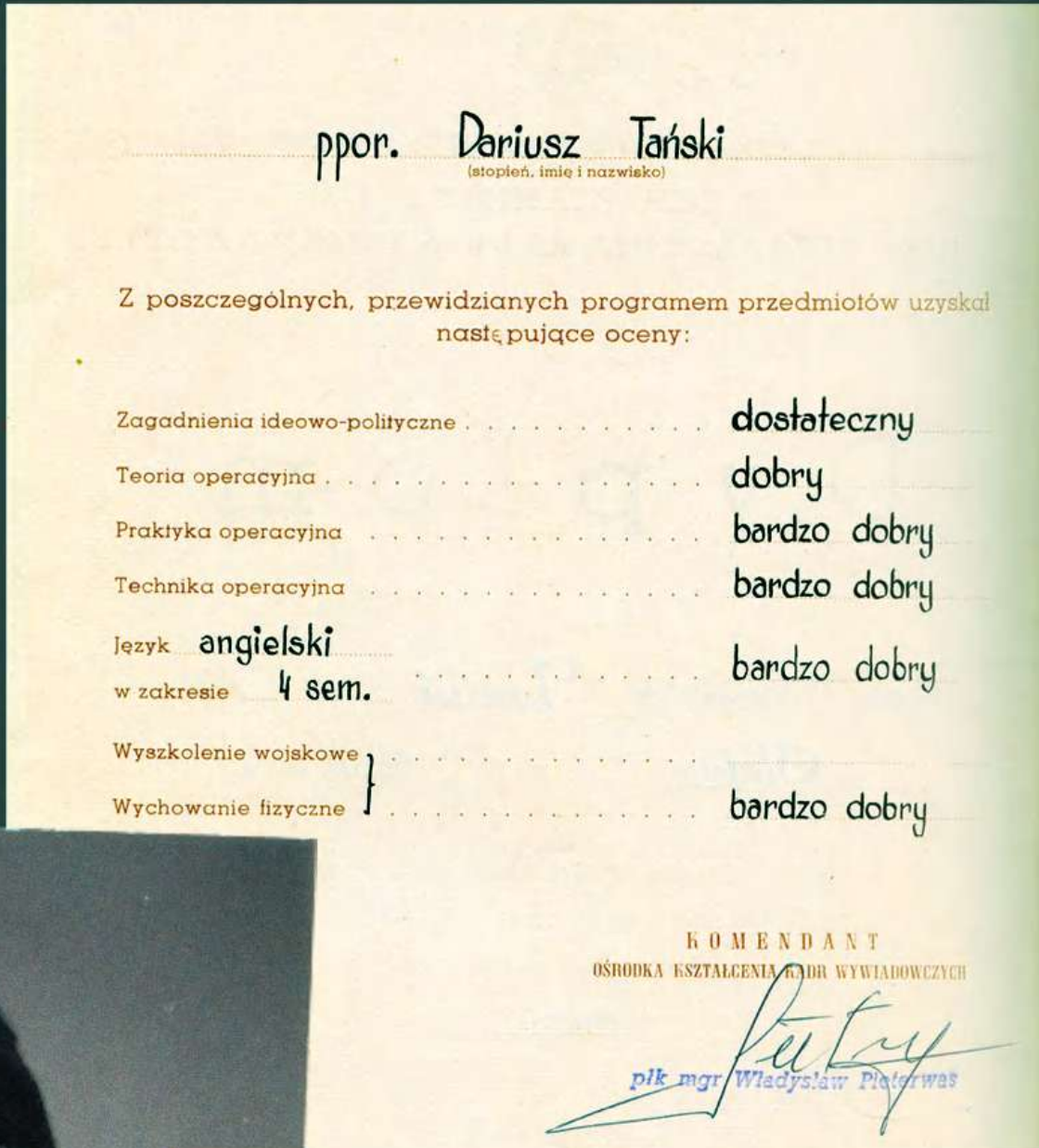
Odnazczenia:

- 1984 Odznaka Specjalna ORMO.
- 1987 Brązowy Krzyż Zasługi.
- 1988 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1988 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1978 r.

Tański Dariusz
s. Stefana
ur. 6 I 1953 r.
w Słupsku

- 1 VIII 1953

Słuchacz Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku oraz Czerwieńsku (k. Zielonej Góry).
- 27 VII 1954

W dyspozycji szefa WUBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1954

Młodszy referent Sekcji VA Wydziału IV WUBP w Koszalinie.
- 1 IX 1954

Młodszy oficer śledczy Sekcji III Wydziału Śledczego WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1955

Oficer śledczy Sekcji II Wydziału VII WUdsBP w Koszalinie.
- 27 XII 1956

Oficer techniki operacyjnej Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1958

Oficer operacyjny Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 X 1959

Oficer śledczy Samodzielnej Sekcji Śledczej KW MO w Koszalinie.
- 1 II 1962

Starszy oficer śledczy Wydziału Śledczego KW MO w Koszalinie.
- 1 IV 1967

Inspektor Wydziału Śledczego KW MO w Koszalinie.
- 15 V 1969

Zastępca naczelnika Wydziału Ogólnego KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975

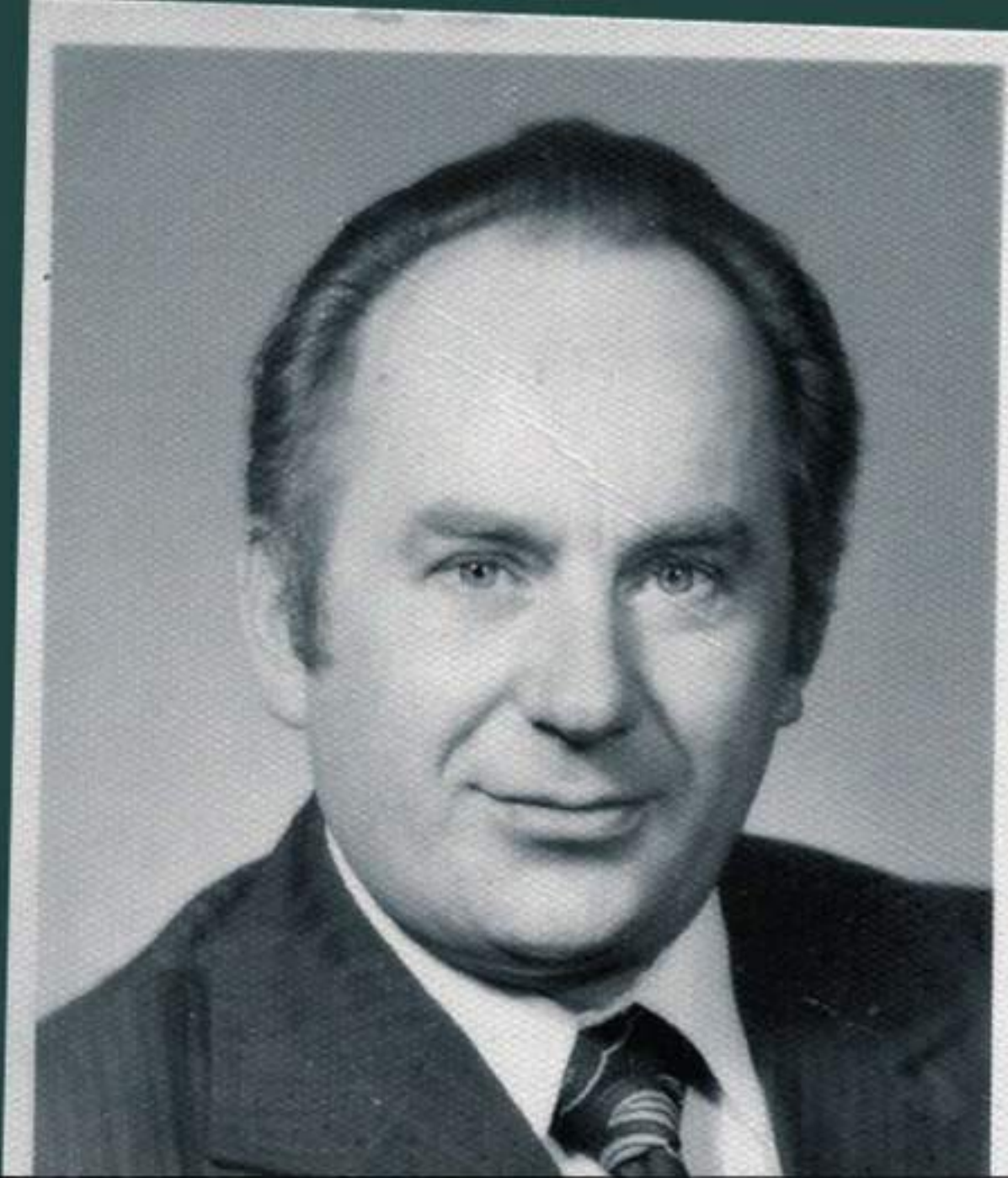
Naczelnik Wydziału Śledczego KW MO/WUSW w Słupsku.
- 15 I 1986

Zwolniony.

Awanse:
chor. (1954), ppor. (1956), ppor. MO (1957), por. MO (1959), kpt. MO (1963), mjr MO (1969), ppłk MO (1976).

Wykształcenie:
1953 Państwowe Technikum Hodowli Drobного Inwentarza w Samostrzelu.
1954 Krajowy Ośrodek Szkolenia MBP w Gdańsku i Czerwieńsku.
1967 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr prawa).

Członek PZPR od 1951 r., FJN od 1954 r., PRON od 1984 r.

Szymak Stanisław
s. Stanisława
ur. 13 IV 1932 r. w Rawiczu
(pow. Piotrków Trybunalski)

Obywatel
Stanisław Szymak
w Koszalinie

Komitet Frontu Jedności Narodu miasta i powiatu i Prezydent Miasta Koszalina składają Obywatelowi serdeczne podziękowanie za dotychczasową ofiarną pracę w Społecznej Komisji Pojednawczej oraz życzą dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej.
W dowód uznania przyznano Obywatelowi nagrodę rzeczową wartości 500 złotych.-

PREZYSTY MIASTA
Szymak

Linie

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koszalinie składa Obywatelowi/ce/ serdeczne podziękowanie za ofiarną pracę społeczną w samorządzie mieszkańców miasta Koszalina w 1972 roku i przyznaje nagrodę rzeczową wartości 500,- złotych.
Jednocześnie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej życzy Obywatelowi/ce/ dalszych sukcesów i zadowolenia w pracy zawodowej i społecznej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Odnaczenia:

- 1966

Odnaka Tysiąclecia Państwa Polskiego.
- 1971

Odnaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973

Odnaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1975

Medal „Za zasługi dla m. Koszalina”.
- 1975

Złoty Krzyż Zasługi.
- 1976

Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979

Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1980

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1982

Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982

Odnaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1983

Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984

Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984

Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984

Brązowa Odznaka „W służbie penitencjarnej”.

Proszę o przyjęcie mnie na roczną oficerską szkołę MBP, gdyż jako świadomy obywatel chcę przyczynić się do szybszego budowania socjalizmu w Polsce.

Podanie S. Szymaka do MBP, 1953 r.

W pracy operacyjnej powierzono mu zagadnienia osób zbiegłych za granicę. [...] Brak mu jest jednak operacyjnego zmysłu pracy koncepcyjnej. [...] Stanowczo lepiej mógłby pracować jako oficer śledczy.

Charakterystyka, 1959 r.

Prowadząc sprawę dotyczącą propagandy rewizjonistycznej dzięki spostrzegawczości i wnikliwości oraz należytej pracy z podejrzanym ustalił, że osoba aresztowana o inne przestępstwa jest autorem i kolporterem ulotek w dwóch niewykrytych sprawach z 1962 i 1963 r.

Charakterystyka, 1963 r.

Po objęciu stanowiska ppłk St[anisław] Szymak przystąpił do pracy z dużym zapałem i zaangażowaniem, realizując w krótkim czasie wspólnie z Wydziałem III rozpracowanie operacyjne pod krypt[onimem] „Malarz”; wieńcząc je ujawnieniem sprawcy wrogich napisów i pociągnięciem go do odpowiedzialności karnej. [...] Cechuje go pożądana dążność w realizacji celów z tym jednak, że w sytuacjach trudnych zewnętrznie objawia się niekiedy za duży niepokój i zniecierpliwienie połączone ze zwątpieniem w funkcjonowanie obowiązujących norm i zasad społecznych. [...] Podatny na działanie bodźców zewnętrznych, a pod wpływem niektórych z nich staje się pobudliwy, co niekiedy wyraża się w rozluźnieniu form samokontroli i objawia się w pochopnym wyrażaniu nie zawsze trafnych opinii i ocen.

Opinia służbowa, 1979 r.

Pragnę też zapewnić Obywatela Ministra, że w dalszym ciągu nie będę szczędził sił dla pełnej realizacji uchwał Partii ku wszechstronnemu rozwojowi naszej socjalistycznej Ojczyzny.

Raport S. Szymaka do ministra spraw wewnętrznych w sprawie przejścia na emeryturę, 1985 r.

- 1 XI 1971

Referent operacyjny Referatu Operacyjno-Dochodzeniowego Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą (na wolnym etacie inspektora operacyjno-dochodzeniowego Wydziału do Walki z Przestępczością Kryminalną) KP MO w Białogardzie.
- 16 XII 1971

Referent Referatu Operacyjno-Dochodzeniowego Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KP MO w Białogardzie.
- 22 XI 1972

Słuchacz Szkoły Podchorążych MO w Pile.
- [15 IX 1973]

Referent Referatu Operacyjno-Dochodzeniowego Wydziału do Walki z Przestępczością Gospodarczą KP MO w Białogardzie.
- 1 XI 1974

Inspektor operacyjny Grupy Operacyjnej Referatu ds. SB KPMO w Białogardzie.
- 1 VI 1975

Młodszy inspektor Wydziału Śledczego SB KW MO w Słupsku.
- 1 X 1975

Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 1 VII 1978

Inspektor Wydziału Śledczego SB KW MO w Słupsku.
- 1 VI 1982

Starszy inspektor Wydziału Śledczego KW MO/WUSW w Słupsku.
- 1 III 1986

Naczelnik Wydziału Śledczego SB WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990

Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1971), st. kpr. MO (1973), plut. MO (1974), ppor. MO (1978), por. MO (1981), kpt. MO (1985).

Wykształcenie:
1965 Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Białogardzie (frezer).
1969 Technikum Mechaniczno-Elektryczne dla Pracujących w Białogardzie (technik mechanik obróbki skrawaniem).
1973 Szkoła Podchorążych MO w Pile.
1978 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1985 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).
[1986] Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego (Studium Kryminalistyki).

Odnaczenia:
1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Brązowa Odznaka „W służbie narodu”.
1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Brązowa Odznaka „W służbie penitencjarnej”.
1988 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1989 Złota Krzyż Zasługi.
1989 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1973 r.

Proszę swą motywuję tym, że chciałbym pracować jako funkcjonariusz MO, żeby przyczynić się w jak największym stopniu do zwalczania przestępczości w naszym kraju.

Podanie Cz. Dymowskiego do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1971 r.

Z uwagi jednak na brak etatów [w SB] wstąpiłem do MO, obecnie chciałbym zrealizować swój pierwotny zamiar, ponieważ praca w Służbie Bezpieczeństwa bardziej mi odpowiada.

Raport Cz. Dymowskiego do komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie, 1974 r.

W ramach awansu [...] przeniesiony do pracy w Służbie Bezpieczeństwa KP MO Białogard po zagadnieniu Wydziału III. [...] Posiada w opracowaniu kandydata na t[ajnego] w[sółpracownika] wywodzącego się ze środowiska inteligencji ukraińskiej, osoba z perspektywą.

Opinia służbowa, 1975 r.

Opiniowany winien więcej wykazywać troski o organizowanie pracy w prowadzonych przez siebie postępowaniach karnych. [...] Z wykonywanych obowiązków wyraża zadowolenie.

Opinia służbowa, 1981 r.

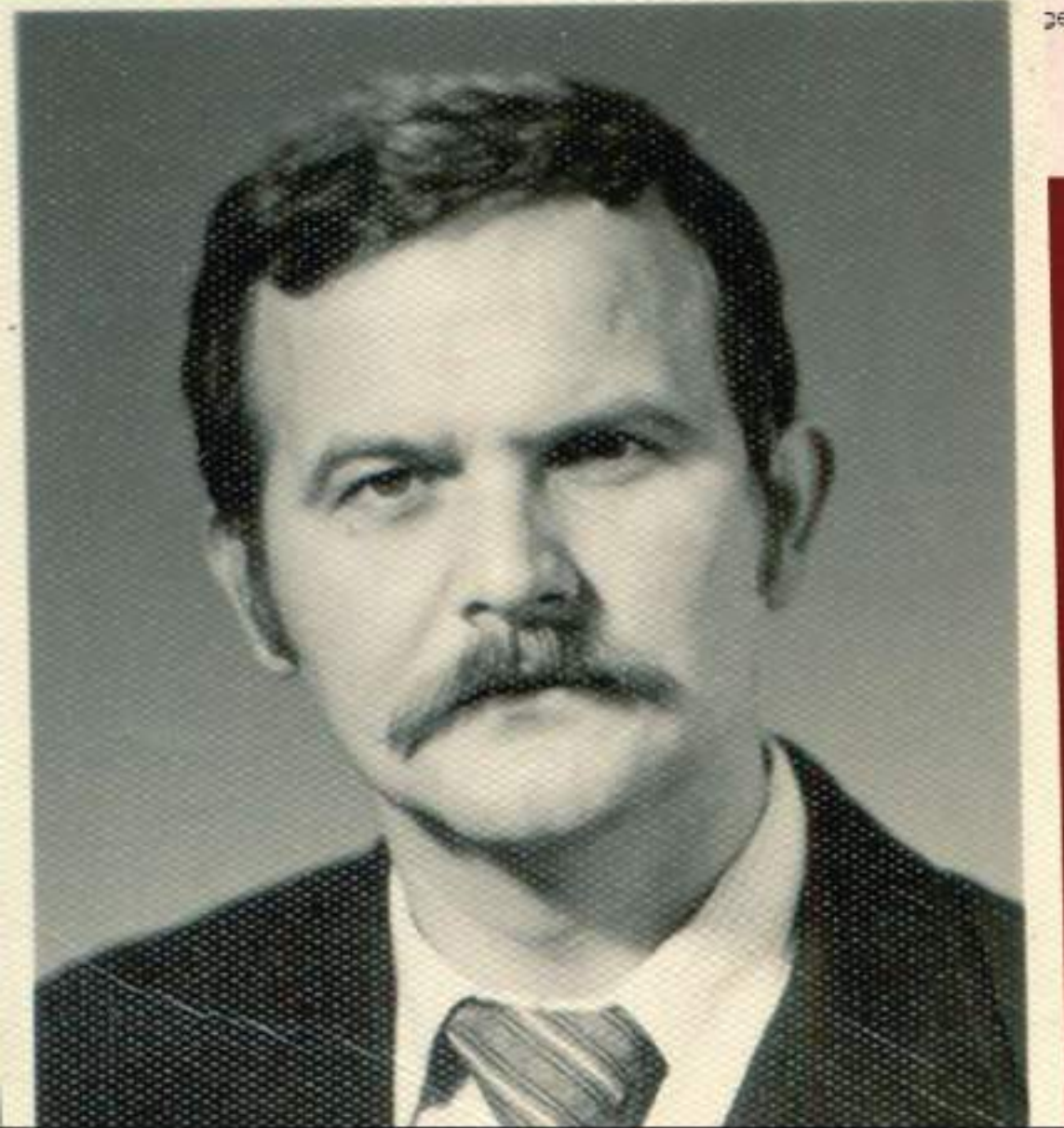
Jest członkiem Wojewódzkiego Aktywu Patriotycznego R[uchu] O[drodzenia] N[arodowego]. [...] Oceny materiałów operacyjnych sporządzane przez por. Dymowskiego zawierają wysoką rozagę polityczną i trafną kwalifikację prawną. [...] Może prowadzić postępowania karne w sprawach o przestępstwa polityczne i gospodarcze.

Opinia służbowa, 1984 r.

Za dobre wyniki w pracy zawodowej był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany, w tym listem pochwalnym ministra spraw wewnętrznych.

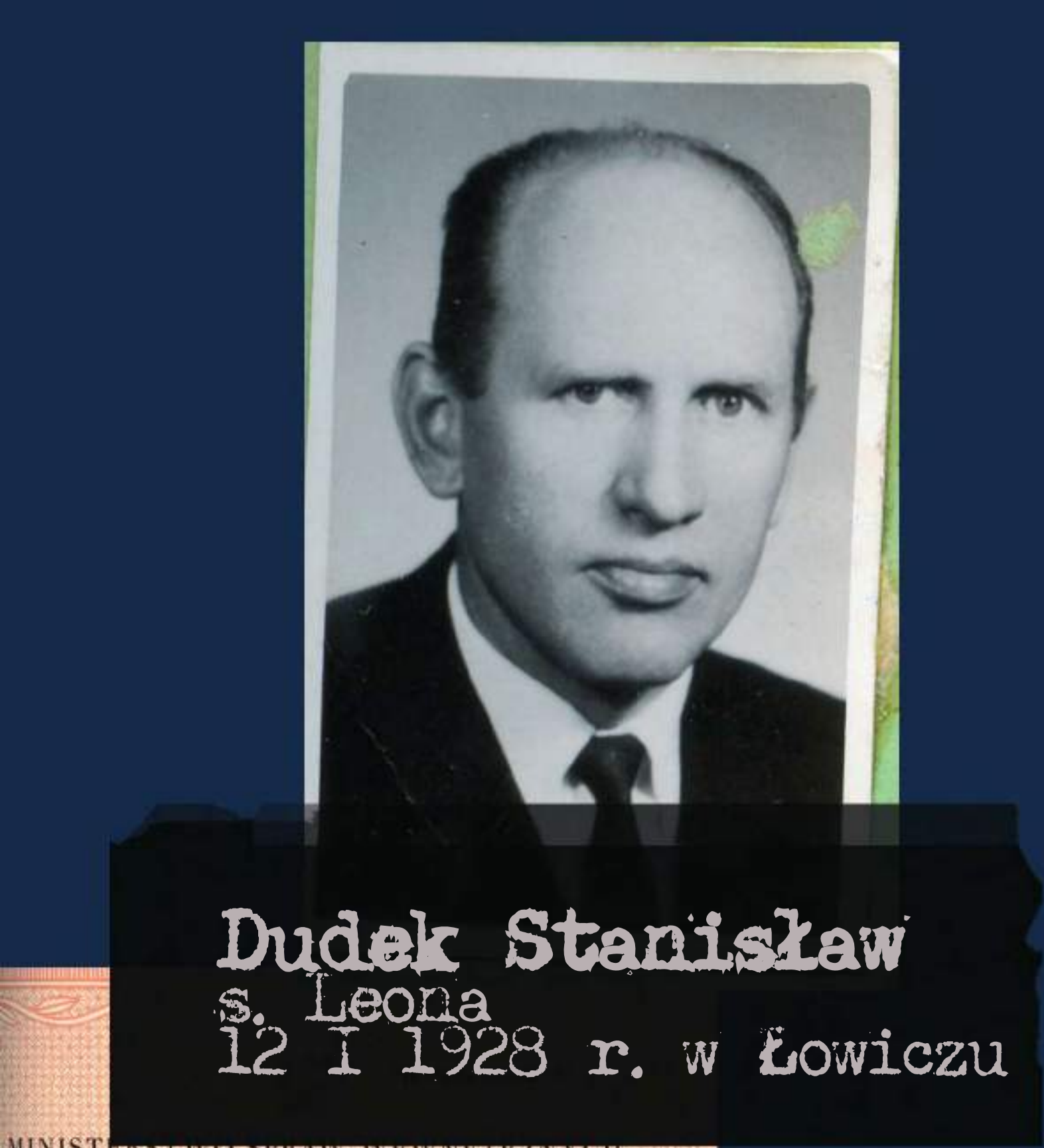
Opinia służbowa, 1985 r.

REPUBLIKA POLSKA
ZASTĘPCA MINISTRA
SPRAW WNEWTRZNYCH
Towarzysz
por. Czesław DYMOWSKI
Z okazji Święta Odrodzenia Polski – 22 Lipca przekazuję wyrazy uznania za osiągnięcia w służbie podziękowanie za wzorową postawę oraz szczerą i pełną wystrkę w realizacji zadań resortu w ostatnim okresie.
Jednocześnie życzę Towarzyszowi dalszych sukcesów w pracy dla dobra Socjalistycznej Ojczyzny oraz pomyślności w życiu osobistym.
gen. dyw. B. STACHURA

Dymowski Czesław
s. Stefana
ur. 20 VII 1948 r.
w Łaskach (pow. Białogard)

Posłuszny, trzeźwy, pracuje możliwie dobrze.

Charakterystyka pracy, 1946 r.

Rozkazy przełożonych wykonywał opieszale. Do przełożonych niższego stopnia odnosił się lekceważąco.

Charakterystyka służbowa, 1949 r.

Wolne chwile po większej części poświęca na czytanie książek naukowych.

Charakterystyka służbowa, 1952 r.

Rozpoczął kurs samochodowy, na który systematycznie uczęszcza i w perspektywie po kursie ma możliwości zostać jako dubler na wóz szybkobieżny Mercedes.

Charakterystyka służbowa, 1964 r.

Jest oficerem o nieco wybujałej ambicji. Do czynionych mu uwag odnosi się z niechęcią i uparcie broni swego stanowiska. Chętnie równocześnie doszukuje się uchybień w metodach postępowania przełożonych. [...] Ogólnie panujące nastroje w społeczeństwie spowodowane wydarzeniami grudniowymi, przejściowe trudności materialne, w jakich znalazł się opiniowany na przełomie grudnia 1970 i stycznia 1971 r. spowodowały u niego zbytnią nerwowość, nieodpowiedzialne wypowiedzi dotyczącej przyczyn trudności i sposobu ich rozwiązania oraz znalazły swój wyraz w objawach niesubordynacji względem Naczelnika Wydziału. Próbował odmówić wykonania kilku poleceń oraz pozwolił sobie w dn[iu] 31 XII 1970 r. na udział w organizowaniu w ramach swej sekcji składkowego przyjęcia z alkoholem w budynku służbowym,

bez wiedzy kierownictwa służbowego i mimo obowiązujących w tym względzie przepisów oraz trwającego wówczas stanu pogotowia”.

Opinia służbowa, 1971 r.

Mjr Stanisław Dudek w pełni odpowiada na zajmowanym stanowisku. Mógłby również awansować, lecz nie posiada wyższego wykształcenia.

Opinia służbowa za lata 1972-1975.

Oceniając całokształt ofiarnej służby stwierdzam, iż awansowanie do stopnia pułkownika MO będzie znaczącym uhonorowaniem jego zasług położonych w zakresie utrzymania bezpieczeństwa publicznego.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, 1980 r.

- 20 II 1945 Gonic PUBP w Łowiczu.
- 15 XI 1946 Kurier poczty specjalnej PUBP w Łowiczu.
- 16 II 1948 Słuchacz Szkoły Wojewódzkiej WUPB w Łodzi.
- 15 IV 1948 Wartownik PUBP w Łowiczu.
- 1 VIII 1948 Młodszy referent Referatu II PUBP w Łowiczu.
- 1 IX 1950 W dyspozycji szefa WUPB w Koszalinie.
- 1 X 1950 Referent Sekcji IV WUPB w Koszalinie.
- 1 III 1951 Referent Sekcji II Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUPB w Koszalinie.
- 1 XII 1951 Starszy referent Sekcji I Wydziału ds. Funkcjonariuszy WUPB w Koszalinie.
- 1 IV 1955 Kierownik Sekcji III Wydziału Kadr i Szkolenia WUPB w Koszalinie.
- 1 IV 1956 Starszy oficer dochodzeniowy Sekcji III Wydziału Kadr i Szkolenia WUdsBP w Koszalinie.
- 27 XII 1956 Starszy oficer techniki operacyjnej Sekcji I Wydziału „T” KW MO w Koszalinie.
- 1 IX 1958 Słuchacz Dwuletniej Oficerskiej Szkoły SB MSW w Legionowie.
- 24 VII 1960 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1960 Starszy oficer operacyjny Wydziału II KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1962 Starszy wywiadowca Wydziału „B” KW MO w Koszalinie.
- 1 VIII 1965 Kierownik Sekcji do Zadań Specjalnych Wydziału „B” KW MO w Koszalinie.
- 1 VIII 1967 Kierownik Sekcji Wydziału B” KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1972 Zastępca naczelnika Wydziału „B” KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „B” KW MO w Słupsku.
- 15 VII 1980 Zwolniony.

Do ujemnych stron należy zaliczyć w pewnym stopniu zarozumiałstwo, które leży u podstawy jego nie całkiem właściwego stosunku do krytyki ze strony aktywu i kolektywu plutonu. [...] Posiada jedną cechę bardzo wartościową, mianowicie szczerść i prawdomówność, co wyraża się w tym, że nie tuszuje faktów swojego niewłaściwego postępowania, jak również i w tym, że śmiało wypowiada swoje uwagi pod adresem współtowarzyszy i wykładawców.

Charakterystyka słuchacza Rocznej Szkoły Oficerskiej KOSz MBP w Gdańsku, 1955 r.

Od sierpnia 1958 roku przydzielono mu sprawy po zagadnieniu byłego podziemia oraz działalność prawicy społecznej na wsi. [...] W dość szybkim czasie potrafił sobie zabezpieczyć dopływ informacji o istniejącej sytuacji, nawiązując dość liczne kontakty, przede wszystkim z byłą agenturą aparatu bezpieczeństwa.

Charakterystyka służbowa, 1959 r.

Posiada dość dobre rozeznanie operacyjne wśród załóg statków bandery RFN. W okresie ostatnich dwóch lat dokonał pozyskania trzech tajnych współpracowników i jednego lokalu kontaktowego.

Opinia służbowa, 1966 r.

[Duże] zaangażowanie i pracowitość cechowały go w czasie akcji „Jesień 70” [inwigilacja uczestników robotniczego buntu w grudniu 1970 r.].

Opinia służbowa, 1971 r.

Brak doświadczenia w kierowaniu zespołem ludzkim na szczeblu wojewódzkim pomniejsza jego wydajność w pracy.

Opinia służbowa, 1978 r.

W rozmowie ppłk Michał Zimnowłocki podtrzymał swój zamiar przejścia na emeryturę, motywując to bardzo złym stanem zdrowia i zmęczeniem psychicznym. [...] W rozmowie nadmienił, że chciałby, aby kierownictwo służbowe przyznało mu maksymalne składowanie.

Notatka służbowa, 1986 r.

- 15 VIII 1951 Aplikant w Wydziale Śledczym WUPB w Koszalinie.
- 30 XI 1952 Zwolniony.
- 1 IX 1954 Przyjęty ponownie, słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 1 VII 1955 W dyspozycji kierownika WUdsBP w Koszalinie.
- 1 VIII 1955 Referent PUdsBP w Sławnie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PUdsBP w Sławnie.
- 27 XII 1956 Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Białogardzie.
- 1 IV 1960 Oficer operacyjny Wydziału II KW MO w Koszalinie.
- 1 VII 1960 Oficer operacyjny Grupy Operacyjno-Morskiej w Kołobrzegu Wydziału II KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1961 W dyspozycji dowódcy 15 Bałtyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza.
- 1 I 1962 Pomocnik kierownika Sekcji Operacyjno-Kontrolnej Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu (15 Bałtycka Brygada WOP).
- 1 IV 1962 Starszy pomocnik kierownika Sekcji Operacyjno-Kontrolnej Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu (15 Bałtycka Brygada WOP).
- 8 XI 1963 Starszy oficer operacyjny Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu (15 Bałtycka Brygada WOP).
- 1 XII 1965 Starszy kontroler Granicznego Punktu Kontrolnego w Kołobrzegu KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1971 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Koszalinie.
- 1 II 1972 I Zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Złotowie.
- 1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Pile.
- 30 IV 1978 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku.
- 1 V 1978 Zastępca naczelnika Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.
- 16 VII 1980 Naczelnik Wydziału „B” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO/szefa WUSW w Słupsku, jednocześnie kierownik Sekcji „W” w Wydziale Zabezpieczenia Operacyjnego KW MO/ WUSW w Słupsku.
- 15 XI 1986 Zwolniony.

Awanse:

kpr. (1947), sierż. (1951), chor. (1952), ppor. (1954), por. BP (1956), por. MO (1957), kpt. MO (1957), mjr MO (1972), ppłk MO (1977), płk MO (1980).

Wykształcenie:

1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Legionowie.
1960 Dwuletnia Oficerska Szkoła SB MSW w Legionowie.

Odznaczenia:

1955 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1955 Medal X-lecia Polski Ludowej.
1959 Srebrny Krzyż Zasługi.
1964 Złoty Krzyż Zasługi.
1965 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Odznaka „Zasłużony Działacz FJN”.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
1977 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.

Członek PZPR od 1948 r.

Awanse:

chor. (1955), chor. MO (1957), ppor. MO (1957), por. MO (1960), kpt. MO (1965), mjr MO (1972), ppłk MO (1981).

Wykształcenie:

1955 Roczna Szkoła Oficerska Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
1959 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Białogardzie.
1973 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).

Odznaczenia:

1964 Srebrny Krzyż Zasługi.
1965 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1973 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1979 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1877 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. pilskiego”.
1983 Odznaka „Za zasługi w rozwoju łączności”.
1983 Złota odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1954 r.,
I sekretarz POP PZPR
przy GPK w Kołobrzegu
(1967–1970).

Zimnowłocki Michał
s. Michała
ur. 3 I 1933 r.
w Ladorudzku (pow. Koło)

Największe zamiłowanie i chęć wykazał do pracy na odcinku zwalczenia wroga w P[añstwowch] G[ospo-

Od stycznia 1962 r. por. Skóra ma powierzony samodzielny odcinek pracy – walka z wrogą propagandą pisaną. W tym zakresie por. Skóra posiada osiągnięcia zawodowe, polegające na wyprowadzeniu właściwym zbiornicy anonimów i ujęcia wszystkich spraw po tym zagadnieniu. [...] W roku 1963–1964 samodzielnie, bądź udzielając pomocy jednostkom powiatowym [...] wykrył kilkunastu autorów wrogiej propagandy pisanej. [...] Posiada specjalne przeszkolenie w zwalczaniu wrogiej propagandy pisanej.

W pracy zawodowej jest odpowiedzialnym za bezpośrednie organizowanie pracy w sprawie obiektowej na Kurię biskupią w sprawie operacyjnego rozpracowania na biskupa. Sprawy te osobiście prowadzi. Na swoim kontakcie posiada czterech tajnych współpracowników księży, z czego dwóch w ubiegłym roku pozyskał osobiście.

Zapytany o jakieś życzenia, ppłk J[erzy] Skóra oświadczył, że odchodząc na emeryturę, prosiłby o wystąpienie z wnioskiem na mianowania do stopnia pułkownika.

KSIĘGA HONOROWA
FUNKCJONARIUSZY SB i MO
WOJEWÓDZTWA SŁUPSKIEGO

Za wzorową i obywatelską postawę, nienaganną służbę, zaangażowanie w pracę partyjną i społeczną, szczególne zasługi w utrwalaniu porządku i bezpieczeństwa publicznego

ppłk JERZY SKÓRA

Decyzją Szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Słupsku, w oparciu o uchwałę organizacji partyjnej został honorowany włączeniem

DO KSIĘGI HONOROWEJ
FUNKCJONARIUSZY SB i MO WOJEWÓDZTWA SŁUPSKIEGO

I SEKRETARZ
KOMITETU ZAKŁADOWEGO PZPR
PRZY WUSW w SŁUPSKU

SZEF
WOJEWÓDZKIEGO URZĘDU
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
w SŁUPSKU

Skóra Jerzy
s. Józefa
ur. 25 III 1934 r.
w Przekaju (pow. Jędrzejów)

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 22 VIII 1954 Młodszy oficer śledczy Sekcji II Wydziału Śledczego WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1955 Oficer śledczy Sekcji I Wydziału VII WUdsBP w Koszalinie.
- 31 XII 1956 Zwolniony.
- 1 III 1959 Przyjęty ponownie, oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 16 VII 1964 Starszy oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 IV 1967 Inspektor Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VII 1971 Kierownik Grupy IV Wydziału III SB KW MO w Koszalinie.
- 1 II 1973 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „C” SB KWMO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Kierownik Sekcji „C” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KW MO/ WUSW w Słupsku.
- 16 VII 1984 Zastępca naczelnika Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB WUSW w Słupsku.
- 2 IX 1989 Zwolniony.
- 4 IX 1989 Przyjęty ponownie, inspektor Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB WUSW, następnie (1990) archiwista Wydziału Prezydialnego KWP w Słupsku.

- Wykształcenie:**
- 1953 Technikum Rolnicze w Nysie.
 - 1954 Roczna Szkoła Oficerska Krajowego Ośrodka Szkolenia MBP w Gdańsku.
 - 1959 Technikum Zawodowego w Koszalinie (technik budowlany).
 - 1970 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
 - 1981 Wydział Polityczno-Prawny Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr nauk politycznych).

- Awanse:**
- chor. (1954), ppor. (1956), ppor. MO (1959), por. MO (1961), kpt. MO (1965), mjr MO (1973), ppłk MO (1977), płk MO (1989).

- Odnaczenia:**
- 1966 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
 - 1973 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
 - 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 - 1976 Srebrna Odznaka Ligi Obrony Kraju.
 - 1977 Złoty Krzyż Zasługi.
 - 1979 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 - 1979 Odznaka „Zasłużony Działacz Frontu Jedności Narodu”.
 - 1980 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
 - 1982 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
 - 1982 Odznaka „Zasłużony Działacz ORMÓ”.
 - 1983 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 - 1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
 - 1983 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
 - 1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
 - 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
 - 1985 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.

- 16 I 1975 Oficer Sekcji I B Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Referent techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 16 VI 1976 Inspektor Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 1 X 1979 Starszy inspektor Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 16 V 1981 Zastępca naczelnika Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Kierownik Sekcji „T” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego KW MO/ WUSW w Słupsku.
- 1 VIII 1989 P.o. naczelnik Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego WUSW w Słupsku.
- 16 XII 1989 Naczelnik Wydziału „C” WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

- Awanse:**
- ppor. WP (1974), st. sierż. sztab. MO (1975), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982).

- Wykształcenie:**
- 1970 Technikum Łączności w Gdańsku.
 - 1973 Wyższa Szkoła Nauczycielska w Słupsku.
 - 1974 Szkoła Oficerów Rezerwy WP w Toruniu.
 - 1980 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr matematyki).

- Odnaczenia:**
- 1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
 - 1985 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
 - 1985 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 - 1989 Złoty Krzyż Zasługi.

Członek PZPR od 1976 r.

Towarzysz
por. Andrzej Bućko

Doceniając aktywny Wasz udział i osiągnięcia w działalności służbowej i społecznej dla umacniania bezpieczeństwa państwa — wyrażam Wam serdeczne podziękowanie.

Jednocześnie życząc dalszych sukcesów w pracy dla dobra socjalistycznej Ojczyzny oraz pomyślności w życiu osobistym w nadchodzącym 1980 roku.

gen. dyw. Bogusław Stachura

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
WYŻSZA SZKOŁA OFICERSKA im. F. DZIERŻYŃSKIEGO

ŚWIADECTWO
UKOŃCZENIA KURSU SPECJALISTYCZNEGO

Imię i nazwisko: Bućko Andrzej
Data urodzenia: 25.06.1951
Miejsce urodzenia: Słupsk

Ukończył kurs specjalistyczny pionu "W" SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA MSW w czasie od 2.1.1975 r. do 21.1.1975 r. z wynikiem ogólnym — dobrym

Z poniższych przedmiotów uzyskał następujące oceny:

1. Zagadnienia społeczno-polityczne	dobry
2. Zagadnienia specjalistyczne	bardzo dobry
3. Podstawowe prawa i obowiązki funkcjonariusza SB	bardzo dobry
4. Wybrane zag. pracy operacyjnej	dobry
5. Wybrane zag. prawa karnego materialnego	dobry
6. Wybrane zag. prawa karnego procesowego	dobry
7. Wybrane zag. prawa państwowego i admn.	dobry
8. Wybrane zag. z kryminalistyki	bardzo dobry

Komisja egzaminacyjna

Bućko Andrzej
s. Władysława
ur. 25 VIII 1951 r.
w Słupsku

W postępowaniu ideologicznym funkcjonariusz ten prezentuje poglądy materializmu dialektycznego.

Notatka, 1981 r.

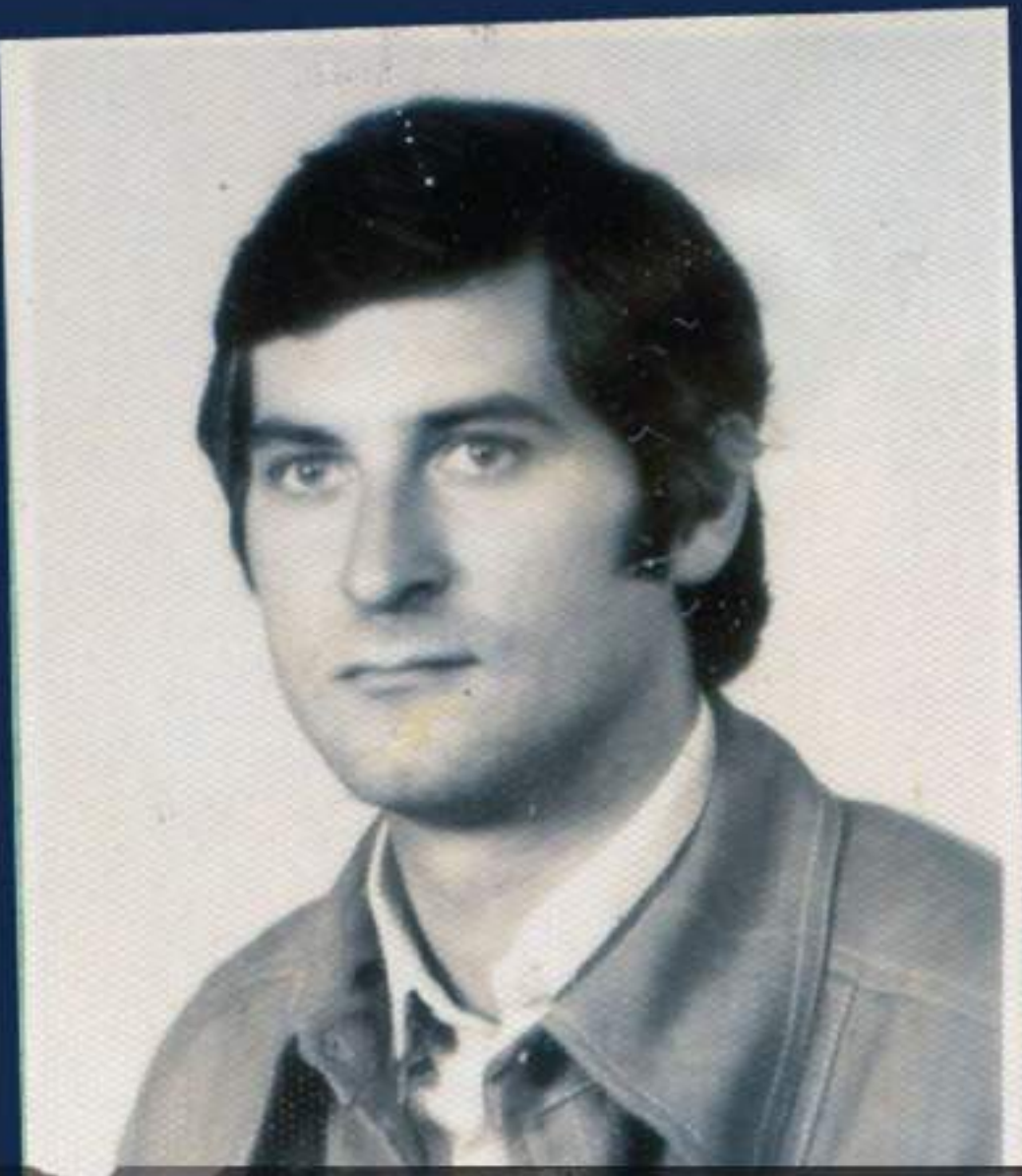
Nie posiada trudności w wykonywaniu obowiązków. Wie jak pracować i chce pracować.

Opinia służbowa za okres 1981–1989.

Ofensywność w działaniach służby przynosi pozytywne efekty w rozpoznaniu osób i środowisk wrogo nastawionych do ustroju oraz ujawniania ich kierunków działania.

Wniosek o zaliczenie do rezerwy kadrowej, 1989 r.

Grabowicz Jerzy
s. Stanisława
ur. 2 III 1947 r.
w Bydgoszczy

- 1 VI 1975 Milicjant Kompanii Służbowej KMİP MO w Słupsku, jednocześnie przekazany w dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku.
1 IX 1975 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Słupsku.
1 II 1982 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO/WUSW w Słupsku.
1 III 1985 Kierownik Sekcji „C” w Wydziale Zabezpieczenia Operacyjnego WUSW w Słupsku.
16 I 1990 Inspektor Wydziału „C” WUSW w Słupsku.
1 IV 1990 P.o. naczelnik Wydziału „C” WUSW w Słupsku.
31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:
szer. MO (1975), kpr. MO (1975), ppor. MO (1977), por. MO (1980), kpt. MO (1984).

Wykształcenie:
1966 Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Bydgoszczy.
1968 Studium Nauczycielskie w Słupsku.
1975 Wydział Elektryczny Politechniki Poznańskiej (inż. elektryk).
1977 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).
[1988] Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr nauk społeczno-politycznych).

Odnaczone:
1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Srebrna Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
1985 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1985 Srebrny Krzyż Zasługi.
1987 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1969 r., Towarzystwa Krzewienia Kultury Świeckiej.

Z chwilą przyjęcia [do SB] swoją pracą pragnę przyczynić się do zwalczania wrogiej działalności przeciwko Polsce Ludowej.

Podanie M. Omańskiego do SB KWMO w Koszalinie, 1961 r.

Jest pracownikiem tego typu, jakiego chciałoby się widzieć w naszym aparacie.

Opinia służbowa, 1962 r.

Jako znawca z zakresu techniki operacyjnej w SB, legitymujący się dużym doświadczeniem i zdolnościami organizatorskimi, w stosunkowo krótkim czasie zorganizował wydział, podejmując realizację zadań służbowych. Podejmując pracę na stanowisku naczelnika, miał do rozwiązania szereg złożonych zadań, spośród których do najważniejszych należały: zadania kadrowe, lokalowe, techniczno-organizacyjne i sprzętowe. Zadania te rozwiązał nie tylko prawidłowo, ale i w perspektywie, w wyniku czego już w 1976 roku Wydział „T” uzyskał pełną samodzielność wykonawczą w realizacji zadań zakresowych. Do pracy w wydziale stosował dobór celowy, ludzi młodych, głównie techników z zakresu telekomunikacji i elektroniki, z czasem także inżynierów o pożądanych kierunkach studiów. Obecnie Wydział „T” dysponuje zespołem pracowniczym legitymującym się młodym wiekiem życia, wysokimi kwalifikacjami zawodowymi i specjalnymi z zakresu techniki operacyjnej.

Opinia służbowa, 1979 r.

- 1 VI 1961 Oficer operacyjny Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
1 I 1962 Oficer techniki operacyjnej Sekcji I A Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
10 IX 1962 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Techniki Operacyjnej MSW w Legionowie.
1 IX 1963 Oficer techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
1 IV 1967 Oficer techniki operacyjnej Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
1 X 1970 Starszy oficer techniki operacyjnej Sekcji I A Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
1 X 1971 Kierownik Sekcji IA Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
1 V 1973 Kierownik Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
1 III 1975 Zastępca naczelnika Wydziału „T” SB KWMO w Koszalinie.
1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „T” SB KWMO w Słupsku.
1 VIII 1982 Naczelnik Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KWMO w Słupsku.
2 IX 1989 Zwolniony.

Awanse:
ppor. MO (1963), por. (1966), mjr MO (1978), ppłk MO (1982).

Wykształcenie:
1955 Technikum Telekomunikacyjne w Szczecinie (technik łączności).
1963 Roczna Oficerska Szkoła Techniki Operacyjnej MSW w Legionowie.
1969 Zaoczna Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1980 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr pedagogiki).

Odnaczenia:
1971 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1972 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Srebrny Krzyż Zasługi.
1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
1976 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1977 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
1977 Złota Odznaka „Zasłużony pracownik łączności”.
1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1984 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1988 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek PZPR od 1963 r.

Prośbę swą uzasadniam tym, że mój teść jest funkcjonariuszem MO w KMİP MO w Słupsku i mam szczerą chęć pracować w tych organach..

Podanie J. Grabowicza o przyjęcie do pracy w SB KW MO w Koszalinie, 1974 r.

Osobiście nie widzi „przyszłości” w charakterze nauczyciela zawodu – „monotonność pracy”. [...] Prezentował materialistyczny światopogląd i wewnętrzną potrzebę społeczno-politycznego zaangażowania. Twierdził, że w przeszłości nikt z jego członków rodziny nie działał na szkodę Państwa Polskiego, jak i to, że tak on, jak i rodzina nie ma żadnych związków z k[rajami] k[apita-listycznymi].

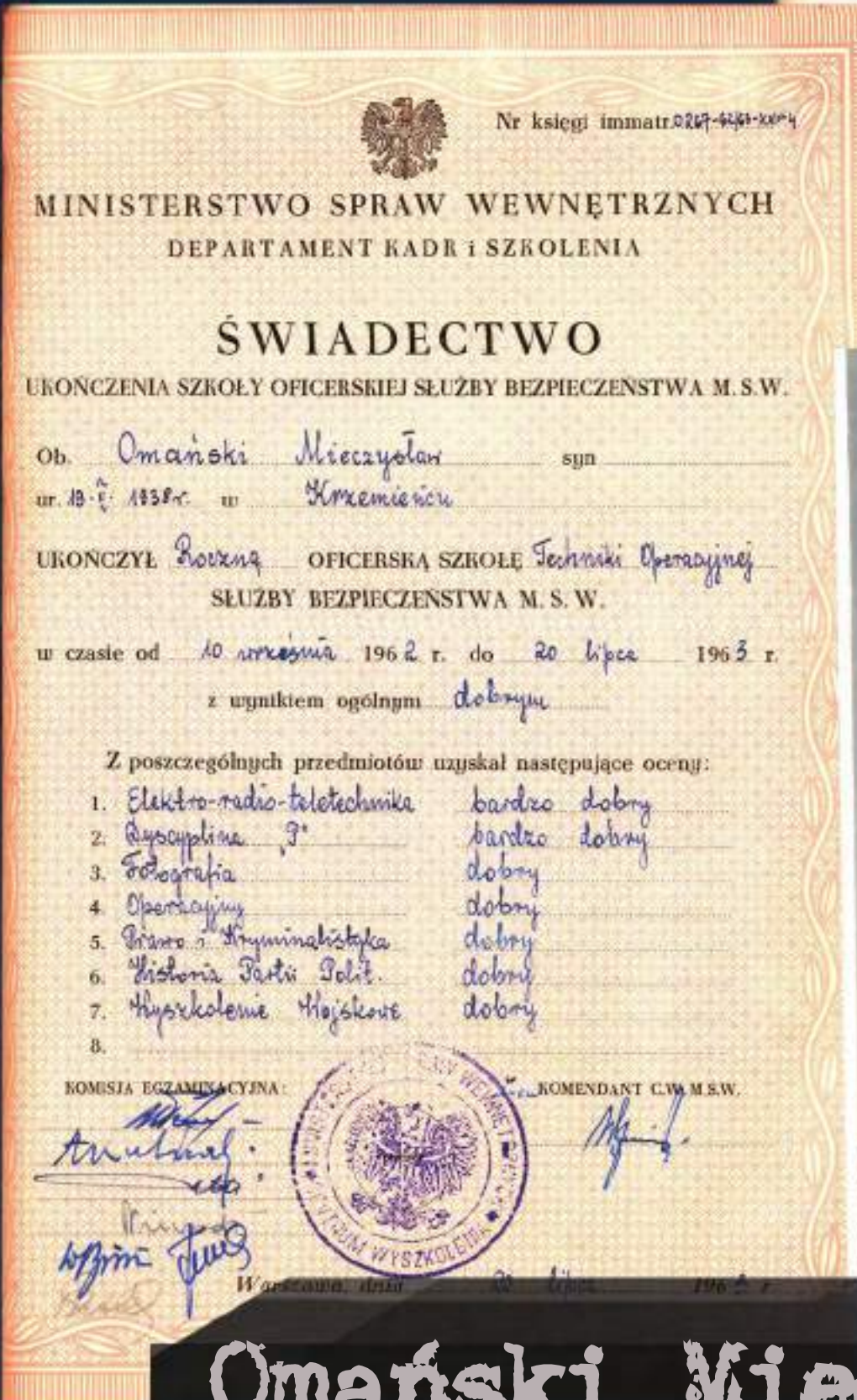
Notatka służbowa z rozmowy z kandydatem do pracy w SB MO, 1974 r.

Do jego obowiązków należała analiza materiałów dotyczących osób otrzymujących przekazy pieniężne i telegramy z zagranicy i typowanie osób do operacyjnej kontroli. [...] Jest intelektualnie związany z ideologią marksizmu-leninizmu.

Opinia służbowa, 1976 r.

W okresie od 1977 r. do chwili obecnej pracował na różnych kierunkach pracy kontrwywiadowczej, tj. wywiadu zachodnoniemieckiego, analityka oraz zabezpieczenia i ochrony jednostek strategicznych L[udowego] W[ojska] P[olskiego]. [...] Aktualnie obsługuje sieć 9 tajnych współpracowników oraz prowadzi sprawę operacyjną sprawdzenia. Realizuje również pracę operacyjną poprzez rezydenta. [...] Poza służbą interesuje się matematyką i szachami.

Opinia służbowa, 1985 r.

Omański Mieczysław
s. Edwarda
ur. 19 II 1938
w Krzemieńcu
(woj. wołyńskie)

Za okres pracy u wymienionego nie stwierdzono żadnych ujemnych wpływów politycznych, jest klasowo nam bliski i wyraża zdecydowanie przychylne stanowisko do ustroju i organów władzy ludowej.

Charakterystyka, 1961 r.

Dotychczas nie było wypadku, aby w jakiś sposób poderwał dobre imię pracownika Służby Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1962 r.

W roku 1966 podjął studia na Wydziale Łączności Politechniki Szczecińskiej. Sprawę tę należy uznać na jego plus. Widać z tego, że sam doszedł do wniosku, [że] chcąc pracować w tak poważnej instytucji, jaką jest Służba Bezpieczeństwa, trzeba systematycznie podnosić swój poziom.

Opinia służbowa, 1967 r.

Podjęta przez niego nauka na Wyższej Szkole Inżynierskiej z nieuzasadnionych przyczyn została przerwana. W dalszym ciągu sprawa ta winna być aktualna.

Opinia służbowa, 1970 r.

W zależności od istniejących potrzeb brał częsty udział w instalacjach P[odsluchu] P[okojowego], jak również w eksploatacji PP i P[odsluchu] T[elefonicznego]. [...] Chętnie podejmuje i wytrwale realizuje długofalowe i trudne zadania, umie przezwyciężyć napotymane trudności. [...] Posiada własne zdanie.

Opinia służbowa, 1973 r.

- 1 VIII 1962

Oficer operacyjny KP MO w Drawsku.
- 9 IX 1963

Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.
- 27 VII 1964

W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 IX 1964

Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Drawsku.
- 1 IV 1967

Oficer Referatu ds. SB KP MO w Drawsku.
- 1 I 1969

Inspektor Referatu ds. SB KP MO w Drawsku.
- 16 VIII 1974

I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Drawsku.
- 1 VI 1975

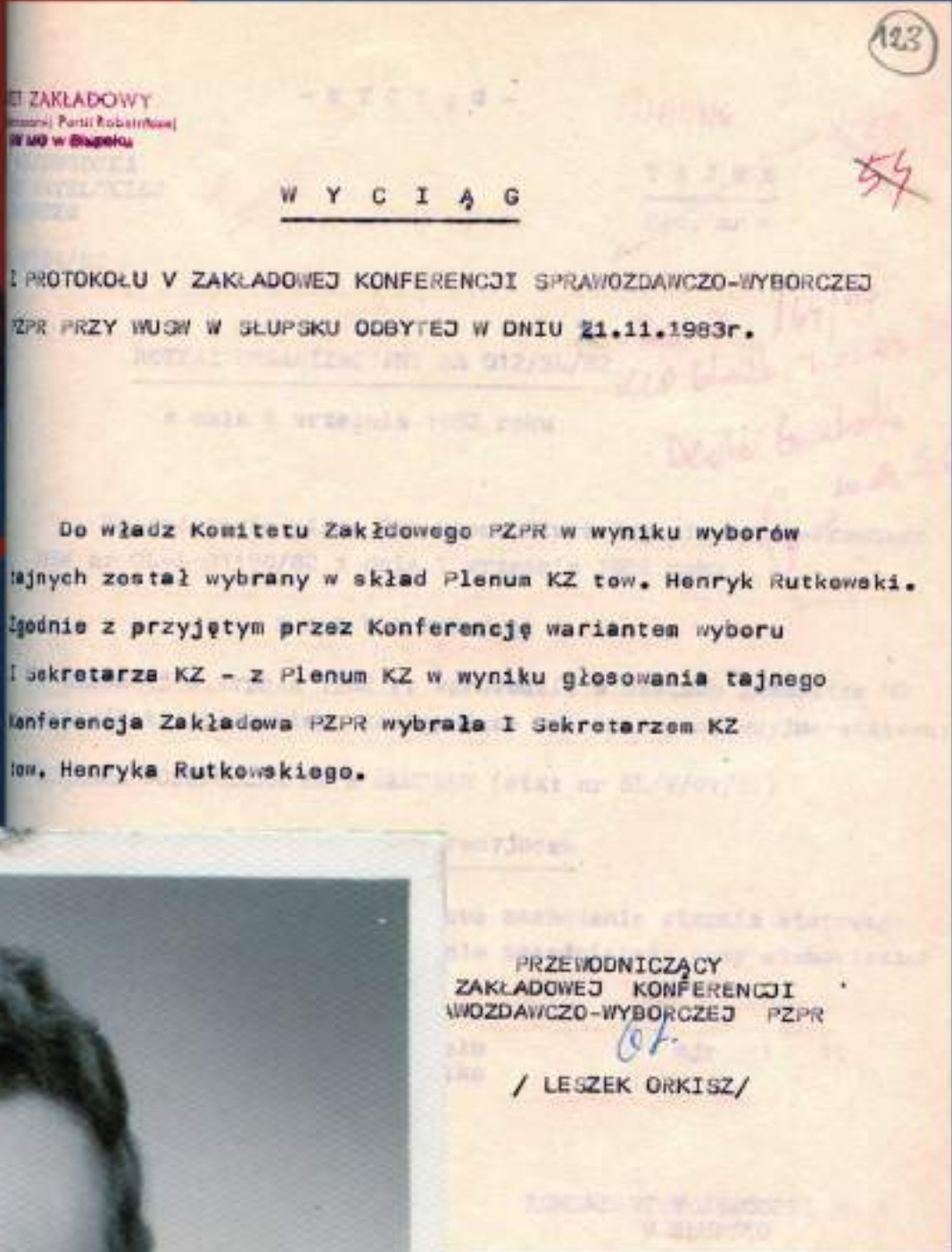
Naczelnik Wydziału „W” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982

W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Słupsku.
- 1 IX 1982

Zastępca naczelnika Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego KW MO/WUSW w Słupsku.
- 7 II 1990

W dyspozycji szefa WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990

Zwolniony.

Rutkowski Henryk
s. Stanisława
ur. 4 X 1936 r.
w Owczarkach (pow. Grudziądz)

- 15 X 1959

Oficer techniki operacyjnej (na wolnym etacie starszego oficera) Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 XI 1959

Oficer techniki operacyjnej Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 IX 1961

W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 XII 1961

Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Techniki Operacyjnej MSW w Legionowie.
- 3 VIII 1962

W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Koszalinie.
- 1 X 1962

Oficer techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- [1 IX 1967]

Oficer techniki operacyjnej Sekcji I A Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 XII 1970

Starszy oficer techniki operacyjnej Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 V 1973

Kierownik Sekcji I A Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 III 1975

Kierownik Sekcji II Wydziału „T” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VIII 1976

Zastępca naczelnika Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 1 V 1981

Naczelnik Wydziału Gospodarki Materiałowo-Technicznej KW MO w Słupsku.

Dalszy przebieg służby nieznany.

Awanse:

kpr. MO (1959), plut. MO (1961), ppor. MO (1962), por. MO (1965), kpt. MO (1971), mjr MO (1980), ppłk MO (...).

Wykształcenie:

- 1957

Technikum Łączności w Szczecinie.
- 1962

Roczna Oficerska Szkoła Techniki Operacyjnej MSW w Legionowie.
- 1980

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).

Awanse:

kpr. MO (1963), ppor. MO (1964), por. MO (1969), kpt. MO (1974), mjr MO (1979), ppłk MO (1982), płk MO (1990).

Wykształcenie:

- 1955

Liceum Pedagogiczne w Grudziądzu.
- 1964

Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
- 1974

Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
- 1976

Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).

Odnaczenia:

- 1972

Odnaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1972

Odnaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973

Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974

Dyplom Honorowy „Zasłużony dla ziemi drawskiej”.
- 1977

Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1977

Złota Odznaka Honorowa Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.
- 1978

Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979

Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1979

Złota Odznaka „Zasłużony pracownik łączności”.
- 1981

Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982

Złoty Krzyż Zasługi.
- 1982

Odnaka „Zasłużony działacz ORMO”.
- 1982

Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984

Odnaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1984

Złota Odznaka Honorowa Związku Młodzieży Wiejskiej.
- 1984

Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984

Srebrny Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984

Srebrny Medal „Za zasługi dla Ligi Obrony Kraju”.
- 1984

Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1988

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek PZPR od 1960 r., I sekretarz KZ PZPR w WUSW w Słupsku (1984–1990).

Odnaczenia:

- 1969

Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1974

Odnaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1976

Złoty Krzyż Zasługi.
- 1978

Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979

Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1979

Złota Odznaka „Zasłużony pracownik łączności”.

Brak dalszych danych.

Członek PZPR (od 1964 r.), I sekretarz POP PZPR Wydziału „T” KW MO w Koszalinie (1972–1974).

Dotychczas pracuję jako nauczyciel w Szkole Podstawowej Dalewo, jednak uważam, że bardziej odpowiadałaby mi praca w organach Milicji Obywatelskiej ze względu na jej charakter.

Podanie H. Rutkowskiego do KW MO w Koszalinie, 1961 r.

Ze względu na ujemną opinię z Inspektoratu Oświaty [...] raport jego załatwić odmownie.

Odręczna notatka na podaniu H. Rutkowskiego do KW MO w Koszalinie, 1961 r.

Ustalono, że był karany sądownie za nieumyślne spowodowanie pożaru lasu w 1959 roku, gdyż będąc na biwaku, pozostawili niezagaszone ognisko, w wyniku sprawy ukarano go grzywną w sumie 1000 złotych.

Wywiad nt. kandydata do służby, 1961 r.

Z posiadanych materiałów wynika, że wymieniony nie osiągał zbyt dobrych wyników w nauczaniu dzieci ze względu na brak zamiłowania do zawodu nauczycielskiego. Wymieniony w roku 1961 składał dokumenty o przyjęcie go do organów MO, jednak ze względu na ujemną opinię inspektora oświaty nie został przyjęty. Obecnie po wyjaśnieniu wymienionej opinii złożył ponowne dokumenty o przyjęcie go do pracy w MO.

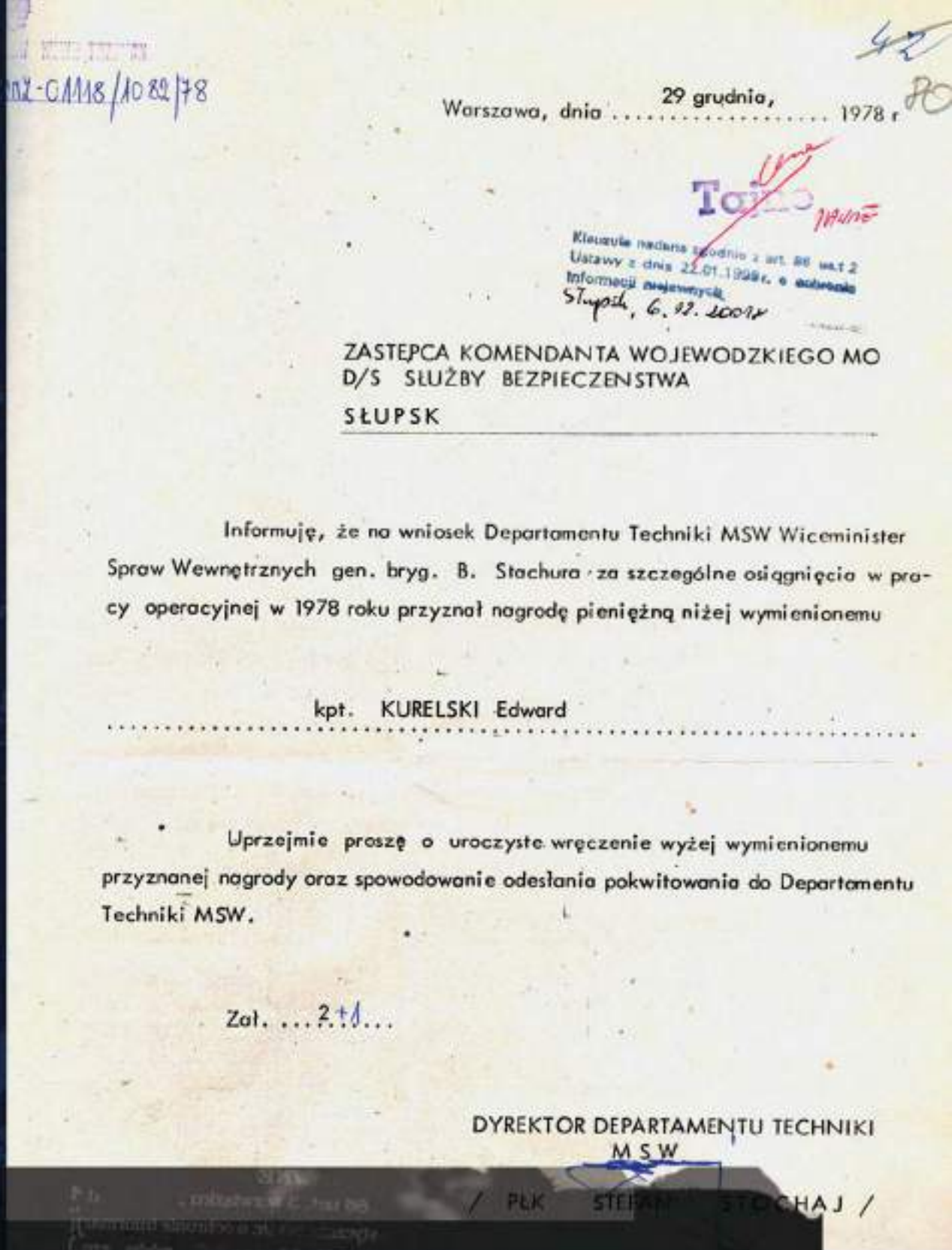
Wniosek personalny o przyjęcie do MO, 1962 r.

Na ogół zdyscyplinowany, jednak miał miejsce fakt jednorazowej gry w brydża na terenie C[entrum] W[yszkoleń] w godzinach przeznaczonych na naukę własną, mimo wyraźnego zakazu komendanta C[entrum] W[yszkoleń]. Po wzięciu pod uwagę osobowości ww., nienagannego zachowania oraz właściwego stosunku do nauki nie wyciągnięte zostały wnioski dyscyplinarne. Należy dodać, że sprawa ta była omawiana na zebraniu partyjnym, gdzie po wzięciu pod uwagę powyższych względów nie wyciągnięto wniosków co do kary partyjnej.

Opinia służbowa słuchacza Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1964 r.

Aktualnie odpowiedzialny jest za odciinek kontrwywiadowczy, to jest pracę związaną z wyjazdami obywateli PRL do wszystkich państw zachodnich za wyjątkiem NRF i przyjazdami cudzoziemców z tych państw.

Opinia służbowa, 1966 r.

Kurelski Edward
s. Jana
ur. 2 X 1937 r.
w Brodnicy

Stosunkowo krótki okres nowej dla niego pracy wykorzystał [...] do rozpoznania środowiska kleru i aktywu katolickiego, co pozwoliło mu przygotować sytuację wyjściową do ciekawszych przedsięwzięć operacyjnych. [...] Udziela się w pracy społecznej jako członek Zarządu Powiatowego Towarzystwa Szkoły Świeckiej.

Opinia służbowa, 1968 r.

Poprzez źródła informacji zapewnił segregację i selekcję materiału oraz ochronę i zakonspirowanie punktu „W” [perlustracja korespondencji]. [...] Własną zapobiegliwością i siłami pracowników Wydziału [...] w drodze pozainwestycyjnej rozwiązał problemy lokalowe, zapewniając dobre warunki pracy dla punktu „W” w Słupsku, podobne rozwiązania kontynuuje w Łęborku.

Opinia służbowa, 1979 r.

W okresie niepokojów społecznych po sierpniu 1980 r. wykazał pełne zdyscyplinowanie i sumienność w służbie. [...] W krótkim czasie poprawnie zorganizował pracę kierowanej sprawnie placówki, uzyskując interesujące z punktu widzenia służbowego efekty. Realizując przepisy stanu wojennego, przyczynia się do ujawnienia działalności antypaństwowej i antysocjalistycznej oraz ustalania sprawców tych przestępstw. Dostarczane z wyprzedzeniem informacje są podstawą do przeciwdziałania i neutralizacji przeciwników ustroju.

Wniosek o nadanie stopnia podpułkownika MO, 1982 r.

Kierowany przez mjr. Rutkowskiego Wydział osiąga bardzo dobre wyniki w służbie, plasując się corocznie wysoko na liście klasyfikacyjnej sporządzonej przez Biuro „W” MSW.

Opinia służbowa, 1982 r.

„W sposób wysoce odpowiedzialny wykonuje swoje obowiązki I sekretarza K[omitetu] Z[akładowego] PZPR. Wykazuje bardzo dużo inicjatywy w rozwiązywaniu problemów polityczno-społecznych i zawodowych tut[ejszego] WUSW. [...]”

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1989 r.

Potrafi w pracy dostosować się do warunków lokalnych i zgodnie z obraną legendą zachowuje się i wykonuje zadania tak jak przystoi na wywiadowcę. [...] Nie stwierdzono dekonspiracji pracy, która by wynikała z jego winy, jak również nie ma sygnałów dekonspiracji jako pracownika zakonspirowanego.

Charakterystyka służbowa, 1960 r.

W pracy widać wyraźny wzrost poczucia odpowiedzialności osobistej. [...] Jest aktywniejszy na zebraniach, rzeczowo zabiera głos w dyskusjach i wyróżnił się w realizacji czynów społecznych, tak wydajnością pracy, jak ilością przepracowanych godzin.

Opinia służbowa, 1965 r.

Często [...] zapomina o drobnych obowiązkach, a niekiedy odnosi się do nich w sposób obojętny. Nie lubi bezczynności – wyczekiwania, jak to ma czasem miejsce w pracy, którą wykonuje. [...] W swym postępowaniu winien większą uwagę zwrócić na dyscyplinę wykonywania obowiązków służbowych oraz zachowanie większego taktu wobec kolektYWu.

Opinia służbowa, 1967 r.

Do zakresu jego obowiązków należy organizacja pracy operacyjnej i prowadzenie operacyjnego rozpoznania w czterech obiektach hotelowych w Słupsku, Lęborku, Bytowie i Uście. Pracę operacyjną w tych obiektach prowadzi w ramach 3 spraw obiektowych, aktualnie wykorzystując do tego celu 5 [tajnych] w[s]ółpracowników], 14 k[ontaktów] o[bywatelskich] oraz kontakty służbowe.

Opinia służbowa, 1982 r.

Jako kierownik samodzielnej Sekcji „B” wychował szereg młodych funkcjonariuszy na rzetelnych i ofiarnych pracowników resortu spraw wewnętrznych. Członek PZPR w pełni oddany sprawie budownictwa socjalizmu.

Opinia służbowa, 1986 r.

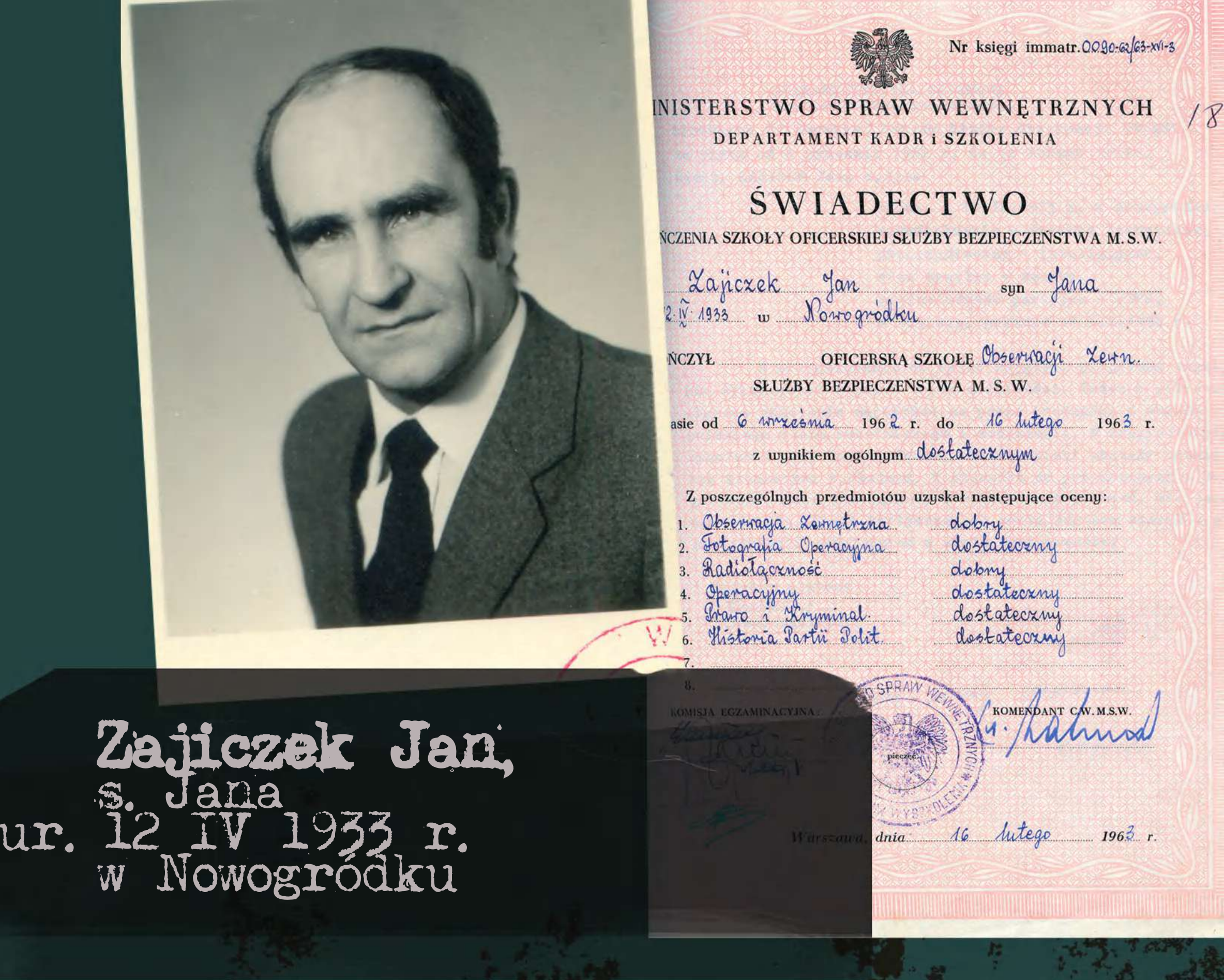
- 1 X 1958 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjnej Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
- 6 IX 1962 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.
- 1 III 1963 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VIII 1966 Starszy wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 V 1969 Wywiadowca Sekcji Obserwacyjno-Portowej w Kołobrzegu Wydziału „B” SB KW MO w Koszalinie.
- 1 X 1970 Starszy inspektor Grupy III Wydziału Kontroli Ruchu Granicznego KW MO w Koszalinie.
- 16 V 1972 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału „B” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Kierownik Sekcji „B” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KW MO/ WUSW w Słupsku.
- 15 IX 1986 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1958), plut. MO (1960), sierż. MO (1961), ppor. MO (1963), por. MO (1967), kpt. MO (1971).

Wykształcenie:

1953 Technikum Rolnicze w Złotowie.
1963 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

- 1973 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1974 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1978 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1979 Odznaka specjalna ORMO.
- 1980 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Członek PZPR od 1960 r.

- 14 XII 1971 Oficer (na wolnym etacie inspektora) Referatu ds. Bezpieczeństwa KMip MO w Słupsku.
- 1 IX 1973 Inspektor Referatu ds. Bezpieczeństwa KMip MO w Słupsku.
- 23 IX 1974 Słuchacz Rocznej Szkoły MSW w Ośrodku Doskonalenia Kadry Kierowniczej MSW w Łodzi.
- 1 VI 1975 Inspektor Sekcji VI Wydziału III SB KW MO w Słupsku.
- 16 II 1979 Młodszy inspektor Wydziału „B” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Sekcji „B” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KW MO w Słupsku.
- 1 VI 1984 Starszy inspektor Sekcji „B” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB WUSW w Słupsku.
- 15 X 1986 Kierownik Sekcji „B” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego WUSW w Słupsku.
- 31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1971), plut. MO (1973), st. sierż. sztab. MO (1975), mł. chor. MO (1983), ppor. MO (1986), por. MO (1989).

Wykształcenie:

- 1969 Technikum Mechaniczne w Słupsku (specjalność: obróbka skrawaniem).
- 1975 Roczna Szkoła w Ośrodku Doskonalenia Kadry Kierowniczej MSW w Łodzi.
- 1986 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie (zaoczne studium prawn-administracyjne).

Odnaczenia:

- 1975 Srebrna Odznaka „Milicyjna odznaka sprawności fizycznej”.
- 1981 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1973 r.

Prośbę swą motywuję tym, że praca w Służbie Bezpieczeństwa mnie interesuje i myślę, że będzie mi odpowiadała.

Podanie A. Szerłota do KW MO w Koszalinie, 1971 r.

Wykazuje duże zainteresowanie i zamiłowanie pracą operacyjną z problematyki Wydziału IV. [...] wykazuje zainteresowanie rozwojem i działalnością sekty św[iadków] Jehowy. [...] uporządkował ewidencję św[iadków] Jehowy, uzupełnił i pogłębia rozeznanie. Bardzo dokładnie poznał kościoła katolickiego w odniesieniu do miasta i powiatu Słupsk, sytuację w poszczególnych parafiach poprzez aktywne uczestnictwo w opracowywaniu charakterystyk i operacyjnych przedsięwzięć w stosunku do poszczególnych parafii.

Opinia służbowa, 1973 r.

Stosunkowo dobrze zapoznany z problematyką i specyfiką pracy operacyjnej po zagadnieniach Wydziału IV, ostatnio Wydziału III na odcinku problematyki młodzieżowej (studentów). Samodzielnie i ze stosunkowo dobrymi wynikami prowadził rozmowy ustaleniuowo-rozpoznawcze z duchownymi. Przy czym bardzo charakterystyczną i pozytywną cechą jest to, że w stosunku do osób duchownych nie wykazuje kompleksu „niższości”.

Opinia służbowa, 1974 r.

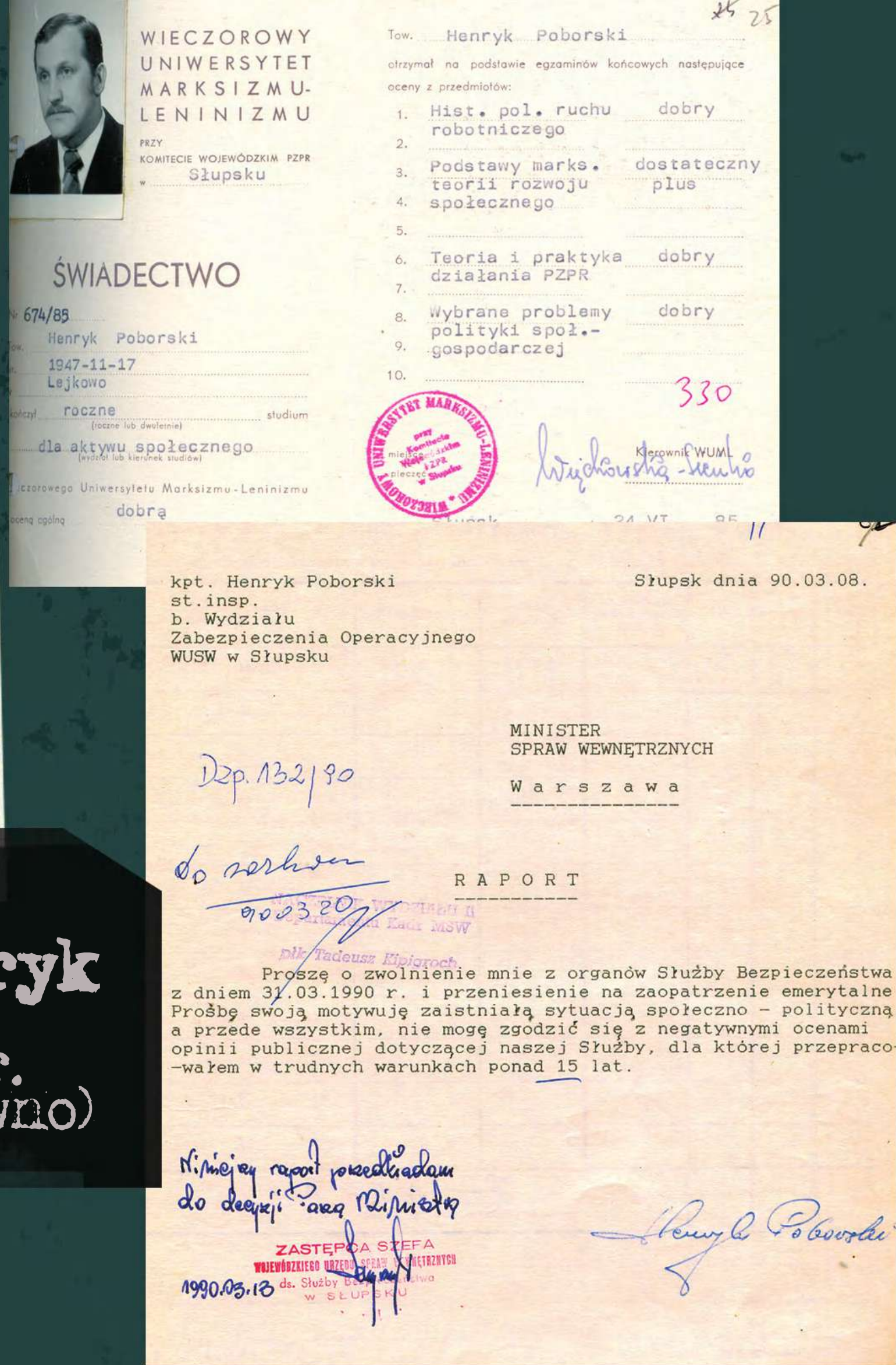
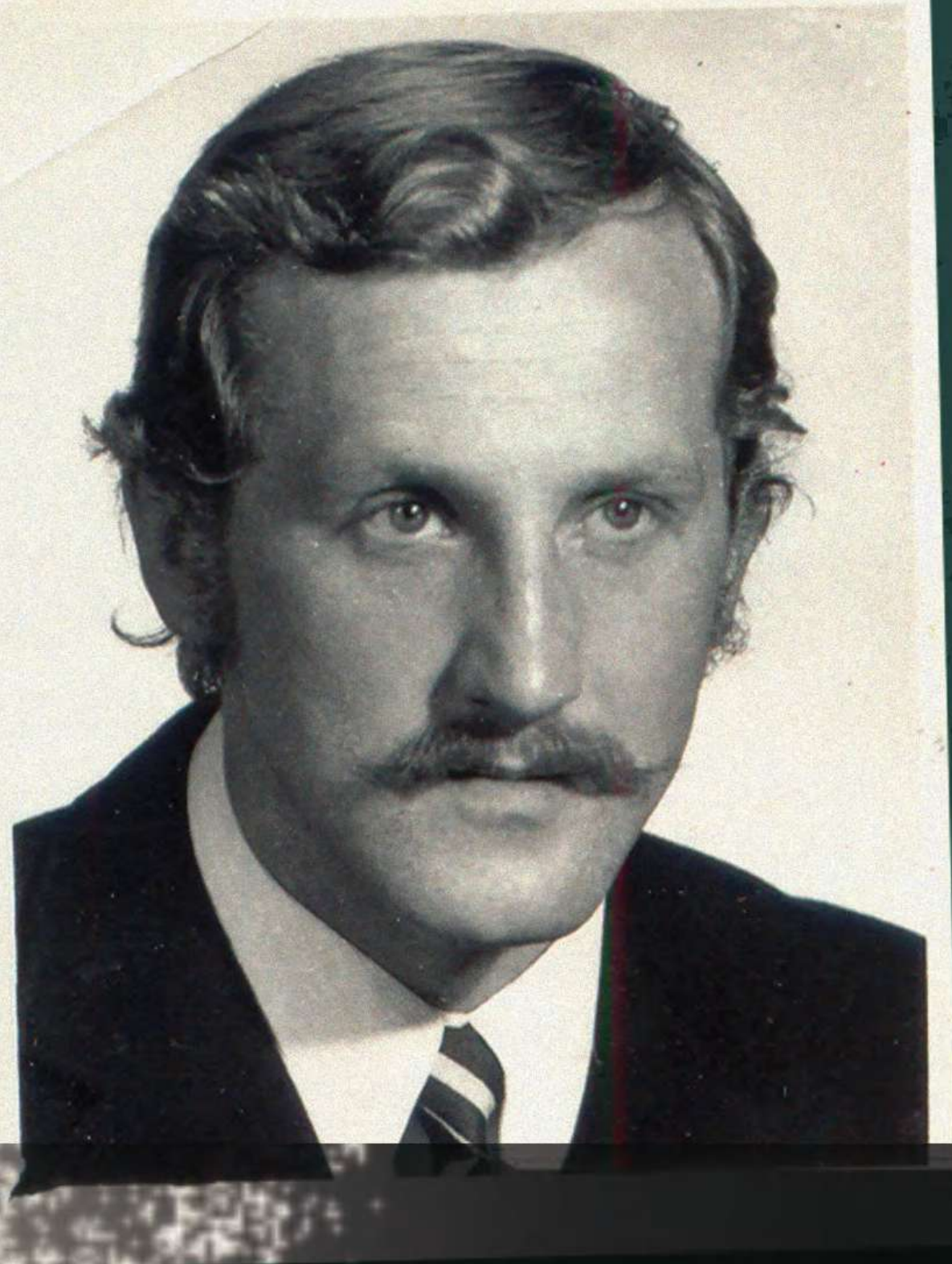
Wykazał się dużym zaangażowaniem w pracę zawodową, często nie ogranicza się do 8-godzinnego dnia pracy. Ze względu na charakter wykonywanych zadań często pracuje w dni wolne od pracy.

Wniosek personalny, 1979 r.

„[...] Pracując w tym wydziale [„B”] przeszedłem przeszkolenie w zakresie fotografii operacyjnej oraz ukończyłem organizowany przez Biuro „B” [MSW] kurs pracy po obiektach hotelowych. Posiadam umiejętności w zakresie obróbki fotochemicznej zarówno filmów czarno-białych, jak i kolorowych oraz wykonywania zdjęć z kamery filmowej i posiadanych kamuflaży do zdjęć operacyjnych.

Raport A. Szerłota, 1985 r.

Poborski Henryk
s. Zygmunta
ur. 17 XI 1947 r.
w Lejkowie (pow. Sławno)

- 1 IX 1974 Wykładowca (na wolnym etacie starszego wykładowcy) Wydziału V Wyszkoienia Bojowego i Wychowania Fizycznego Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- 21 I 1975 Słuchacz Studium Podyplomowego Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
- 3 VIII 1975 Wykładowca Wydziału V Wyszkoienia Bojowego i Wychowania Fizycznego Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- 15 XI 1978 Inspektor ds. dyscyplinarnych Samodzielnej Sekcji Kadr Szkoły Podchorążych MO w Słupsku.
- 16 XII 1978 Inspektor Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 16 VI 1982 Starszy inspektor Wydziału „T” SB KW MO w Słupsku.
- 1 VIII 1982 Starszy inspektor Sekcji „T” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB KW MO/WUSW w Słupsku.
- 1 X 1989 P.o. kierownik Sekcji „T” Wydziału Zabezpieczenia Operacyjnego SB WUSW w Słupsku.**
- 31 III 1990 Zwolniony

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 22 VIII 1954 Referent (na wolnym etacie st. referenta) PUBP w Człuchowie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Delegatury PUdsBP w Człuchowie.
- 31 XII 1956 Zwolniony.
- 1 III 1959 Przyjęty ponownie, oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Szczecinku.
- 1 V 1961 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Szczecinku.
- 1 I 1965 Starszy oficer techniki operacyjnej Grupy „T” Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Szczecinku.
- 1 VII 1968 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. SB KP MO w Szczecinku.
- 1 V 1973 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Szczecinku.**
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału Paszportów KW MO/WUSW w Słupsku** (w okresie 17 VII 1989–18 X 1989 delegowany do Wydziału Konsularnego w Kolonii w RFN).
- 31 III 1990 Zwolniony.

Członek PZPR od 1952 r.

Podanie tym motywuję, że: ja jako świadomy członek Partii pragnę, aby stanąć w aparacie bezpieczeństwa publicznego, żeby wyniszczyć doszczętnie wrogów Ojczyzny Ludowej [i] pracować nad budową podstaw socjalizmu i dalszym rozwojem Polski Ludowej.

Podanie z 1952 r.

O przywiązaniu jego do legitymacji partyjnej świadczy fakt, że gdy miał trudności z otrzymaniem legitymacji z poprzedniej organizacji partyjnej, [tak] wpływało to na niego, że chodził wciąż zmartwiony i odbijało się to na jego nauce. Po otrzymaniu legitymacji stał się wesołym, pogodnym i bardziej aktywnym na zajęciach.

Charakterystyka, 1954 r.

W pracy operacyjnej [...] posiada ogólnie dobre wyniki, polegające przede wszystkim na dostatecznym rozeznaniu terenu wsi na odcinku wrogiej działalności skierowanej przeciwko socjalizacji wsi i innych elementów reakcyjnych z tego odcinka.

Charakterystyka służbowa, 1959 r.

Po złożeniu pracy magisterskiej i uzyskaniu dyplomu uważam, że zgodnie z kierunkiem jego studiów – socjologia religii ze względu na znajomość tej problematyki od strony naukowej można by go wykorzystać w pracy operacyjnej na odcinku rozpoznania i zwalczania wrogiej działalności kleru.

Opinia służbowa, 1966 r.

Słupski Wydział Paszportów według oceny Dyrekcji Biura Paszportowego MSW, plasuje się w czołówce krajowej. [...] Dużo uwagi przywiązuje do rozbudowy osobowych źródeł informacji (w 1978 roku wzrost o 25 %), osobiście zaś pracuje z dwoma t[ajnymi] w[spółpracownikami].

Opinia służbowa, 1979 r.

Jest nieetatowym lektorem KW PZPR, członek zespołu ds. kultury przy WUSW w Słupsku.

Notatka służbowa, 1988 r.

Z obowiązków służbowych wywiązuje się właściwie, ale brak mu jest odpowiedniego polotu. Stara się dobrze wykonywać to, co do niego należy, i nic więcej. [...] Zajęcia dydaktyczne prowadzi na odpowiednim poziomie, ale bez specjalnego zacięcia dydaktycznego. [...] Jest bezpartyjnym i nie wykazuje żadnego zainteresowania możliwością wstąpienia do PZPR. Biernie uczestniczy w otwartych zebraniach partyjnych i naradach wydziałowych. [...] Uwagi przełożonych przyjmuje z rozważą, ale nie zawsze właściwie je realizuje. [...] Często ma zwracane uwagi za nieprzestrzeganie obowiązku chodzenia w umundurowaniu służbowym.

Opinia służbowa, 1976 r.

Często sprawia wrażenie skrytego, a także niezadowolonego w przypadku decyzji przełożonych niezgodnych z jego zamiarami. W takich przypadkach wymaga dłuższych wyjaśnień. Postawa taka nie wynika z jego złej woli, a raczej z trudności pełnej adaptacji do warunków pracy w MO. Proces ten w jego przypadku następuje powolnie. [...] W miesiącu sierpniu br. zwrócił się z prośbą o przyjęcie go w poczet kandydatów PZPR.

Opinia służbowa, 1977 r.

Zwracam się z prośbą o udzielenie mi zezwolenia na prowadzenie zajęć lekcyjnych w Szkole Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Słupsku w zakresie elektroniki (radio i telewizja). [...] Prowadzenie powyższych zajęć lekcyjnych pozwoliłoby: w sposób naturalny „wejść” w środowisko słupskich rzemieślników i przynieść korzyści w mojej pracy operacyjnej w zakresie Techniki Operacyjnej, [...], [a także] wziąć udział w Narodowym Czynie Pomocy Szkole.

Raport H. Poborskiego, 1987 r.

Awanse:

sierż. MO (1974), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:

- 1965 Liceum Ogólnokształcące w Sławnie.
- 1968 Państwowa Szkoła Techniczna w Koszalinie.
- 1973 Wydział Elektroniki Politechniki Gdańskiej (inż. telekomunikacji).
- 1975 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).
- 1975 Kurs pedagogiczny w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.
- 1985 Roczne studium dla aktywu społecznego Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Słupsku.
- 1988 Kurs języka niemieckiego dla zaawansowanych w Ośrodku Nauczania Języków Obcych MSW w Sosnowcu.

Członek PZPR od 1977 r.

Awanse:

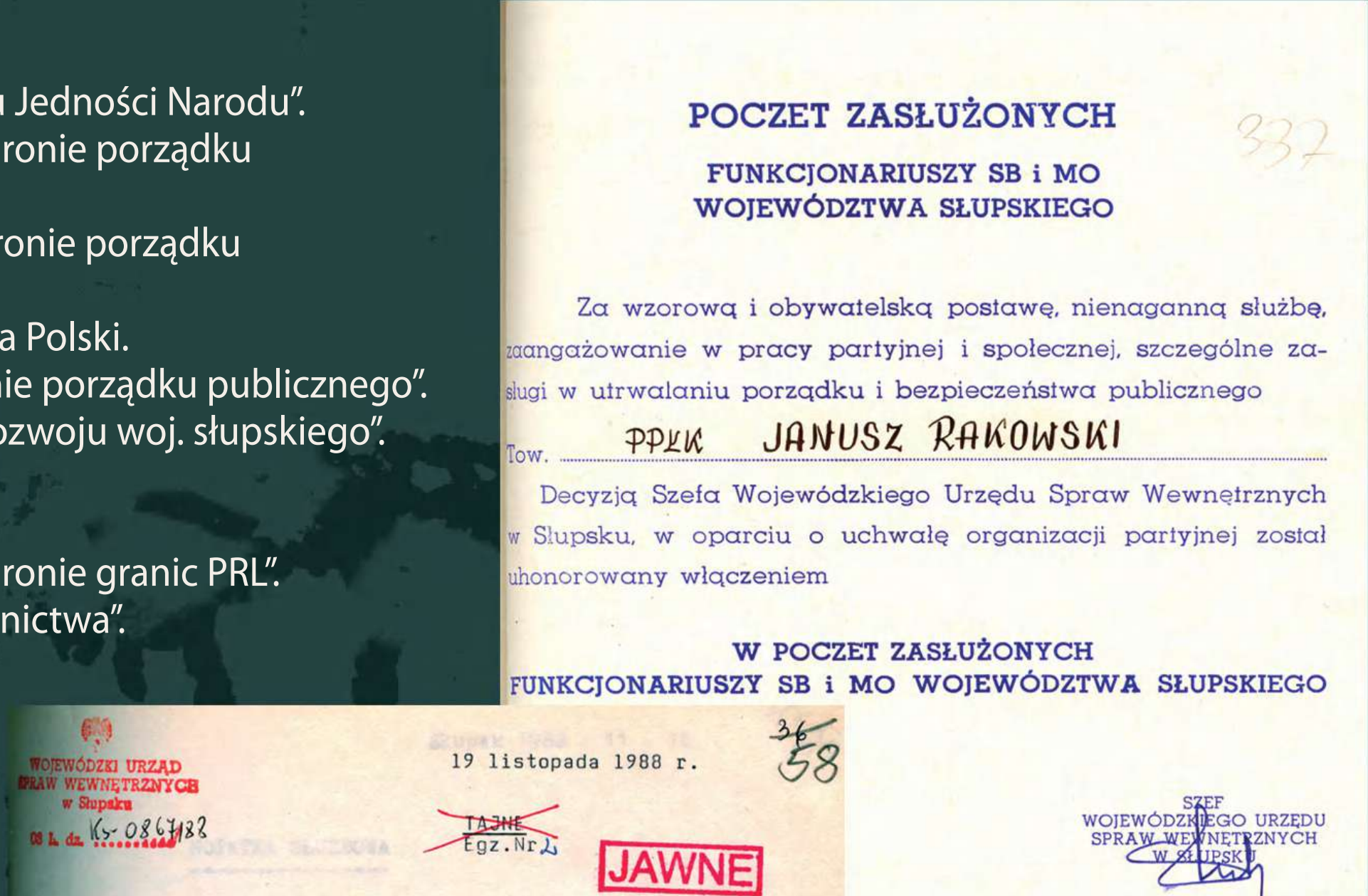
chor. (1954), ppor. MO (1959), por. MO (1961), kpt. MO (1969), mjr MO (1974), ppłk MO (1978), płk MO (1990).

Wykształcenie:

- 1953 Technikum Handlowe w Inowrocławiu.
- 1954 Roczna Szkoła Oficerska w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 1959 Technikum Zawodowe w Koszalinie (technik budowlany).
- 1966 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie.
- 1968 Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (mgr socjologii – temat pracy magisterskiej *Katechizacja młodzieży szkolnej w parafii Szczecinek* [lata 1961–1965]).

Odnaznienia:

- 1966 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1972 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.
- 1973 Brązowy Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1973 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Odznaka „XX lat w Służbie Narodu”.
- 1974 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1977 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1980 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Odznaka Honorowa „Za zasługi w rozwoju woj. słupskiego”.
- 1983 Złota Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1984 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.
- 1985 Srebrny Medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1988 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

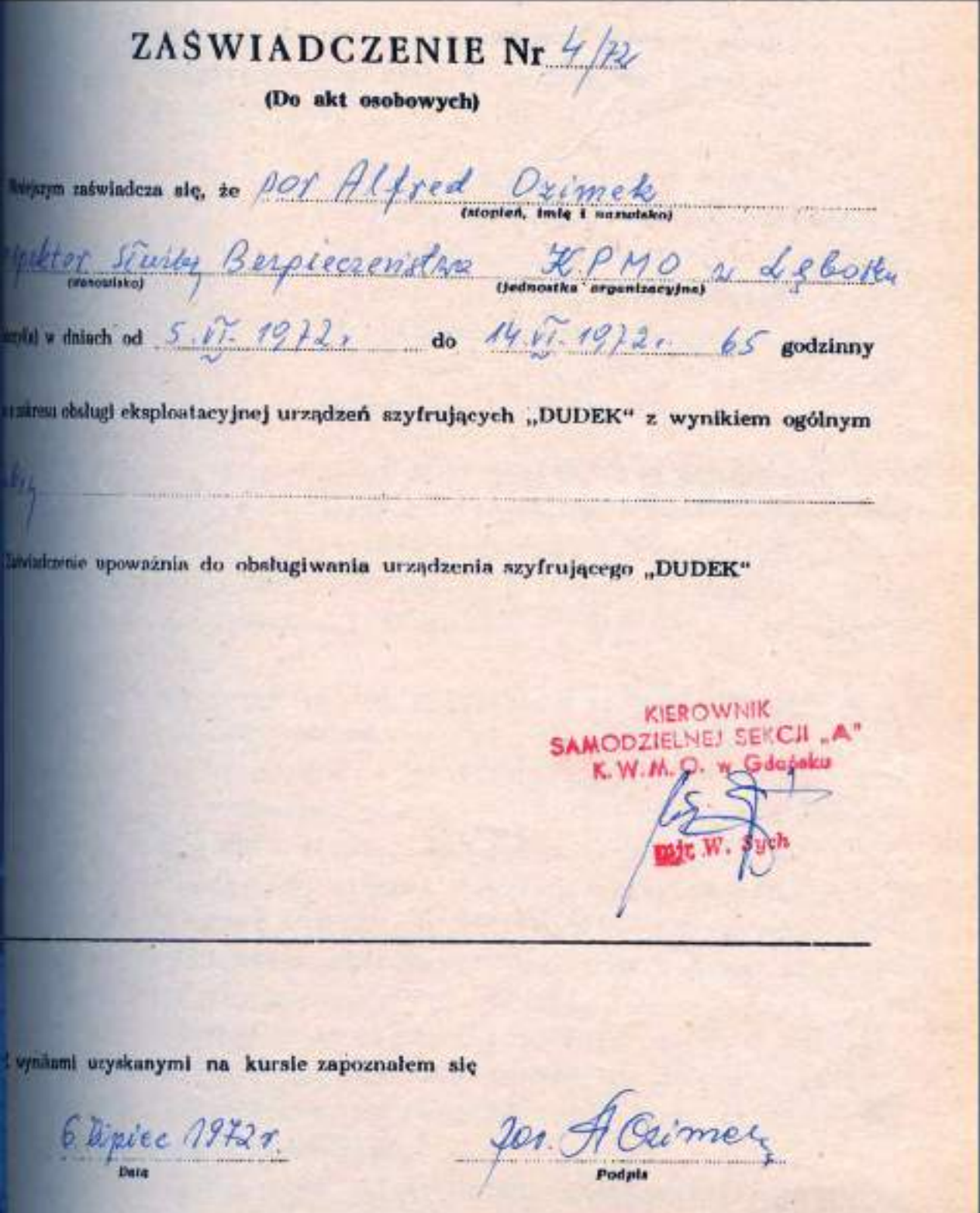

Rakowski Janusz
s. Jana
20 VIII 1933 r.
w Rypałkach (pow. Rypin)

Ozimek Szczepan Alfred
s. Władysława
ur. 1 I 1937 r.
w Chłaniowie-Kolonii (pow. Krasnystaw)

Prośbę swą motywuje tym, gdyż pracując w służbie bezpieczeństwa jako członek partii, będę mógł nadal pracować społecznie i zawodowo, w dodatku praca ta pociąga mnie, ponieważw zainterесowania moje biegną w tym kierunku. Z pewnością praca ta przyniesie mi pełne zadowolenie.

Podanie S. Ozimka do KW MO w Gdańsku, 1961 r.

W ostatnim okresie postanowiono przydzielić mu konkretny odcinek pracy zawodowej, to znaczy wyjazdy i przyjazdy cudzoziemców na nasz teren oraz zagadnienie zbiegów. Odcinek pracy, jaki został mu przydzielony, przyjął z zadowoleniem.

Opinia służbowa, 1962 r.

Lubi dyskutować nad problemami politycznymi niezrozumiałymi mu do końca, co należy ocenić jako stronę dodatnią, że nie przyjmuje zagadnień politycznych szablonowo.

Opinia służbowa, 1963 r.

Od kwietnia br. przeszedł na pracę terenową, otrzymując teren miasta Łeby i teren Gromadzkiej Rady Narodowej Wicko. [...] Na kontakcie posiada czterech tajnych współpracowników, z którymi pracuje dobrze. [...] W ostatnim czasie dokonał pozyskania dość trafnego w środowisku rewizjonistycznym na terenie Łeby.

Opinia służbowa, 1967 r.

Jego ambicją jest sprawa awansu społecznego i zawodowego, na który to awans zasługuje, gdyż posiada perspektywy wzrostu w naszym aparacie.

Opinia służbowa, 1972 r.

Od około dwóch lat dostrzega się u kpt. Ozimka trudności w kierowaniu ludzkim zespołem. Kpt. Ozimek nie oddziela współżycia koleżeńskiegо od roli kierownika, w rezultacie sekcja mimo niewątpliwych osiągnięć posiada niewykorzystane rezerwy. Niekonsekwencja ta wyrażała się w niedostatecznym oddziaływaniu na pracowników posiadających skłonność do alkoholu.

Opinia służbowa, 1977 r.

Ponosi on duże zasługi w organizacji kontrwywiadowczej ochrony jednostek wojskowych. Wyróżniał się także w rozwinięciu pracy operacyjnej na kierunku wyselekcjonowanych osób w międzynarodowym ruchu osobowym. [...] Aktualnie posiada 8 osobowych źródeł informacji, spośród których dwóch t[ajnych] w[spółpracowników] zatwierdzonych jest do działań ofensywnych pod przeciwnika.

Opinia służbowa, 1980 r.

Wykształcenie:

- 1959 Liceum Pedagogiczne w Szczepieszynie.
- 1964 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
- 1974 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracji).

Odnaczenia:

- 1971 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1976 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1977 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1981 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1985 Odznaka Specjalna ORMО.
- 1986 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.

Członek PZPR od 1959 r.

Charakter pracy odpowiada moim zainteresowaniom. Z drugiej strony w pracy tej pragnę stać na straży zdobyczy socjalizmu w Polsce.

Podanie Z. Kowalczewskiego do SB KW MO w Gdańsku, 1962 r.

Pracując po zagadnieniu rewizjonizmu postępy w pracy uwidoczniły się przede wszystkim w rozeznaniu osób prowadzących rewizjonistyczną działalność w NRF, a oddziałujących na teren oraz osób na których rewizjonistyczna działalność oparta jest w kraju.

Charakterystyka, 1964 r.

Zasadniczym odcinkiem pracy ppor. Kowalczewskiego jest koordynacja pracy w zagadnieniu kleru oraz teren miasta Kartuz.

Opinia służbowa, 1967 r.

Ostatnio wykazał inicjatywy własnej w ujawnieniu czterech autorów wrogich anonimów.

Wniosek personalny, 1968 r.

Aktualnie posiada na swoim kontakcie ogółem 10 t[ajnych] w[spółpracowników], w tym 50% to osoby duchowne. [...] Poza pracą ze źródłami informacji prowadzi 45 teczek ewidencyjnych na księży oraz 21 teczek ewidencyjnych na parafie i jeden kwestionariusz ewidencyjny na osobę cywilną.

Opinia służbowa, 1972 r.

W 1982 roku ukończył z wynikiem bardzo dobrym kurs dla nieetatowych szyfrantów oraz odbył dodatkowe przeszkolenie w Wydziale Szyfrów MSZ. Posiada pełne predyspozycje zawodowe i zdrowotne do samodzielnej pracy na stanowisku szyfranta za granicą.

Wniosek, 1983 r.

- 1 XI 1962
- 3 IX 1965
- 1 VIII 1966

- 1 IX 1966
- 1 I 1967
- 1 IV 1967

- 1 IX 1973
- 1 VI 1975
- 17 X 1983

- 8 I 1986

- 15 X 1987

Awanse:

kpr. MO (1962), plut. (1964), ppor. (1966), por. (1969), kpt. (1973), mjr MO (1979).

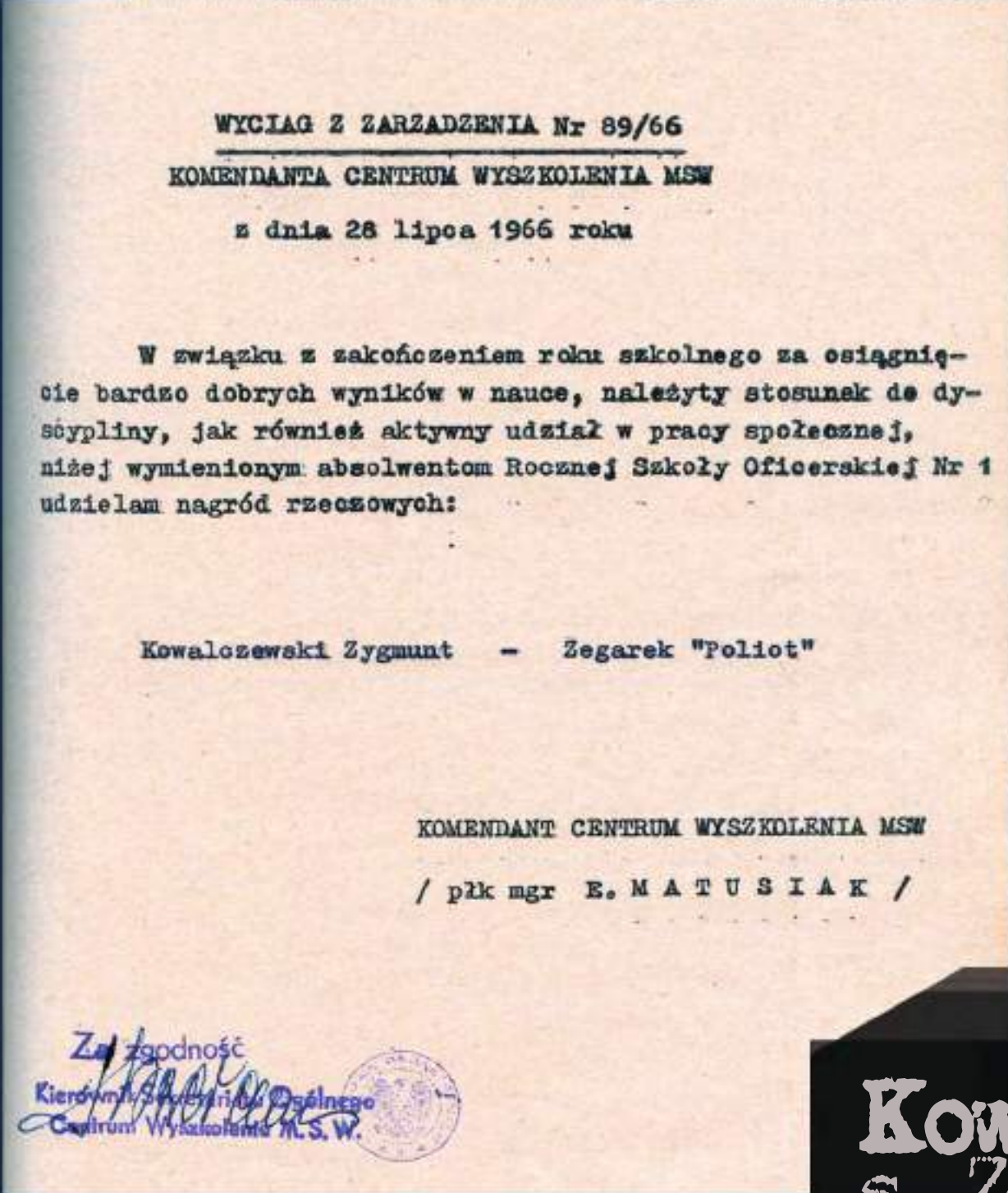
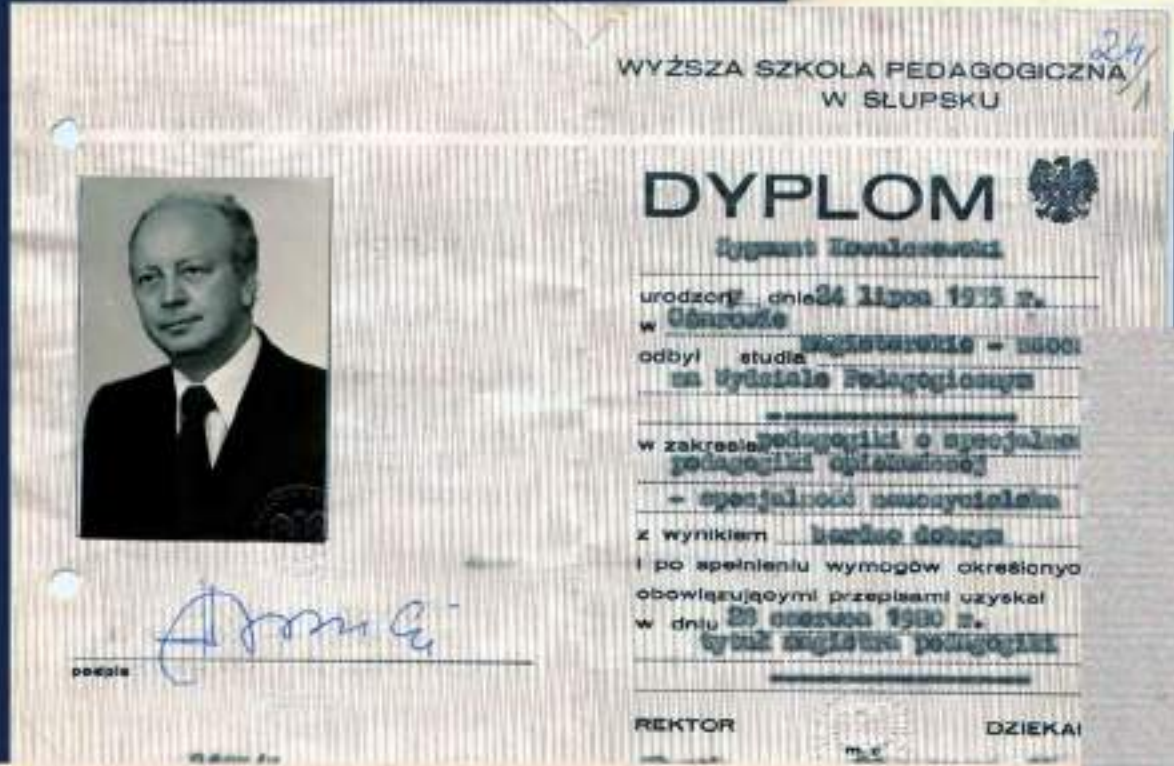
Wykształcenie:

- 1953 Państwowe Liceum Pedagogiczne w Ostrowcu Świętokrzyskim.
- 1966 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
- 1974 Kurs doskonalenia zawodowego dla zastępców komendantów powiatowych MO ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadry Kierowniczej MSW w Łodzi.
- 1980 Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku (mgr pedagogiki opiekuńczej).

Odnaczenia:

- 1972 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
- 1973 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1974 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1976 Odznaka „Zasłużony działacz LOK”.
- 1877 Odznaka „Zasłużony działacz Frontu Jedności Narodu”.
- 1978 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1978 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1981 Złota Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
- 1986 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Członek Towarzystwa Kultury Świeckiej od 1960 r., Frontu Jedności Narodu od 1960 r., PZPR od 1961 r.

Kowalczewski Zygmunt
s. Zygmunta
ur. 24 VII 1935 r.
w Ożarowie (pow. Opatów)

Posiada wiedzę ogólną, cechuje go ofiarność i ideowe zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków służbowych, czemu dał wyraz, realizując zadanie w miesiącu marcu br. [1968].

Charakterystyka służbowa słuchacza Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1968 r.

Praca i postawa tow[arzysza] L. Orkisz nasuwa szereg uwag, a mianowicie: [...] lekkomyślność w postępowaniu, niewłaściwa postawa w czynnościach zewnętrznych, co ma odbicie w tym, iż między innymi byli[tajny] w[sółpracownik] ps[eudonim] „Boy” odmówił kontaktów z tym pracownikiem, motywując to „że jest on niepoważny” oraz wyproszenie tow[arzysza] Orkisz z gabinetu przez jednego z dyrektorów w Bytowie. [...] w Bytowie [stwierdza się] opinie wyrażające zdziwienie, iż taki człowiek jak Orkisz pracuje w organach SB.

Notatka służbowa, 1970 r.

Działa impulsywnie, czasem bez głębszego przemyślenia. Te cechy charakteru spowodowały, że pośród ludności, a zwłaszcza aktywu społeczno-politycznego i gospodarczego nie cieszy się autorytetem. [...] Znając te fakty, kilkakrotnie zwracałem uwagę ppor. Orkiszowi w bezpośrednio prowadzonych z nim rozmowach. [...] ppor. Orkisz nie zmienił swego postępowania w pracy zawodowej, zmienił natomiast swe postępowanie poza pracą zawodową, czego dowodem może być zerwanie z uprawianiem sportu (wyczynowo poza Komendą [KS „Baszta”]) oraz śpiewaniem piosenek w Powiatowym Domu Kultury [Zespół Pieśni i Tańca Ziemi Bytowskiej] i przy innych okazjach.

Opinia służbowa, 1973 r.

Szereg sformułowań jest wprost bezzasadnych lub zasadnych, o ile opierać się będziemy na nieadekwatnych przesłankach (rzekomo słusznych). [...] Sprawa utraty „autorytetu” – jest to jedno ze zdań, jakie mnie wprost zaszokowało. Nie dlatego, że jest tak sformułowane, ale dlatego, że nigdy nie sądziłem, że cieszę się wysokim autorytetem wśród władz politycznych powiatu. Nie może mieć autorytetu taka osoba, która mówi wprost to, co myśli o negatywnych zjawiskach, bez owijania w bawełnę, ale zawsze uważałem to za swoją zaszczytną cechę, coś fałszywy i obłudny nie jestem i ust swych kalać kłamstwem nie będę. [...] Jaki autorytet mogę mieć u [...] byłego] sekr[etarza] organizacji] KP PZPR, któremu powiedziałem, że śpiewając na scenie, byłem bardziej poważny, niż on leżący pijany pod stolikiem lub rozbijający ludzi na zabawie. [...] Druga strona medalu to autorytet u ludzi w ogóle. Ciekaw jestem, czy rzeczywiście nie mając autorytetu u tych „niższych”, mógłbym np. uzyskać wyprzedzające informacje o przygotowaniach do przerw w pracy. [...] Nie widzę siebie w innej roli w społeczeństwie, jak w roli pracownika Służby Bezpieczeństwa i dlatego też opinie, jaką mi wystawiono, uważam za wielce krzywdzącą i nieobiektywną.

Raport L. Orkisz, 1973 r.

Osiągał dobre wyniki w zakresie pracy rozpoznawczej, a zwłaszcza sytuacji w zakładach pracy i wśród ludności na terenie miasta Bytowa. Wynika to z faktu znajomości zagadnień pracy operacyjnej na tym odcinku, a także w dużym stopniu z kontaktów koleżeńskich, gdyż urodził się i uczęszczał do szkoły na tut[ejszym] terenie. Szczególną aktywność w rozpoznawaniu sytuacji i nastrojów oraz dyskusji i komentarzy, a także zaopatrzenia rynku wykazał w okresie przed wyborami do rad narodowych.

Opinia służbowa, 1974 r.

W 1983 r[oku] w kierowanej przez niego Sekcji doszło do napięć i konfliktów, wskutek zajęcia przez por. Orkisz bezkompromisowego stanowiska wobec pracowników na tle praktyk religijnych. Po przeprowadzonych rozmowach zrozumiał swój błąd, zmienił swoje postępowanie i doprowadził do dobrych stosunków międzyludzkich w Sekcji.

Opinia służbowa, 1985 r.

Zwracam się do Ob[ywatela] Ministra z uprzejmą prośbą o zwolnienie mnie [...] ze służby w organach resortu spraw wewnętrznych [...]. Mój ogólny stan zdrowia, a zwłaszcza stan psychiczny spowodowany ostatnio stałymi stanami stresowymi związanymi z obowiązkami kierowania zespołem ludzkim i niekorzystnym klimatem wokół aparatu resortu s[praw] w[ewnętrzn]ych] uzasadnia powyższą prośbę.

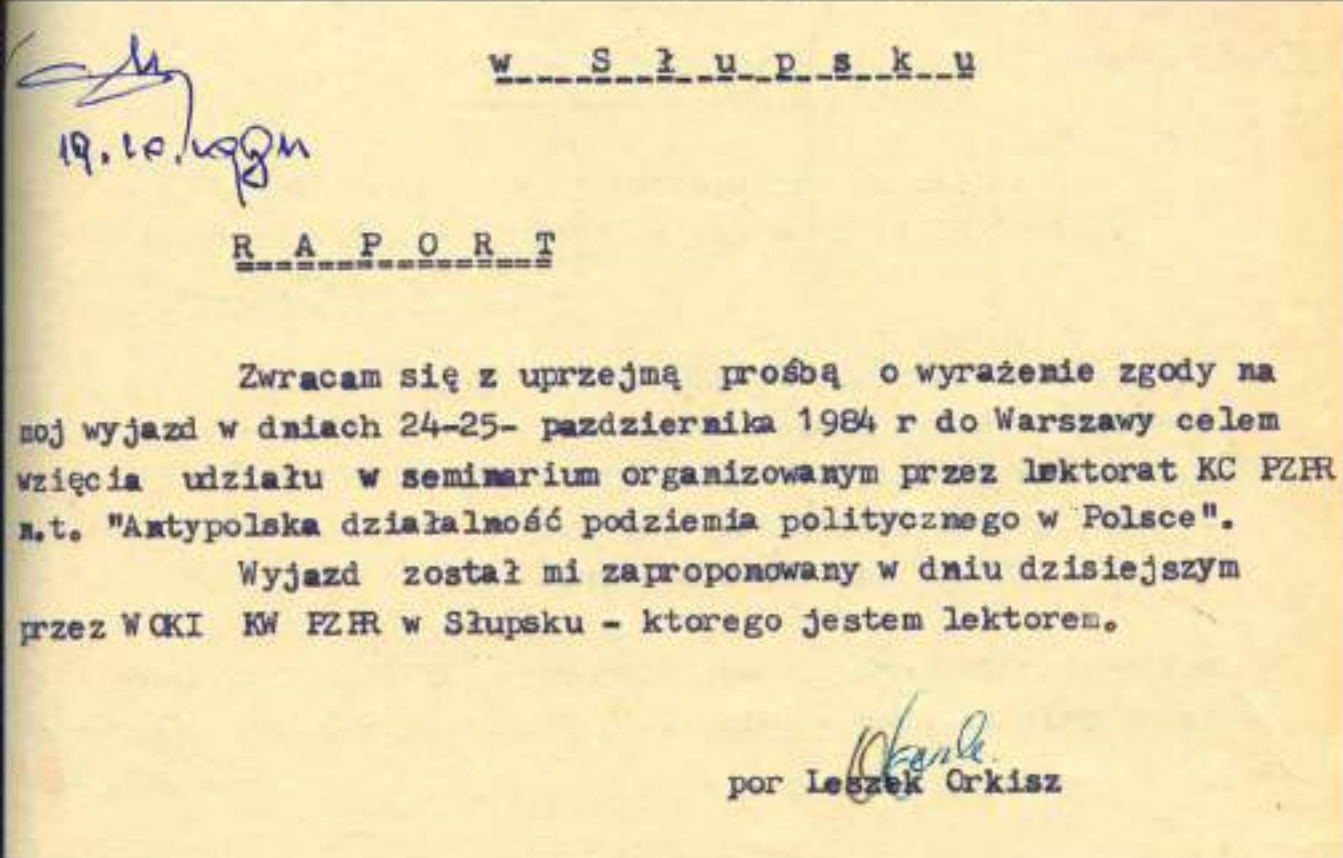
Raport L. Orkisz do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Od 1968 [roku] pracuję w warunkach stałego hałasu (dalekopisy), czego skutkiem jest ograniczenie słuchu w prawym uchu. Przez prawie 10 lat pracowałem w systemie pracy zmianowej jako szyfrant-telegrafista, co wiązało się z nieregularnym wyżywieniem, a co w ostatnich latach objawia się w częstych niedyspozycjach żołądkowych itp. [...] Kieruję zespołem osobowym S[amodzielnej] S[ekcji] „A”, co wywarło niewątpliwie wpływ na stan mego zdrowia psychicznego (stresy). Stan ten pogłębia się negatywnie w związku z niekorzystnym klimatem społecznym wokół MSW i obawami o osobiste losy.

Raport L. Orkisz do Szefa WUSW w Słupsku, 1990 r.

Orkisz Leszek
s. Henryka
ur. 14 XII 1945 r.
w Pomysku Małym (pow. Bytów)

Awanse:

kpr. MO (1966), ppor. MO (1968), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

1963 Liceum Ogólnokształcące w Bytowie.
1968 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
1982 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr prawa).

Odnaczenia:

1976 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1978 Brązowy Krzyż Zasługi.
1981 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Złota Odznaka Honorowa Związku Młodzieży Wiejskiej.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1984 Brązowa Odznaka „Zasłużony dla pożarnictwa”.
1984 Brązowa Odznaka Związku Młodzieży Socjalistycznej.
1985 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1986 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1986 Odznaka Honorowa „Za zasługi dla woj. słupskiego”.
1987 Medal KC PZPR „Za upowszechnianie marksizmu i leninizmu”.
1988 Brązowa Odznaka „Zasłużony działacz kultury fizycznej”.

Członek PZPR od 1964 r.

1 XI 1966

Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Bytowie.

4 IX 1967

Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej MSW w Legionowie.

20 VII 1968

Oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Bytowie.

1 II 1974

Inspektor Referatu ds. SB KP MO w Bytowie.

1 VI 1975

Referent techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO w Słupsku.

1 II 1976

Starszy referent techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO w Słupsku.

1 VIII 1981

Inspektor Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO w Słupsku.

15 IV 1982 P.o. kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO/WUSW w Słupsku.

1 IV 1986 Kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB WUSW w Słupsku.

31 III 1990 Zwolniony.

Prowadzi rozmowy operacyjne z klerem, uzyskując dobre wyniki.

Wniosek personalny, 1970 r.

Na szczególne podkreślenie zasługuje ofiarność i właściwa postawa por[ucznika] Dziurawca, która przejawiała się w trudnych operacyjnie sytuacjach w okresie grudnia 1970 roku.

Opinia służbowa, 1972 r.

Samodzielnie prowadzi rozpracowanie placówek zakonnych. Na łączności posiada 4 tajnych współpracowników.

Wniosek personalny, 1973 r.

Samodzielnie organizuje pracę operacyjną na trudnym odcinku zakonów męskich [...]. Odważnie podejmował dialogi operacyjne w środowisku zakonnym i konsekwentnie je prowadził. [...] Wykazuje przy tym dużo inwencji oraz doskonalą formę pracy z tajnymi współpracownikami, jak np. nagrywanie relacji t[ajnych] w[sółpracowników] na taśmę magnetofonową.

Opinia służbowa, 1976 r.

Na przestrzeni dłuższego okresu czasu nie miał żadnych zasługujących na uwagę dokonań operacyjnych. Nie wykazuje on niezbędnej inicjatywy w zakresie pracy operacyjnej. Bierna postawa por[ucznika] Dziurawca w pracy zawodowej jest spowodowana brakiem zainteresowania problematyką operacyjną Wydziału IV.

Wniosek personalny o cofnięcie dodatku specjalnego, 1978 r.

W prowadzonych dyskusjach wykazuje dojrzałość polityczną i prawidłowo ocenia aktualne wydarzenia w świecie i kraju.

Opinia służbowa, 1980 r.

Na zajmowanym stanowisku [...] pomimo dużych chęci posiada znaczne trudności. Przejawia się to szczególnie w pracy z osobowymi źródłami informacji. Nie ma w tym zakresie predyspozycji i nie czuje w tej pracy zadowolenia.

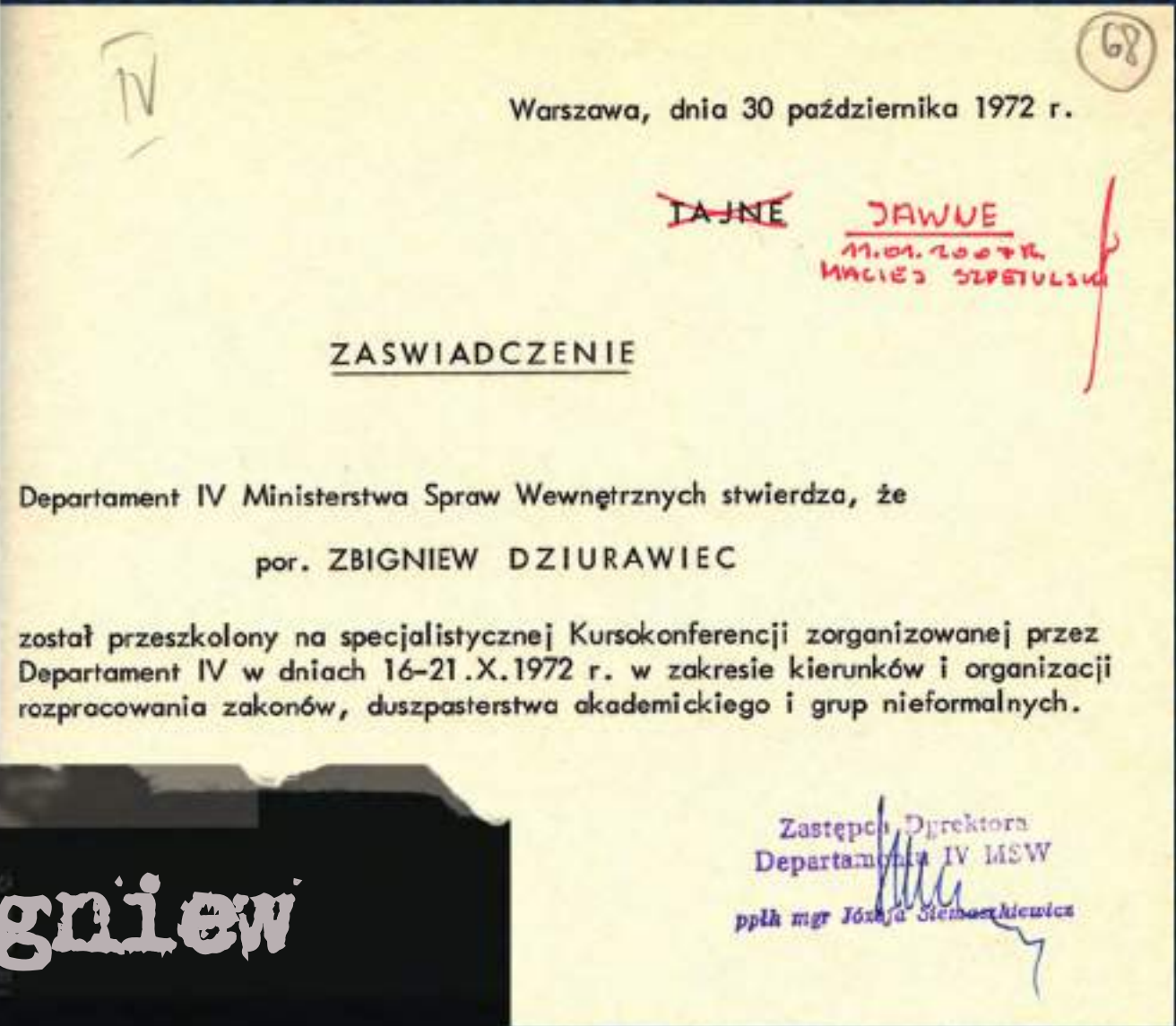
Opinia służbowa za okres 1981-1983.

W trakcie ostatniego przeglądu kadrowego Komisja zawnioskowała skierowanie wymienionego do pracy na stanowisku nieoperacyjnym.

Wniosek personalny, 1983 r.

Dziurawiec Zbigniew
s. Bronisława
ur. 12 I 1933 r.
w Chełmie Lubelskim

Awanse:

ppor. MO (1967), por. MO (1970), kpt. MO (1982).

Wykształcenie:

1957 Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku.
1966 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

1975 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1985 Srebrny Krzyż Zasługi.
1985 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1966 r. (lub 1967 r.).

LEBORK

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUDsBP			
Korski (Gransztof) Julian	Julian	kpt.	p.o.19 V 1945–15 VII 1946
Stępień Zygmunt	Jan	kpt.	p.o.15 VIII 1946–1 V 1948 1 V 1948–1 IX 1949
Golczyk Zygmunt	Józef	ppor.	1 II 1950–15 XI 1951
Owsiejczyk Włodzimierz	Włodzimierz	kpt.	1 XI 1951–1 V 1954
Pawłowski Edmund	Piotr	por.	19 VI 1954–1 IX 1955
Solecki Tadeusz	Wacław	por.	1 IX 1955–31 XII 1956
Zastępcy			
Stępień Zygmunt	Jan	kpt.	15 VIII 1946–1 V 1948
Kowalik Wiesław	Bronisław		p.o. 1 VI–1 XII 1947 1 XII 1947–1 II 1948
Pawłowski Henryk	Stefan	chor.	p.o. 1 II–1 IV 1948
Salamon (Salomon?) Józef	Stefan		1 IV–1 XII 1948
Cegielski Stanisław	Józef	chor.	1 VI–15 XI 1949
Golczyk Zygmunt	Józef	chor.	15 XI 1949–1 II 1950
Lewandowski Tadeusz	Adam	ppor.	30 VIII–15 IX 1951
Pietras Edward	Władysław	ppor.	1 IX 1952–1 III 1953
Gołdyń Wacław	Karol	chor./ppor.	15 X 1953–30 IV 1955
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Wyskiel Tadeusz	Władysław	ppor./mjr	1 I 1957–1 IV 1962
Zając Zygmunt	Stanisław	por./mjr	1 IV 1962–31 VIII 1973
Kowalczewski Zygmunt	Zygmunt	kpt./mjr	1 IX 1973–31 V 1975
Zastępca komendanta MO ds. SB/szefa RUSW ds. SB			
Bartczak Henryk	Antoni	por./kpt.	1 VI 1983–11 I 1986
Bonkowski Marek	Alojzy	por. por./kpt.	p.o. 11 I–1 IV 1986 1 IV 1986–31 I 1990

10 XI 1972 Inspektor Wydziału Śledczego KW MO w Koszalinie.
1 I 1973 Inspektor Wydziału Śledczego (na wolnym etacie starszego oficera Wydziału „T”) SB KW MO w Koszalinie.
10 II 1973 Oficer operacyjny SB KMiP MO w Słupsku.
19 X 1973 Słuchacz Kursu SB w Wyższej Szkole Oficerskiej MO w Szczytnie.
18 VI 1974 Inspektor Referatu ds. SB KMiP MO w Słupsku.
1 VI 1975 Referent Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.
1 XI 1976 Referent techniki operacyjnej Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.
1 II 1977 Młodszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
1 X 1978 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
1 V 1981 Inspektor Sekcji I Wydziału IV SB KW MO w Słupsku.
16 VII 1982 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Słupsku.
11 I 1986 P.o. zastępca szefa RUSW ds. SB w Łęborku.
1 IV 1986 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Łęborku.
31 I 1990 Odwołany.
31 VII 1990 Zwolniony.

Awanse:

kpr. MO (1972), st. kpr. MO (1974), plut. (1975), sierż. MO (1977),
ppor. MO (1981), por. MO (1984), kpt. MO (1987).

Odznaczenia:

1982 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
1984 Medal „Za zasługi dla m. Słupska”.
1986 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1989 Złoty Krzyż Zasługi.

Wykształcenie:

1969 Liceum Ogólnokształcące w Drawsku Pomorskim.
1974 Kurs SB w Wyższej Szkole Oficerskiej MO w Szczytnie.

1981 Wyższa Szkoła Oficerska MSW w Legionowie.
1983 Wydział Polityczno-Prawny Akademii Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (mgr nauk politycznych).

Członek PZPR od 1963 r., sekretarz Komitetu Gminnego w Warcinie (1970–1972), sekretarz POP w Szkole Podchorążych MO w Pile (1975–1976), II sekretarz POP w komisariacie MO w Miastku (1976–1979).

MIASTKO

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUDsBP			
Leski Roman	Roman	ppor.	1 VIII 1945–1 VI 1947
Zaremba (Zaręba?) Mieczysław	Bolesław	ppor. ppor./por.	p.o. 1 VI 1947–31 I 1948 31 I–VIII 1948
Wojcieszak Kazimierz	Tomasz	st. sierż./ppor.	p.o. 1 VIII 1948–1 V 1951
Malinowski Zdzisław	Roman	chor.	1 V 1951–1 VIII 1953
Dymkowski Stanisław	Wacław	chor./ppor.	1 VIII 1953–30 IV 1955
Kifner Bronisław	Bronisław	por.	1 IV 1955–27 XII 1956
Zastępcy			
Wojcieszak Kazimierz	Tomasz	st. sierż./chor.	1 VIII 1948–28 VI 1950
Irzykowski Feliks		ppor.	1 IX 1950–1 XII 1951
Dymkowski Stanisław	Wacław	chor.	15 IX 1952–1 VIII 1953
Kifner Bronisław	Bronisław	por.	1 XI 1954–1 IV 1955
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Kifner Bronisław	Bronisław	por./mjr	27 XII 1956–31 V 1975
Zastępca kierownika komisariatu MO ds. SB/szefa RUSW ds. SB			
Fyk Janusz	Aleksander	kpt.	1 VI 1983–1 VII 1985
Gelmuda Mikołaj	Mikołaj	por.	1 VII 1985–7 VII 1986
Filipiak Zygfryd	Walenty	kpt.	1 XII 1986–1 VII 1989
Wajcownic Jerzy	Mikołaj	ppor.	1 VII 1989–31 I 1990

31 XII 1973 Referent operacyjny Referatu Operacyjno-Dochodzeniowego (na wolnym etacie inspektora ds. wykroczeń Grupy Inspektorów) KP MO w Miastku.
1 XII 1974 Inspektor Doskonalenia Zawodowego Grupy Inspektorów KP MO w Miastku.
2 IV 1975 Słuchacz Szkoły Podchorążych MO w Pile.
1 VI 1976 Dzielnicowy Grupy Dzielnicowych i Posterunkowych komisariatu MO w Miastku.
1 XI 1978 Referent operacyjny Referatu Operacyjno-Dochodzeniowego komisariatu MO w Miastku.
16 V 1981 Inspektor Grupy Operacyjnej SB w Miastku Wydziału IV KW MO w Słupsku.
16 I 1982 Starszy inspektor Grupy Operacyjnej SB w Miastku Wydziału IV KW MO w Słupsku.
1 IX 1982 Kierownik Grupy Operacyjnej SB w Miastku Wydziału IV KW MO w Słupsku.
1 VII 1983 Zastępca kierownika komisariatu MO/szefa RUSW ds. polityczno-wychowawczych w Miastku.
1 XII 1986 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Miastku.
1 VII 1989 Starszy inspektor Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:

ppor. rez. WP (1970), st. sierż. MO (1973), sierż. sztab. MO (1976),
por. rez. WP (1976), st. sierż. sztab. MO (1979), por. MO (1981), kpt. MO (1985).

Wykształcenie:

1961 Technikum Leśne w Warcinie.
1962 Kurs Podchorążych Rezerwy KBW.
1975 Szkoła Podchorążych MO w Pile.

Odznaczenia:

1974 Brązowy Krzyż Zasługi.
1977 Brązowy Medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1978 Brązowa Odznaka Janka Krasickiego.
1979 Odznaka Specjalna ORMO.
1980 Srebrny Krzyż Zasługi.
1980 Odznaka „Za wzorową służbę”.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1986 Złoty Krzyż Zasługi.
1987 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1963 r., sekretarz Komitetu Gminnego w Warcinie (1970–1972), sekretarz POP w Szkole Podchorążych MO w Pile (1975–1976), II sekretarz POP w Komisariacie MO w Miastku (1976–1979).

Bonkowski Marek Benedykt
s. Alojzego
ur. 30 VI 1950 r.
w Drawsku Pomorskim

Filipiak Zygfryd
s. Walentego
6 VI 1940 r. w Łodzi

SŁAWNO

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Klecha Adam	Stanisław		17 V 1945–
Górski Kazimierz	Walenty?		22 X 1945–22 II 1946
Pilipczuk Aleksander(Filipczuk Aleksy)	Michał	por.	p.o. 18 II–1 VII 1946
Złotogórski Wacław	Józef	ppor./por. por./kpt.	p.o. 1 VII 1946–30 IX 1947 1 X 1947–1 VIII 1948
Bloch Franciszek	Józef	kpt./mjr	1 VIII 1948–1 I 1951
Kuźmicz Mikołaj	Paweł	ppor./por.	p.o. 1 V 1951–1 VI 1952 1 VI–1IX 1952
Hryniewiecki Janusz	Jan	por.	1 IX 1952–10 VII 1954
Wilim Leonard	Władysław	ppor.	1 IV 1955–31 XII 1956
Zastępcy			
Bazan Michał	Jan	chor./ppor. ppor.	p.o. 1 I–1 VIII 1950 1 VIII 1950–1 VIII 1951
Kuźmicz Mikołaj	Paweł	ppor.	1 V 1951–1 VI 1952
Makuś Wiktor	Jan	sierz./chor.	1 VII 1952–1 XI 1953
Kuśmierkiewicz Kazimierz	Aleksy	ppor.	15 V 1954–
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/l zastępcy komendanta MO ds. SB			
Wątroba Henryk	Jan	kpt.	27 XII 1956–15 III 1957
Chitro Władysław	Aleksander	por./kpt.	15 III 1957–31 III 1962
Prokop Stanisław	Władysław	kpt./mjr	1 IV 1962–1 IX 1974
Pokorzyński Bolesław	Józef	kpt.	1 IX 1974–31 V 1975
Zastępca kierownika komisariatu MO ds. SB/szefa RUSW ds. SB			
Gelmuda Mikołaj	Mikołaj	por.	1 VI 1983–1 VII 1985
Mucha Paweł	Paweł	por./kpt.	1 VII 1985–1 XII 1988
Tilak Zygmunt Stanisław	Stefan	por.	p.o. 2 XI 1988–1 IV 1989 1 IV 1989–31 I 1990

1 XII 1966 Referent operacyjno-dochodzeniowy KP MO w Człuchowie.
21 XI 1967 Słuchacz Szkoły Podchorążych MO w Pile.
16 VIII 1968 Referent operacyjno-dochodzeniowy KP MO w Człuchowie.
1 IV 1972 Oficer Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Człuchowie.
1 II 1974 Inspektor Referatu ds. SB KP MO w Człuchowie.
1 VI 1975 Inspektor Referatu Paszportów w Człuchowie Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.
16 VII 1977 Inspektor Referatu Paszportów w Bytowie Wydziału Paszportów KW MO w Słupsku.

1 VI 1983 Zastępca kierownika komisariatu MO ds. SB w Sławnie.
1 VII 1983 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Sławnie.
1 VII 1985 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Miastku.
2 VII 1986 Zawieszony w czynnościach służbowych.
7 VII 1986 Inspektor Grupy VI SB RUSW w Miastku.
1 II 1987 Starszy inspektor Grupy III SB RUSW w Miastku.
16 II 1988 Starszy inspektor Grupy II SB RUSW w Miastku.
1 VIII 1989 Inspektor Wydziału II SB WUSW w Słupsku.
31 III 1990 Zwolniony.

Awanse:
kpr. MO (1968), plut. MO (1970), sierż. MO (1974),
st. sierż. MO (1976), ppor. MO (1979),
por. MO (1982), kpt. MO (1989).

Wykształcenie:
1958 Liceum Ogólnokształcące w Człuchowie.
1960 Korespondencyjne Liceum Pedagogiczne w Szczecinku.

1963 Studium Nauczycielskie w Słupsku.
1968 Szkoła Podchorążych MO w Pile.
1977 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (Zawodowe Studium Administracyjne).
1979 Akademia Spraw Wewnętrznych MSW w Warszawie (studium podyplomowe).

Odnaczenia:
1976 Brązowa Odznaka „W Służbie Narodu”.
1982 Srebrny Krzyż Zasługi.
1983 Brązowa Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Odznaka „Zasłużony działacz ORMÓ”.
1984 Medal 40-lecia PRL.
1987 Srebrna Odznaka „W Służbie Narodu”.
1989 Srebrna Odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Członek PZPR od 1964 r.

SŁUPSK

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Krakowski Ludwik	Jakub	por.	p.o. 25 IV–10 VI 1945
Lasota Józef			p.o. VII–IX 1945
Wysocki Adam	Antoni		14 IX–27 XI 1945
Makowski Jerzy		ppor.	XI 1945–26 VIII 1946
Chumek Tadeusz	Aleksy	ppor./por.	p.o. 5 VIII 1946–15 IV 1947
Andrysiak Kazimierz	Klemens	ppor./por. por.	p.o. 15 IV–30 IX 1947 1 X 1947–1 IX 1948
Różański Kazimierz	Bronisław	por./kpt.	1 X 1948–31 VIII 1950
Chumek Tadeusz	Aleksy	por.	1 IX 1951–30 VI 1952
Kuźmicz Mikołaj	Paweł	por.	1 IX 1952–9 XI 1953
Żurek Władysław	Walenty	por./kpt.	1 VII 1954–27 XII 1956
Zastępcy			
Zajac Zygmunt	Stanisław		IV–VI 1945
Wysocki Adam	Antoni		VI–18 XI 1945
Biały Zygmunt	Jan	ppor.	p.o. 1 I–1 IX 1946
Stawicki Wincenty	Jan	chor.	p.o. 1 VIII 1947–31 XII 1949
Chwiałkowski Leon	Roch	ppor.	p.o. 1 I–31 VII 1950 1 VIII 1950–
Zawadzki Jan	Wawrzyniec	chor.	1 IX 1951–20 III 1952
Nowacki Henryk	Piotr	por.	1 IX 1952–1 II 1954
Zimnowłocki Józef	Michał	por.	p.o. 1 IX 1954–1 IV 1955
Dorynek Władysław	Jan	por.	1 IV 1955–1 IV 1956
Zimnowłocki Józef	Michał	por./kpt.	1 IV 1956–3 I 1957
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/l zastępcy komendanta MO ds. SB			
Żurek Władysław	Walenty	kpt./mjr	27 XII 1956–31 I 1968
Rutkowski Jan	Wincenty	mjr/ppłk	(1 II 1968?)–31 V 1975

24 I 1945 Wartownik PUBP w Rawiczu.
1 IV 1945 Funkcjonariusz Grupy Operacyjnej PUBP w Pile.
30 V 1945 Starszy wywiadowca Sekcji VII Wydziału I WUBP w Koszalinie.
22 V 1946 Referent gminny PUBP w Koszalinie.
22 V 1946 Słuchacz Wojewódzkiej Szkoły Specjalnej przy WUBP w Szczecinie.
9 VIII 1946 Referent PUBP w Koszalinie.
1 X 1947 Referent Referatu V PUBP w Koszalinie.
1 VI 1948 Referent Referatu V PUBP w Wałczu.
1 X 1949 Starszy referent Referatu V PUBP w Wałczu.
20 I 1950 Starszy referent Referatu V PUBP w Lipianach.
1 IV 1950 Zastępca szefa PUBP Drawsku.
1 XI 1950 Kierownik Sekcji VI Wydziału V WUBP w Koszalinie.
1 V 1952 Zastępca naczelnika Wydziału V WUBP w Koszalinie.
1 III 1953 P.o. naczelnik Wydziału V WUBP w Koszalinie.
1 VII 1954 Kierownik PUdsBP w Słupsku.
27 VII 1956 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Słupsku.
1 VIII 1967 I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Słupsku.
31 I 1968 Zwolniony.

Awanse:
sierż. (1946), chor. (1950), ppor. (1952),
por. BP (1954), kpt. BP (1956), kpt. MO (1957), mjr MO (1964).

Wykształcenie:
1946 Wojewódzka Szkoła Specjalna przy WUBP w Szczecinie.
1965 Kurs Doskonalenia Kadr Kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Odnaczenia:
1946 Krzyż Partyzancki.
1946 Brązowy Krzyż Zasługi.
1955 Medal 10-lecia Polski Ludowej.
1955 Odznaka „X lat w Służbie Narodu”.
1957 Złoty Krzyż Zasługi.
1964 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1965 Odznaka „20 lat w Służbie Narodu”.
1966 Honorowa Odznaka „Za zasługi w rozwoju woj. koszalińskiego”.

Kary:
1949 Areszt domowy (14 dni) za zawarcie ślubu kościelnego.

Członek PZPR od 1948 r.

Gelmuda Mikołaj
s. Mikołaja
ur. 1 V 1941 r.
w Chotyłubiu (pow. Lubaczów)

Żurek Władysław
s. Walentego
ur. 28 X 1926 r.
w Pakosławiu (pow. Rawicz)